la humanitat

Any V — Núm. 939 — Preu: 10 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, divendres, 22 de febrer del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel apareix gairebé serè, llevat al camp de Tarragona, Conca del Barberà, Baix Empordà i La Selva i moderats o en calma per la resta.

No s'han registrat precipitacions.

LES JORNADES D'OCTUBRE

El sumari contra el Govern de la Generalitat ha passat al Fiscal

Guió del moment

LA PROPAGANDA POLITICA

Publicàvem fa tres dies una informació de Madrid en la qual el corresponsal donava compte de l'activitat política i de propaganda desplegada el passat diumenge, a tota la República, pels representants dels partits de dreta i extrema dreta. Els resums telegràfics i telefònics de Premsa del passat dimarts constituïen, en efecte, una inacabable recensió de discursos, antidemocràtics.

Ni un sol representant de forces d'esquerra figurava en les informacions de propaganda política, com si a la República no existissin esquerres. Ni una sola figura de la democràcia republicana espanyola no es desplaçà de la capital a fer sentir la seva veu en la calma inquieta de les «provincies». Ja no parlem de Catalunya, on l'exclusiva oficial de la propaganda la tenen les dretes. La suspensió de garanties al nostre país afecta únicament a les esquerres. Les dretes — Cambó, Gil Robles, Pic, Royo, Martínez de Velasco, etc — utilitzen cada diumenge la tribuna pública i l'altaveu. El front del 14 d'abril — no és nostra la frase — segueix essent fora de la Llei. Actualment dintre de la llei, i amb possibilitats ilimitades, hi ha només el front del 19 de novembre.

Reputem de lamentable i perniciosa aquesta passivitat de les esquerres espanyoles a les quals, en extenses zones de la República, res no impediria segurament d'actuar en missió de propaganda. Si no s'esmena ràpidament, aquesta manca d'activitat tindria repercussions immediates i fins a cert punt justificades en el baròmetre polític i social del país, que les dretes recorren incansablement de punta a punta per tal de mantenir i assegurar les seves posicions. No és la primera vegada que ens referim al sentit d'activitat i d'organització de les dretes espanyoles. Cal no oblidar-ho en cap moment. Aquest fou un aspecte primordial de la victòria de novembre en les eleccions generals. La raó de les esquerres no és suficient per a contrarestar la campanya. Al servei de la raó cal posar-hi una propaganda incansable, activíssima, organitzada. ¿Amb quines excuses salvarien demà la seva responsabilitat de dirigents polítics els qui deixen que les dretes campin per tot el país sense cap contrapès a la seva intensa actuació proselitista?

• • •

El fet no compta actualment a Catalunya, on les esquerres estan obligades a la inacció. Però comptarà algun dia. I per aquell dia, el que sigui, que ja ho veurem, és absolutament necessari que la democràcia catalana tingui preparada i organitzada racionalment la seva campanya de propaganda, els seus quadros d'oradors, la seva xarxa d'acció política a tot Catalunya. Reiteradament hem insistit en la necessitat de preparar la tasca del futur de manera que a l'hora d'actuar no hagi de fer-se res improvisadament. Ni la propaganda política, factor importantíssim en l'efectivitat d'una organització de masses.

No poden improvisar-se ni idees ni oradors. En l'organització del partit ha d'existir i ha de funcionar una oficina dedicada exclusivament a la preparació i organització de la propaganda oral, escrita, etc. Les campanyes han de respondre a una directiva precisa, a una visió de conjunt, a un propòsit d'eficàcia, a una norma de responsabilitat. Els quadros d'oradors que participin en els actes públics no poden recrutar-se a darrera hora, sense selecció ni garantia, sinó exactament al contrari: preparar i seleccionar oradors, donar-los una consigna precisa, obligar-los a mantenir els conceptes i el to dels seus discursos dintre el límit d'un guió confeccionat prèviament. El programa i l'ambició del partit arribaran millor a les multituds explicats ordenadament, racionalment que no en parlaments inconnexes, desarticulats, improvisats. Més prosèlits es faran amb una serena exposició d'idees i de fets que amb l'estridència generalment buida de l'oratòria improvisada del míting clàssic. Pot caldre, no ho oblidem, en una campanya de propaganda, forçar la pressió passional. Una oficina que funcioni amb la necessària preparació, sabrà donar en tot moment la tònica adequada dels discursos a pronunciar o dels escrits i manifestos a publicar.

Contra la improvisació, en totes les activitats polítiques. Aquesta ha d'ésser una de les consignes de la democràcia catalana. Hi ha una raó de responsabilitat i d'eficàcia i hi ha, sobretot, una raó de disciplina.

L'INTERES POLITIC DE L'EXPEDIENT ALARCON

Insistentment, de moltes setmanes ençà, apareix en llocs destacats del nostre diari aquest epígraf: «L'interès polític de l'expedient Alarcón». Des del primer moment que fou encarregada a un jutge especial la investigació i tramitació del sumari per l'anomenat contraban d'armes vam suposar que la qüestió — coneguts determinats antecedents — estava destinada a donar molt de joc. El lector, si fa memòria, podrà recordar alguns dels testimonis que han estat cridats a declarar per l'instructor del sumari senyor Alarcón. I allò que en principi apuntava contra determinades persones de destacat relleu polític dintre una situació apareix ara estès a moltes d'altres. No és perquè sí que les minories parlamentàries han celebrat llargues i tempestuoses reunions recents i que, al calor del famós expedient, la pressió política de les últimes jornades ha pujat notòriament, fins a repercutir, a desgrat dels esforços per a evitar-ho, davant de l'opinió pública.

I aquí som ara. Sobre la base del resum de l'expedient tramès pel jutge a les Corts — les quals ara reclamen l'original complet del sumari, ja veurem amb quin resultat — dues importants minories amb representació al Govern, la de la «Ceda» i l'agrària, formulen una proposició acusatòria contra els ex-ministres senyors Azaña i Casarès Quiroga als quals se suposa complicitat amb el famós contraban d'armes en relació amb els republicans revolucionaris portuguesos.

Una altra minoria, la radical, deixa en llibertat d'acció els seus diputats.

I, finalment, un tercer sector de la Cambra, el format per monàrquics i carlins, afirma, i està disposat a donar-hi forma parlamentària, això altre: que l'acusació no pot quedar circumscrita als dos ex-ministres referits sinó que pot i cal que sigui estesa a d'altres personalitats.

Hem de limitar-nos, naturalment, a una estricta exposició de fets, i consti que ho lamentem extraordinàriament. La cosa és així i ens hi hem d'atendre. Però l'expedient ha entrat a la Cambra i donarà joc. On el donarà? Serà a plena llum i davant del país, donant la cara? Ja ho veurem, i molt aviat. Serà molt interessant seguir amb tot detall el curs dels fets polítics i parlamentaris d'aquests dies...

Una sola consideració se'ns acut, davant el fet concret de la proposició acusatòria formulada per la «Ceda» i els agraris contra Azaña i Casares. En ella coincidim del tot amb algun estimat col·lega madrileny que ha seguit de molt aprop la tramitació de l'expedient. La consideració és aquesta: si la descoberta del contraban d'armes no té lloc fins a primers de setembre de l'any passat—«Turquesa»—amb un ministeri Samper al Govern, no és estrany que la proposició acusatòria es limiti, cronològicament, a una etapa que no depassa de suposats fets ocorreguts fins a mitjans del 1933, és a dir, aproximadament fins a la crisi Azaña que havia de solucionar-se amb el Govern - llampec Lerroux i, després d'una segona crisi, amb el gabinet - pont Martínez Barrio que, acabada la seva missió, havia de deixar pas als ministeris lerrouxistes purs, primer, i lerrouxistes - cedistes - agraris, finalment?

Ens agradarà veure, al seu dia, l'explicació a la nostra pregunta. Esperem que seran els mateixos fets els que se n'encarreguin.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

La tragèdia asturiana

Oviedo, 21. — Ha acabat el termini de reclamacions per danys de la revolució. El nombre de reclamacions és de 3.000 i sumen 140 milions de pesetes. Les empreses mineres reclamen 10 milions de pessetes. Per danys produïts als edificis públics es reclamen 15 milions de pessetes. L'Empresa del ferrocarril econòmic d'Asturies reclama 300.000 pessetes. L'Empresa dels ferrocarrils del Nord no ha fet cap reclamació, però es suposa que la formularà a Madrid. Es dóna el cas que una criada de Gangas de Tineo reclama 2.000 pessetes per desaparició de roba, que tenia en un bagul, i el cas d'un comerciant de Vegadeo que reclama 6 pessetes per pèrdues.

UNA NOTA

Falta de memòria

La delegació a Catalunya de la «Izquierda Republicana» ha tramès una nota als diaris — nosaltres l'hem rebuda també — en la qual es fan determinades apreciacions de caràcter polític, que no hem acabat d'entendre.

Els dos paràgrafs essencials de la nota de referència semblen ésser els següents:

«...aquest Consell Regional, reunit en la tarda del 6 d'octubre amb l'assistència del President del Partit, senyor Manuel Azaña, condemna severament els fets que eren temuts per aquella nit i que efectivament es produïren, reportant per a Catalunya mals sens fi i no en darrer lloc el dany a estimables valors personals dels quals Catalunya no està sobrada.

Però el poble de Catalunya, que amb manifesta unanimitat es mantingué apartat del moviment, no pot ésser fet responsable d'aquest i per això entenem que les mesures adoptades pel Govern i el Parlament de la República entranyen un greu error polític. Sense elles, els deplorables fets del 6 d'octubre haurien pogut assolir la virtut de produir una depuració definitiva de la política catalana. Amb elles molt ens temem que es construeixin justificacions i tal vegada glorificacions que d'altra manera foren impossibles.»

No entrarem en el fons de la qüestió que, amb no sabem quina autoritat, sembla voler plantejar la nota de la delegació a Catalunya de la «Izquierda Republicana». Però creiem absolutament imprescindible recordar a aquesta delegació i a l'opinió pública la nota que el Comitè Executiu de «I. R.» féu pública a Madrid el dia 4 d'octubre, en conèixer-se la solució donada a la crisi Samper. Si ens fos possible, tindríem molt de gust a reproduir aquella importantíssima nota que, de totes maneres, és a la memòria de tots.

EL QUE ES DIU

La Ceda vol tenir un diari a Barcelona

Temps enrera, en una informació publicada en aquestes pàgines sobre els projectes de la Ceda en relació a Catalunya, parlàvem de la creació a la nostra ciutat, d'un diari que seria òrgan d'«Acció Popular». Sembla que aquest propòsit no ha estat abandonat i que la Ceda ja insistents gestions per tenir a Barcelona un diari que defensi la seva política. Ara bé, segons les nostres referències, s'ha pensat, contra el primer projecte, que potser seria més còmode adquirir un diari ja en marxa que fundar-ne un de nou i a l'efecte s'han fet diverses gestions en aquest sentit. Primer, van fer-se proposicions a un diari d'ultra dreta, dels més antics de Barcelona. No s'arribà a un acord per qüestions econòmiques. Després van fer-se gestions prop d'un altre diari escrit en castellà, molt important, que tampoc no donarem resultat. Ara —segons les nostres referències— les negociacions estan entualades amb un altre diari local que compta amb edifici propi en el qual —si s'arribés a un acord— s'instal·laria el local central d'Acció Popular.

Segons sembla, el senyor Anguera i Cirera intervenen o han intervingut molt de prop en aquestes negociacions.

De moment, diuen, no s'ha arribat a un acord, però elements destacats de la Ceda asseguren que El Debate *no trigarà gaire a tenir una sucursal a Barcelona.*

ELS RADICALS I L'EXPEDIENT ALARCON

El Sr. Lerroux assegura que els radicals signaran l'acta d'acusació de la «Ceda»...

Madrid, 21. — El senyor Gil Robles, acompanyant una Comissió de ramaders, visità, al despatx de la Cambra, el cap del Govern.

Els ramaders exposaren les seves pretensions i desigs al senyor Lerroux, el qual prometé atendre les seves justes peticions.

Acabada la seva entrevista, el senyor Lerroux es dirigí directament al cap de la Ceda i li digué:

— He retardat la nostra conferència perquè encara estic una mica afectat de l'atac gripal i de la faringitis nasal, i si no és molt urgent, espero reposar-me per a reunir-nos.

El senyor Gil Robles es posà a la disposició del President, i va treure tot caràcter d'urgència a l'entrevista.

El senyor Lerroux es dirigí novament al cap de la Ceda, i li digué:

— En referència al que va ocórrer ahir, tot està solucionat. Podeu estar segur que el partit radical signarà la proposició acusatòria que presentàreu vosaltres i els agraris ahir.

El cap de la Ceda sollicità del President del Consell autorització per a fer públic aquest oferiment, autorització que fou concedida de seguida per part del senyor Lerroux.

...però Guerra del Río diu tot el contrari

Madrid, 21. — En fer pública el senyor Gil Robles la conversa que acabava de tenir amb el cap del Govern i assabentar-se el senyor Guerra del Río de l'oferiment fet pel senyor Lerroux, passà immediatament al despatx de ministres per a entrevistar-se amb el cap del partit radical.

Després d'aquesta entrevista, en abandonar la Cambra el senyor Guerra del Río digué als informadors que el partit radical havia acordat no signar la proposició acusatòria dels populars-agraris.

—Però. ¿coneixeu l'oferiment del senyor Lerroux al senyor Gil Robles?

—Jo el que us dic és que els radicals no signaran aquesta proposició.

INDULT!

En la impossibilitat de fer-ho directament, reproduïm la següent interessantíssima petició, que acaba de publicar-se a «La Libertad» de Madrid:

«Hay dictadas en esta hora de la vida española varias sentencias de muerte. Hombres que, empujados por la fatalidad de la pasión, vivieron momentos de tragedia e incurrieron en delitos que todos condenamos, se hallan amenazados por la sanción suprema de la ley. Son hombres y son españoles... Hombres y españoles nosotros, ¿podemos sentirnos impasibles ante el cumplimiento — si no inminente, próximo — de estas terribles sentencias? No. Condenamos los delitos; pero compadecemos a los delincuentes.

Y a tiempo que elevamos nuestra voz emocionada en solicitud de clemencia hasta la magistratura primera de la República, exhortamos a todos los españoles — y más a los católicos que hacen política nombrando a Cristo — a que secunden nuestra demanda. Toda vida es de Dios, según la religión católica, y su origen la diviniza y la hace respetable. Todos los hombres, cualquiera que sean las ideas que profesemos, debemos respetar la vida de los demás hombres. Pero sobre todos, los profesos del cristianismo, recordando que la figura magnífica de Cristo la ilumina a través de los siglos la grandeza ejemplar con que supo prodigar perdón.»

La causa contra el president del Parlament de Catalunya

La sala de govern de l'Audiència, ha demanat un testimoni del sumari que obra ja a l'Audiència, de l'acusació fiscal en la causa que l'autoritat militar segueix contra el president del Parlament català, senyor Casanoves, en l'escrit que aquest ha presentat demanant la qüestió de competència a favor de l'autoritat judicial ordinària.

Després d'aquest escrit l'Audiència es reunirà per a accedir o no a la sollicitud.

Per a revisar els serveis traspassats

Com serà formada la Comissió

Madrid, 21. — El president del Consell fou abordat als passadissos de la Cambra pels periodistes, els quals li preguntaren com es faria el nomenament de la Comissió encarregada de la revisió del traspàs de serveis a la Generalitat.

El cap del Govern digué que la Comissió seria presidida pel sots-secretari de la Presidència, formant part d'aquesta altres sots-secretaris, probablement el d'Indústria i Comerç, diversos directors generals i tècnics, entre ells el senyor Fàbregas i un altre el nom del qual no recordava.

Abordà al cap del Govern l'ex-sots-secretari de Governació senyor Martínez Acacio, el qual li demanà s'atenguessin els interessos vitivinícoles.

El senyor Lerroux li digué que el Govern no abandonava aquests interessos. Aspira solament que el projecte presentat pel Govern, pogués discutir-se. Al projecte es poden presentar tota mena d'esmenes i després obtenir el resultat que convingui. Quant a l'espera no pot ésser tan angoixosa com diuen, car serà breu.

Acabà expressant el seu optimisme i dient que tot trobarà solució.

Aquest haurà d'estudiar-lo i dictaminar-lo en el termini de tres dies

El Tribunal de Garanties ha signat la sentència denegatòria recaiguda en el recurs de competència formulat pel vicepresident del Parlament català

LA REUNIO DEL PLE

Madrid, 21. — Des de les onze del matí fins a dos quarts de dues de la tarda ha estat reunit el Ple del Tribunal de Garanties.

Al final de la reunió el secretari de dit Tribunal, senyor Serrano Pacheco ha rebut als periodistes i

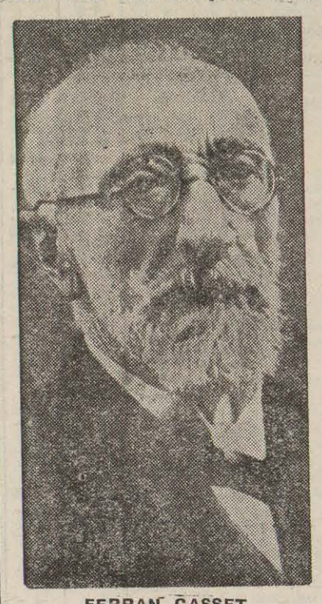

FERRAN GASSET
President del Tribunal de Garanties

els ha manifestat que el Ple havia signat la sentència en el recurs formulat pel senyor Martínez Domingo.

Ha afegit que el ministre d'Agricultura havia tramès una comunicació manifestant que com a vocal que era suplent en representació de la Universitat, i per ésser incompatible amb el càrrec de ministre, renunciava a aquell.

Ha afegit el senyor Serrano Pacheco que estaven vacants el càrrec de vocal suplent d'Andalusia, que ho era el senyor De Pablo Blanca, i el que ara deixa el ministre d'Agricultura.

Ha dit també que s'havia rebut una comunicació de l'ambaixador d'Espanya a París, senyor Madariaga, en la qual deia que informat que s'havia demanat l'extradicció del senyor Dencàs, volia saber oficialment el que hi havia sobre aquest particular. El senyor Serrano Pacheco ha afegit que aquest assumpte estava prejutjat i que segons notícies extraoficials el senyor Dencàs havia estat posat en llibertat.

D'acord amb el sumari incoat a tots els ex-consellers de la Generalitat de Catalunya, ha dit que en el matí d'avui s'havia tramès al fiscal perquè en el termini de tres dies l'estudiï, substanciï i dictamini.

LA SITUACIO DEL SENYOR MARTI BARRERA

Madrid, 21. — Segons notícies que han pogut adquirir els informadors, al Tribunal de Garanties s'ha tractat avui de la part administrativa referent a fer noves instal·lacions. Com que la Comissió de Govern interior no es creu amb facultats per a fer més despeses, s'ha acordat ampliar la Junta de Govern en dos vocals, i han estat elegits els senyors Sbert i Martín Alvarez.

Després els senyors Sbert, Maiques i altres, han visitat el president del Tribunal de Garanties per tal d'interessar-li que el trasllat de l'ex-conseller de Treball, senyor Martí Barrera es demori, perquè pogués realitzar-se una operació a la seva esposa. El president ha ofert donar tota classe de facilitats, i no creu que sigui necessari que el Tribunal examinés aquest tràmit tan senzill.

De Gil Robles a Flandin

Havem seguit amb interès els diversos debats que en el Parlament espanyol hi ha hagut sobre el problema de l'atur forçós, i mai no ens ha estat possible de treure'n l'aigua clara. El senyor Gil Robles, que ha portat la veu cantant en els debats al·ludits, ha sostingut la posició més simplista de totes: trobar força milions per a destinar-los a resoldre el problema.

La cosa més sorprenent ha estat la frase que temps enrera pronuncià al Congrés, amb aquest motiu, el cabdill de la CEDA: «Cal anar a cercar els diners allí on siguin.» Entre els dretistes espanyols coneixedors de la política francesa — no sabem si n'hi ha gaires — es devia produir un gran esglai. Es dóna el cas, en efecte, que la frase famosa del senyor Gil Robles és exactament la mateixa que pronuncià anys enrera al Parlament francès el cabdill socialista Léon Blum, amb gran escàndol de tots els dretistes i conservadors de França.

Coincidència o plagi? Es igual. L'extraordinari és que el principal director de les dretes espanyoles preconitzi el mateix procediment per a trobar diners que proposa el socialisme revolucionari. Al capdavall, però, la frase de Gil Robles no té cap abast real. La política cedista, no solament no va dirigida a agafar els diners d'allí on n'hi hagi, sinó que ha aconseguit que fossin anul·lades les confiscacions i altres mesures semblants del temps del Govern Azaña.

• • •

A l'Estat espanyol hom no fa res pràctic en el problema de la mancança de feina. Es a dir, hom fa discursos. Si els discursos espanyols servissin almenys per a aclarir o plantejar bé el problema, no serien del tot inútils. Però la veritat és que els governants i els governamentals d'Espanya donen la impressió que no tenen cap pla, ni tan sols cap idea precisa, davant l'angoixa creixent dels treballadors parats. Ja n'hi ha 600.000 entre els de les ciutats i els del camp, i la xifra tendeix a augmentar.

Prou sabem que el problema no és fàcil i que el flagell de l'atur forçós és més greu encara en molts altres països. En aquests països, però, tenen noció dels aspectes del problema i de les possibilitats dels mètodes que han estat suggerits per a resoldre'l o per a atenuar-lo. Allò que esvera més en el cas d'Espanya, és la desconeixença del problema per part dels homes cridats a tractar-lo oficialment.

«Si el Govern d'ara no troba diners per a resoldre el problema de l'atur forçós, que se'n vagi, que em deixi el lloc a mi, i jo els trobaré». Això ha dit recentment, amb una petulància esfereïdora, el senyor Gil Robles, providencial salvador d'Espanya.

Ell trobarà els diners. Ell sap on són. Parla en to de secret i de miracle. Qualsevol diria que és un alquimista.

• • •

¡Que diferent, en el to i en el contingut, l'últim discurs de Flandin a la Cambra francesa, a propòsit de l'atur forçós!

El cap del Govern de França, que és un republicà de centre, un conservador o moderat, no ha promès cap miracle per a resoldre el problema. En canvi n'ha donat una idea clarissima i ha fet veure les dificultats de les diverses solucions que hom proposa: passaments als obrers parats, execució de grans obres públiques i limitació de la jornada de treball. La solució que presenta més inconvenients és la de les obres, i resulta que és aquesta l'única que hom projecta d'adoptar a Espanya. «Una política de grans obres — ha remarcat Flandin — només alleuja en la proporció d'un terç de les despeses que ocasiona.»

El cap del Govern francès no rebutja en principi cap de les tres solucions. Creu que cal combinar-les i adaptar-les al cas específic de cada Estat. Veu en la qüestió de l'atur forçós un problema de política general, més encara que de política econòmica. Es tracta en síntesi, ha dit, d'un problema d'equilibri: econòmic, financer, polític i moral.

Al costat d'aquest discurs mestrivol de Flandin, els discursos del senyor Gil Robles són els d'un aprenent més presumit que llest.

A. ROVIRA I VIRGILI

A la Presó de Madrid

Continuen les converses

Madrid, 21. — Segons ha manifestat aquesta tarda un diputat de l'Esquerra les converses entre els ex-consellers de la Generalitat i els diputats de l'Esquerra, continuen en termes cordials, especialment en la política a seguir. El senyor Serra Moret porta la veu de la minoria en aquestes converses.

Visites

Madrid, 21. — Avui han visitat el President de la Generalitat l'ex-president del Tribunal de Garanties senyor Albornoz; els ex-ministres Nicolau d'Olwer i Santaló, el senyor Piquer i els diputats senyors Serra i Moret, Palet i Marial.

Per al senyor Governador

Una vegada més hem de remarcar la manca de respecte a les lleis que es comprova a determinades oficines de l'Estat.

Sabem, per exemple, que a l'oficina expedidora de passaports ha estat negat aquest document a una senyora exigint-li una sèrie de requisits que, en virtut de la llei sobre la capacitat jurídica de la dona i dels cònjuges promulgada el 19 de juny del 1934 i entrada en vigor el primer de gener del 1935, són totalment innecessaris.

Seria convenient de saber en què s'empara el funcionari que afirma la no validesa d'una llei que encara que catalana no ha estat derogada.

El senyor Portela faria molt bé d'aclarir això per a evitar nous incidents.

La censura

Del Departament de Censura, hem rebut la següent comunicació:

«Las galeradas autorizadas, si no se publican el mismo día de su presentación, deben presentarse de nuevo a la Censura el día en que pretendan hacerlo, sin cuyo requisito no pueden considerarse autorizadas.

En cada edición no debe figurar más que un solo entrefilete de «Visado por la censura», de preferencia en el mismo lugar y cada vez de iguales dimensiones, fuera de cualquier texto y sin que aparezca nunca en sitio que señale intervención de la censura.

Quedan terminantemente prohibidos los blancos o machacados, y tampoco podrán ser substituidas las tachadas con puntos suspensivos ni entrefiletes de «Visado por la censura».

Las pruebas de estos entrefiletes deberán ser visadas por la censura.

La noticia, suelto a artículo autorizado con sus titulares, perderá este carácter si se cambian las dimensiones de aquellos titulares.»

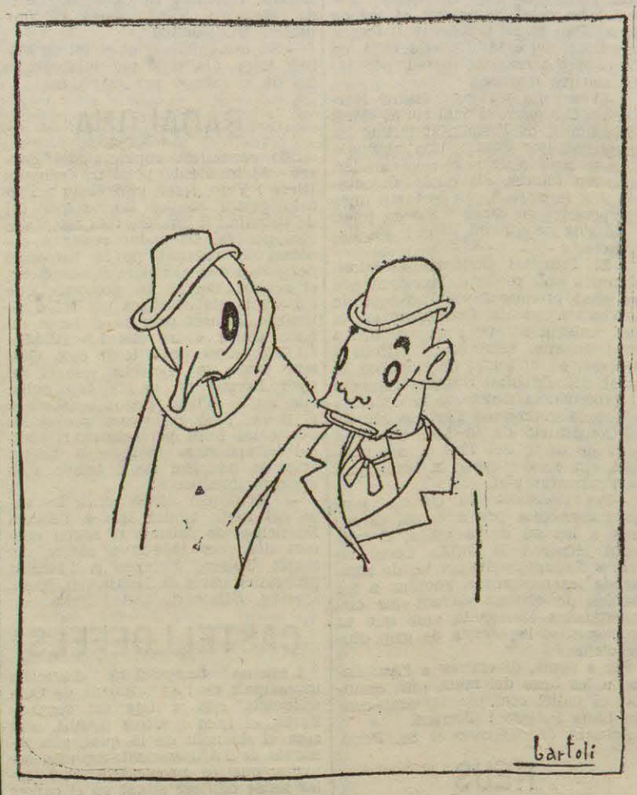

—I ara, què?
—Doncs, fixa't bé:

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

(Per Bartoli)

Telèfons de LA HUMANITAT

Impremta: 14446
Redacció: 22122

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Ahir fou un dels dies que en la sessió de borsa es cotitzaren menys els deutes de l'Estat, puix que la totalitat de pessetes nominals fou limitadíssima. La tendència, però, fou de millora.

Les obligacions de la Tresoreria de la Generalitat, Diputacions, Provincials i Municipals, no feren més que sostenir-se. A l'esmentat sector s'efectuaren molt poques transaccions.

Al rotllo d'obligacions ferroviàries s'hi notà quelcom més de fermesa, dintre d'una gran manca de negoci. Això ens va fer l'efecte que alguns canvis eren «picats»; és a dir, que l'esmentada fermesa fou quelcom forçada. Les obligacions industrials amb prou feines sostingudes.

Al fi de mes, les accions ferroviàries assoliren una millora d'uns quaranta cèntims, tant les accions Nord com les accions Alacant, i es creuà un bon nombre de títols. Al rotllo d'accions industrials, amb tot i notar-se una petita reacció en les Explosius, el negoci que es desenvolupà, tan en les accions Explosius com en les altres accions cotitzades, fou insignificant.

Les accions Chade i Ford quelcom més fluixes; les accions Filipines, sense cotitzar-se.

Borsí del matí

Nord, 53'50, 53'80, 53'75; Alacant, 40'50, 40'45, 40'60; Ford, 214; Petrolets, 5'20; Gas E., 117'25; Docks, 17'00; Explosius, 105, 105'25; Chade, 375.

Borsa de la tarda

Nord, 53'70, 54'00 53'95; Alacant, 40'70; Transversal, 19'50; Tramvies O., 33'00; Tramvies P. 47'50; Ford, 214; Explosius, 105'50, 105'75, 105'50; Montserrat, 59'00, 62'75; Colonial, 45'50; Chade, 374, 375, 374.

Borsa oficial

Montserrat, 62'00; Chade, 375, ope-Chade E., 71'80, paritat; Filipines, racions; Chade D., 71'40, paritat; 334, paper; Ford, 214; Sevilla d'Electricitat, 77'00, paritat; Marroc, 5 per 1900, 88'00, paritat.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	35'75	35'85
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'33	7'35
Lires	62'20	62'40
Marcs	2'93	2'945
Suissos	238'00	238'25
Belgues	171'25	171'50
Florins	4'965	4'975
Escuts	32'50	32'90
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. sueques	1'84	1'86
Cor. noruegues	1'79	1'81
Cor. daneses	1'59	1'61

MERCATS DE CATALUNYA

MOLLET DEL VALLES

En el mercat setmanal d'avui s'han cotitzat els següents preus: Ous, de 2'50 a 2'70 dotzena; conills, de 7 a 9 ptes. parell; pollastres, de 15 a 20 ptes parell, i gallines, de 18 a 23 ptes. parell.

REUS

Preus a l'engròs del dia 18 de febrer del 1935:

Fruits

Avellanna gra primera, 111 pessetes els 41'600 quilos; avellana gra petita, 101 íd., íd.; avellana crosta negreta, 61 ptes. els 58'400 quilos; avellana crosta comú, 58 íd., íd.; ametlla molla, 58'50 ptes. els 50'400 quilos; ametlla gra llarg gs., 325 pessetes els 100 quilos; ametlla gra llarg propietari, 300 íd., íd.; ametlla gra esperança 1.a, 275 íd., íd.; ametlla gra esperança 2.a, 265 íd., íd.; ametlla gra comú país, 260 íd., íd.; ametlla gra comú Aragó, 260 íd., íd.; ametlla marcona grossa, 315 íd., íd., i ametlla gra marcona propietari, 270 íd., íd.

Vins

Vi blanc camj, 8'50 rals; vi negre camp, 9; vi blanc Conca i Urgell, 8; vi rosat, 8; vi negre, 8; vi negre Priorat sec, 10; vi negre Priorat amistelat, 11; vi blanc Ribera Ebro, 9; vi negre Ribera Ebro, 9; vi blanc Manxa, 9; mistela blanca, 13; mistela negra, 14; most blanc ensofrat, 8'50, i mist negre ensofrat, 9. Preus per grau i càrrega 121'6 litres franc Reus.

Alcohol Industrial 96'97°, 258 pessetes; alcohol refinat vínic 96-97°, 246, i alcohol destilat 95-96°, 240. Preus per hectòlitre franc Reus.

Garrofes

Garrofes, 6'50 pessetes el quintar de 40 quilos.

Olis d'oliva

Reus superiors 1.a de 1'0 graus, 170 pessetes; Reus superior 2.a de 1'5 graus, 160-165; Reus superiors fluixos de 5'0 gr., 157; Urgell superior de 1'0 gr., 170; Tortosa corrents de 5'6 gr., 160-165, i Aragó fi, de 1'0 gr., 170. Tot pessetes els 100 quilos.

Cereals, farines, despulles, arròs, oli de remolta i sabons, els mateixos preus del mercat anterior.

Deutes de l'Estat

Fanga

	Ant.	Avui
Interior 4 % A	72 50	72 80
» B	72 50	72 80
» C	72 50	72 80
» D	72 25	72 80
» E	72 25	72 60
» F	72 25	72 60
» G i H	70 00	70 50
Perp. Ext. 4 % A	89 50	90 00
» » B	88 25	88 50
» » C	87 85	87 60
» » D	87 15	87 50
» » E	86 15	86 50
» » F	86 15	86 50
» » G i H	88 00	
Amortit. 4 % A	88 75	88 75
» 1900 B	88 75	
» C	88 75	
Amortit. 5 % A	95 25	95 75
» 1900 B	95 25	95 75
» C	95 25	95 75
» D	95 00	95 45
» E	95 25	
» F	95 00	
Amortit. 5 % A	92 40	92 60
» 1917 B	92 40	
» C	92 50	92 60
» D	90 75	
» E	92 50	
» F	91 75	
Amortit. 5 % A	101 75	
» 1926 B	101 75	
» C	101 75	
» D	101 70	
» E	101 70	
» F	101 70	
Amort. 4 1/2 % A	97 50	
» 1928 B	97 60	98 00
» C	97 50	
Amortit. 5 % A	102 20	102 20
» 1927 sense B	102 20	
» impostos C	102 20	102 20
» D	102 15	
» E	102 25	102 35
» F	102 25	102 35
Amortit. 5 % A	92 25	92 50
» 1927 amb B	92 00	92 35
» impostos C	92 00	92 35
» D	92 00	92 85
» E	92 00	92 85
» F	92 00	92 85
Amortit. 5 % A	78 75	78 75
» 1928 B	78 65	78 75
» C	78 65	78 76
Amortit. 4 % A	93 25	
» 1928 B	93 00	
» C	93 25	
Amortit. 5 % A	102 00	102 25
» 1929 B	102 00	
» C	101 90	
» D	101 75	
» E	101 50	
» F	100 85	
Bons or Tresoreria A...	242 00	242 00
Bons or Tresoreria B...	242 00	242 00
Deute Ferroviari 5 % A	101 10	101 00
Deute Ferriviari 5 % B	101 00	101 00
Deute Ferroviari 5 % C	100 85	
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	92 50	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	92 85	
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	91 75	
Oblig. Tresor 5 1/2 % F		
Oblig. Tresor 5 1/2 % F		

Generalitat

	Ant.	Avui
Tres. Generalitat 6 %	100 —	100 —

Ajuntaments

	Ant.	Avui
Badalona 6 %	86 50	
Barcelona, semestre ...	61 25	
» 1906 A	62 —	
» 1906 B	62 75	62 50
» 1906 C	61 50	
» 1907 D	60 —	
» 1910 D	59 —	
» 1912 B ampl.	50 —	
» 1912 E	60 —	
» 1912 F	60 —	
» 1913 B ampl.	61 75	
» 1910 B	61 50	61 50
» 1917 B	62 —	
» 1918 B	62 —	61 75
» 1919 B	62 —	61 50
» 1920 B	61 50	61 75
» 1921 6 % ...	82 —	82 25
» 1921 6 % dc	82 50	82 50
» 1925 6 % ...	81 25	
» 1926 6 % ...	81 50	81 50
» 1929 6 % ...	80 —	
» 1922 Expos	85 00	
» 1925 Balmes	80 75	
» 1928 Balmes	80 50	
» 1928 P. Frc	81 —	81 —
» 1928 5 % ...	67 75	68 —
» Eixampla 1907	65 50	
» Eixampla 1913	67 50	
» Eixampla 1927	61 —	61 25
» Bons Reforma	68 75	
Càdiz 5 1/2 % 1929 ...	75 —	
Màlaga 6 % 1923	57 —	
Màlaga 6 % 1925	51 —	
Sevilla Exposició 6 %	94 50	
València 5 %	71 25	71 25

Antigues Diputacions

	Ant.	Avui
Barcelona, 9 milions ...	82 25	
» 5 milions ...	77 —	
» sèrie B	78 —	
» sèrie C	78 50	
» 6 % 1926...	90 —	
» 6 % 1930...	95 75	95 75
» Provincials	94 50	
Mancomunitat 1914 ...	69 —	
Mancomunitat 1920 ...	68 —	
Caixa Crèdit Com.	71 —	

Juntes d'Obres Publiques

	Ant.	Avui
Port Barcelona 1906 ...	99 50	
» Barcelona, diverses	95 —	
» de Càdiz	98 50	
» de Gijón Musel...	97 —	
» de Sevilla s. D...	93 50	
» » s. E	94 —	
» » s. F	91 —	
» de Tarragona	95 00	

Valors amb garantia de l'Estat

	Ant.	Avui
Caixa d'Emis. 5 % ...	90 —	90 —
Hidrogràfica Ebre 6 %	94 —	

Valors que es cotitzen com efectes públics

	Ant.	Avui
Banc Hip. d'Esp. 4 %	90 25	90 —
» » » 5 %	81 —	
» » » 5 %	78 75	
» » » 6 %	116 —	116 —
» » » 5 1/2 %	103 —	103 60
» Crèdit Local 6 %	94 75	95 —
» » » 5 1/2 %	88 50	88 50
» » Interprv. 5 %	92 —	91 75
» » Interprv. 6 %	100 50	100 50
Crèdit Local 6 % 1932	101 —	
Bons Expos. Internac...	98 75	98 85
Local 6 % amt. per lots	108 15	

Deutes i obligacions

	Ant.	Avui
Cèdules Argentines	1 55	
Emprést. Argentí 6 % A	96 —	
» » B	96 50	
» » C	96 —	
Empr. Austriac 6 % A	99 —	
Empt. Austriac 6 % B	98 50	
Empt. Austriac 6 % C	99 —	
Imp. Marroc 5 %	87 75	88 —
Port. Maizen 6 % A	104 —	
» » B	103 50	
» » C	104 —	
7 % Costa Rica...	62—	

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.a s. 3 %	59 —	59 —
» » 2.a s. 3 %	55 55	55 75
» » 3.a s. 3 %	57 —	
» » 4.a s. 3 %	56 —	54 75
» » 5.a s. 3 %	57 —	
Esp. Pamplona 3 % ...	54 50	
Prior. Barcelona 3 %...	59 25	59 50
Segòvia a Medina	49 —	
Astúries 1.a hipoteca...	56 —	56 —
» 2.a hipoteca...	56 —	
» 3.a hipoteca...	56 75	
Lleida a Reus 3 %	58 —	
Villalba a Segòvia	59 —	
Especials Almansa	60 25	60 75
Almansa a València ad	58 50	58 50
Mines Sant Joan 3 %	54 50	
Alsasua i Sant Joan ...	68 25	69 —
Osca a França	68 25	68 65
Nord especials 6 %	89 50	90 50
Id. Valencianes 5 1/2 %	86 50	86 75
Alar a Santander	79 50	
Alacant 1.a hipoteca ...	82 50	68 15
» 2.a »	75 75	
» 3.a »	78 25	78 25
» A 5 %	74 —	
» B 4 1/2 %	61 25	61 50
» C 4 %	74 75	
» D 4 %	56 25	57 —
» E 4 1/2 %	58 —	
» F 5 %	72 50	
» G. 6 %	85 —	85 50
» H 5 1/2 %	77 85	
» I 6 %	85 —	85 50
» J 5 %	69 75	
» França 1864	59 —	
» França 1878	35 50	
» Directes	48 —	
» Reus a Roda	87 50	87 —
» Còrdova 3 %	49 75	
» Badajoz 5 %	82 —	
Andalusos 1.a variable	7 50	
» 1.a 3 %	13 50	
» 2.a variable	7 75	
» 2.a 3 %	12 25	12 —
» 1907, 3 %	13 50	
» «Bobadilla»	14 50	
» 1918 5 %	14 —	
» 1920 6 %	15 —	
F. C. de Catalunya 5 %	59 75	59 75
» » 6 %	76 —	76 —
» Central d'Aragó %	75 —	
F. C. Oest Espanya 3 %	41 —	
F. C. Cremallera 6 %	7 —	
F. C. Secundaris	38 —	
Gran Metro 1922 6 %	83 —	
Gran Metro 1925 6 %	83 —	83 —
Medina a Salamanca	43 —	
Metropolità Trans. %	25 —	
Orense A B C D E F	25 50	
Orense G i H prior.	51 —	
F. C. Sarrià 6 %	98 50	
Tànger a Fez 6 %	102 —	

Aigua i Canals

Gas i Electricitat

	Ant.	Avui
Aigües de Huelva 6 %	43 —	
Aigües València 6 %	98 —	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	95 25	
Barcelonesa Elect. 1913	94 —	
Barcelonesa Elect. 1920	101 50	
Canal d'Urgell	60 —	60 —
Catalana Gas D	91 —	
Catalana Gas E	89 75	
Catalana Gas F	85 —	
Catalana Gas G 6 %	103 —	103 —
Catalana Gas Bons	100 75	100 65
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	103 25	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	59 —	
Coop. Fluid Elec 6 %	65 —	
Coop. Manresana Ener.	87 —	
Energ. Elec. Catal. 5 %	94 —	94 —
Energ. Elec. Catal. 6 %	100 25	99 50
Energ. Elec. Cat. 5 % or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1928	101 50	
Energ. Elec. C. 6 % 1932	101 75	101 75
Ener. Elec. C. Bons 1918	105 50	
Ener. Elec. C. Bons 1924	105 —	
Elèctrica Cinca 6 %	89 25	
Elèctrica Tenerife 6 %	94 50	
Elec. i Gas Lebon 6 %	99 25	
Aigües Barcelona 3 %	70 —	
Aigües Barcelona 4 %	83 —	
Aigües Barcelona 5 %	97 —	
Aigües Barcelona 6 % C	103 25	103 50
Aigües Barcelona 6 % D	103 —	
General Regadius 6 %	76 —	
Llum i Força Llevant...	94 75	94 75
Manresana Elec. 6 %	99 —	
Prod. Forces Motr. 6 %	75 50	
Prd. For. M. Bons 7 %	87 —	
Pro. For. M. 6 % 1923	79 —	
Can. i Regants Ebre	88 —	
Bons Regads. Llevant...	103 50	
Regadius Llevant 5 %	76 75	76 75
Sevillana d'Elec. 7 sèr.	91 25	
Sevillana d'Elec. 8 sèr.	89 —	
Sevillana d'Elec. 9 sèr.	101 50	
Unió Elèct. Catalunya	100 —	100 —

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 %	66 50	
Gral. Tramvies 5 %	72 50	78 —
Eixampla i Gràcia 4 %	60 25	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	85 —	85 —
Tramv. Barcelona 1930	88 75	88 75
Tramvies Sevilla 6 %	93 50	
Tramvies Granada 6 %	79 50	

Navilieres

	Ant.	Avui
Transatlàntica 4 %	7 —	
Transatlant. 6 % 1920	14 —	
Transatlant. 6 % 1922	15 —	
Trans. 6 1/2 % esp. 1925	91 25	
Trans. 6 1/2 % cns. 1925	91 —	91 —
Transatlant. 5 % 1926	95 25	
Transatlant. 5 % 1928	88 —	86 —
Bons Transmedit. 6 %	97 —	
U. Naval Llevant 6 %	88 50	

Obligacions industrials

	Ant.	Avui
Aplicacions Elec. 6 %	94 —	
Asland 6 % preferents	99 —	
Asland 6 % 1916	89 —	
Asland 7 %	102 —	
Asland 6 % Villaluenga	93 —	
Asland 6 % Còrdova...	91 50	
Auxil. Cons. «Sansón»	84 50	
Comp. Auxil. de F. C	100 —	
Carbons Berga 4 1/2 %	67 —	
Colònia Güell 6 %	97 25	
Const. Paviments 6 %	84 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 %	77 —	
Cros, S. A. 6 %	102 75	108 —
Electro. Met. Ebre 6 %	99 —	
El Tibidabo 5 %	88 —	88 —
Com. d'Obres Ced. 6 %	86 —	
Energ. Ind. Aragon 6 %	90 —	89 50
Esp. Carburs Met. 6 %	99 65	
Construccions Elec. 6 %	91 50	
Colorants i Explos. 6 %	100 50	
Fin. i Fid. Arnus-Gari	90 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 %	93 —	
Fom. d'Obres 5 %	85 —	
Fom. d'Obres 6 % 1923	92 25	
Fom. d'Obres 6 % 1925	99 —	
Fom. d'Obres Bons 6 %	97 —	97 50
Fom. d'Obres Céd. 6 %	95 50	
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 %	64 —	
Hullera Espanyola 1924	84 50	
Hullera Espanyola 1926	78 —	
Hullera Espanyola 1932	95 —	
Madrid-Paris 6 %	82 —	
Manufactures de Suro	90 —	
Maqu. Terres. Mar. 6 %	91 75	
Metropolitana de Cons	69 50	
Min. Potassa Súria 7 %	103 50	104 —
Productes Pirelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 6 %	40 —	
Telefònica 5 1/2 %	97 85	
Tenería Moderna 7 %	65 —	
Unió Cotonera 6 %	42 50	42 50
Unió Salinera d'Es. 6 %	102 —	
Valen. Millores Urbanes	88 50	89 —

Accions industrials

	Ant.	Avui
F. C. Grans Pendents...	7 —	
Funicular Montjuïc	15 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %	48 50	
Tramv. Barc. pref. 6 %	63 —	
Tramv. Elec. Granada	60 —	
Aigües València pref...	122 —	
Catalana Gas s. D	106 —	
Catalana Gas s. E	117 25	
Catalana Gas s. F 6 %	101 25	101 25
Hisp. Amer. Elec. ABC	377 —	375 —
Hisp. Amer. Elec. s. D	71 —	
Hisp. Amer. Elec. s. E	66 —	
Aigües del Llobregat...	83 50	
Elec. Gas Lebon s. B...	80 —	
C.a Transmediterrània	128 —	
Banc d'Espanya	570 —	
Banc. Ext. d'Espanya...	82 —	
Ciment «Asland» ord....	64 —	
Ciment «Asland» pref...	90 —	
Ciment «Sansón» ord...	25 —	
C. «Sansón» pref. 7 %	60 —	
Cros, S. A.	130 —	129 50
Const. Ferroviària	100 —	
Cobertes i Teulades ...	92 —	
Espanya Industrial	125 —	
Carburs Metàl·lics	164 —	
Foment d'Obres	135 —	
Tabacs Filipines	334 —	
Hispano Suissa	99 —	
Hotel Ritz 6 %	89 —	
Indústries Agrícoles ...	201 —	
Maquinista Terrestre...	30 —	
Monopoli Petrolis	123 50	
Salinera Catalana ptes.	95 —	
Telefònica 7 % pref....	109 50	109 75
Telefònica ordinàries...	101 —	101 25
Unió Salinera Espanya	82 —	

MERCAT DE LLOTJA

FARINES — PREUS

Aragó	65	69
Castella (corrent)	68	64
Id. (extra)	68	70
Força	80	90
Local corrent	63	64
Idem extra	68	70
Regió	63	65

Preus en ptes. els 100 quilos.

BLATS

Aragó	50
Castella	50
Extremadura (cornt)	50
Idem (cruixer)	50
Mancha	50
Navarra	
Peredès	
Urgell	50

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calaspar	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

MONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	60	80
Mallorca	63	64
Prat	85	90
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	95	100
»	79	80
»	73	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
Marroc		
Mexicans	100	120
Palous	60	68
Saúc	165	185

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES — PREUS

Segones	28 50	24
Terceres	20 50	21
Quartes	19 50	20
Núm. 3	28	29
Núm. 4	27	28

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	18 50	19
Segonet	17 50	18
Segó	15 50	16

Preus en rals la cuartera de 70 litres.

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura..	34	35
Idem Mancha	34	35
Moresc Plata, dispon.	44 50	45
Idem país	40	42 50
Ordi Urgell	34	35
Escaiola Andalusia	54	56

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	45	46
Idem Extremadura	45	46
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	43	44
Idem Extremadura	43	45
Veces Andalusia	38	38 50
Idem estrangeres	36	36 50
Ers país	40	41
Idem estrangers	41	41 50
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem país		
Llentilles Andalusia	90	100
Idem Salamanca	115	130

PALLA I ALFALS

Alfals 1.a	7	
Alfals 2.a	6	
Palla d'Urgell	4	4 50
Idem curta	50	

Preus en ptes. els 40 quilos.

GARROFES

Castelló, negra	34	
Eivissa	28	28 50
Mallorca	28 50	29
Matafera, negra	32	32 50
Roja		31
Vinaròs, negra		34

Preus en rals els 42 quilos.

COMARQUES

*

TARRAGONA

NOTICIES DIVERSES

El Comissari interí de la Generalitat senyor Vila ha autoritzat els pressupostos ordinaris de Sta. Bàrbara, Renau, Roquefort de Queralt, Torre de l'Espanyol, Vilella Baixa, El Vendrell i Ulldemolins. També ha autoritzat transferències de crèdit als Ajuntaments de Sta. Bàrbara i Vilaseca i els ordenaments d'Ulldemolins.

— Davant la inquietant crisi de treball i el retard de les mesures promeses per l'autoritat per tal d'obtenir la seva minva, en els mitjans obrers s'estudien algunes solucions.

Segons ens diuen, a Valls s'ha format com una cooperativa de construcció que pensa construir algunes cases amb l'aportació econòmica del veïnat que adquirirà uns bitllets de subscripció numerats que seran una aportació i una opció a la casa per mitjà d'un sorteig final.

— El delegat d'Ordre Públic ha hagut de sortir cap a St. Carles de la Ràpida on ha sorgit un conflicte de treball entre els obrers d'aquell port.

— El famós repòrter nord-americà Mr. Rudolf Bloch del rotatiu «Ears», acompanyat de la seva distinguida muller, ha estat a la nostra ciutat on ha visitat el més notable d'ella.

El Sindicat d'Iniciativa va posar a la seva disposició un intèrpret. El senyor Francillon de la «Xartreuse» el va convidar a visitar aquella fàbrica.

— Ha estat instal·lat un nou quiosc a la Rambla, davant mateix de la barraca de la telefònica. La seva construcció a més d'ésser de línies modernistes, està decorat amb tons de colors vius. Sigui benvingut si bé a la palestra liberal.

LLEIDA

ESCOLES RURALS :: MESURES SANITARIES

Lleida, 21 (per senyora).—L'arquitecte Sr. Villalonga visità els terrenys on seran installades les escoles rurals de Rufed, Pla de Gualda i Granyena per tal d'activar els respectius expedients.

—Per tal de contrarestar l'epidèmia de grip, ha estat disposat per l'Alcaldia que siguin desinfectats diàriament els locals dels espectacles públics. També s'ha ordenat que els carrers siguin regats amb matèries antisèptiques.

Per la seva banda, l'inspector intercomarcal de Sanitat, ha ordenat el tancament de les escoles municipals a causa dels molts casos gripals i de xarampió.

—Ha estat inaugurat oficialment el nou local del mercat de peix a l'engròs, installat al que abans fou Museu Morera. La sala on es contracten les subhastes és espaiosa i ventilada. Ahir s'hi varen adjudicar 2.000 quilos de peix en una sola sessió.

GIRONA

A l'enginyer cap del Servei Forestal ha estat denunciat el veí de Santa Pau Martí Collelldevall Pagès, propietari del «Mas Collelldevall», de l'esmentat terme municipal, per talla abusiva d'arbres.

—El veí de Calonge Isidre Hernàndez Gonzàlez, el qual viu al «Molí Masamont», de l'esmentat terme, ha denunciat que durant una absència a casa seva d'ell i la seva muller, entraren lladres, els quals violentaren una finestra, i s'emportaren unes 225 pessetes en diner i 300 en joies. No s'ha aconseguit detenir els lladregots.

—El Tribunal Contencioso-Administratiu ahir resolgué l'incident que ha estat promogut per l'advocat de la Generalitat de Catalunya en el plet interposat pel senyor Josep Font Juvany, secretari de Riells i Viabrea, en el sentit de sol·licitar el parer del Tribunal Suprem respecte la procedència d'evacuar la consulta a què fa referència l'article 100 de la Constitució de la Llei Catalana de 9 de març del 1934, i, mentrestant, que resti suspesa la tramitació de l'esmentat plet.

—Per l'Alcaldia de Girona, han estat convocats per a demà, divendres, a les set de la vetlla, el personal tècnic i la Junta Local de Primer Ensenyament per tal de tractar de les mesures a adoptar a les Escoles de Girona davant les circumstàncies alarmants amb què ve propagant-se l'epidèmia de grip dintre d'elles.

Per a demà, divendres, a l'Audiència, a les onze del matí, està anunciat el judici oral per falsedat contra Lluís Puigtió i Torrent.

Actuarà de defensor el Sr. Peijó.

REUS

Martínez de Velasco ha dit a Madrid que a Reus l'acomiadà una gran massa de pagesos. Mai no havíem vist mancar tan descaradament a la veritat ni burlar-se dels propis partidaris dient-los «pagesos».

—Joaquim Guillén, pertanyent a «Acción Ciudadana», ha denunciat Ramon Sisteré Baldric i Francesc Ferré Sisteré, els quals parlaven en desprestigi de l'esmentada organització. La guàrdia d'assalt procedí a la detenció. Més tard, foren alliberats però l'assumpte ha passat al Jutjat militar.

—El Sindicat d'Exportadors de Vins d'aquesta ciutat ha cursat a cada un dels diputats a Corts d'aquesta circumscripció un telegrama demanant llur assistència a la reunió de la Federació d'Exportadors per tal de recolzar el projecte sobre la Llei d'Alcohols, considerada eficaç per als interessos vitivinícoles.

—Avui, a les deu de la nit, celebrarà reunió general d'associats el Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria.

—Pel Comissari de la Generalitat, han estat autoritzats els pressupostos extraordinaris de Santa Bàrbara, Renau, Rocafort de Queralt, Torre de l'Espanyol, Vilella Baixa, El Vendrell i Ulldemolins.

—Ha estat denunciat el veí de Morell Josep Llauradó per infringir la llei de circulació per carreteres.

BADALONA

Els consellers regidors del darrer Ajuntament popular, senyors Riera i Vigo, feren una visita a l'alcalde-gestor senyor Borràs per tal de demanar-li que fes tots els possibles per tal de poder donar a conèixer el resultat de la inspecció portada a cap al nostre Ajuntament, el senyor Borràs va prometre que faria tots els possibles per tal d'obtenir-lo. Aquest prec ja el feren alguns diaris, entre ells LA HUMANITAT, sense però, tenir èxit. Galrebé tenim la seguretat que el senyor Borràs no en té cap culpa que no se n'hagi pogut assabentar el poble, però sí creiem que si les denúncies fetes pel setmanari radical «República» haguessin tingut èxit, ho hauríem llegit àdhuc amb anuncis lluminosos.

— El proper diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc a l'Escola Municipal de Música el segon concert del curs 1934-35 a càrrec del sextet Toldrà. Figuren a l'escollit programa, obres de Beethoven, Bach, Ivanow, Schubert, Lizt i Falla.

CASTELLDEFELS

L'oficina recaptadora d'arbitris municipals de l'Ajuntament de Castelldefels, cita a una tal senyora Farré, el nom i altres detalls, així com el domicili de la qual, són ignorats de l'Ajuntament. Aquesta senyora que és propietària d'un solar sense edificar situat en el carrer de Primer de Maig i un altre al Boulevar de la República, del poble de Castelldefels, ha de comparèixer davant l'esmentada oficina recaptadora per tal que dintre el termini de vuit dies liquidi els seus descoberts, car en cas contrari li serà seguit el corresponent expedient d'apremi

· ESPECTACLES PUBLICS ·

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Dia 28, EXTRAORDINARI BALL DE DISFRESSES:

LA MAJA DE GOYA

organitzat per l'**Associació de la Premsa Diària de Barcelona** — 500 valuosos premis

GRAN TEATRE ESPANYOL

COMPANYIA SANTPERE

Avui, divendres, tarda, a les 5. TOTES LES LOCALITATS REGALADES. **Butaques totes a 2 ptes.:**

La reina ha relliscat

per **Emili Vendrell** — Nit, a les 10. Primer: **TOT PER LES DONES** - Segon:

ESTRENA

delsainet líric en dos actes d'**Alfons Roure** i música dels mestres **Cotó i Noví:**

ADELA LA MAL CASADA

Quadro primer: **NIT DE PASQUA AL POBLE SEC** - Quadro segon: **LA FIRA DE SANT MIQUEL A LA BARCELONETA** - Quadro tercer: **EL MOLL DE BARCELONA** - Quadro quart: **EL TEC DE BODES** — Protagonistes: **Santpere, Klein, Vendrell** — Demà, dissabte, tarda, a les 4'30. TOTES LES LOCALITATS REGALADES. Totes les butaques, 2 ptes.: **TOT PER LES DONES i RODA EL MON... I TORNA AL BORN**

Nit, a les 10: EL TRIOMF DEL SAINET LIRIC CATALA!

ADELA, LA MAL CASADA

Diumenge, tarda i nit: **ADELA, LA MAL CASADA.** — Es despatxa a tots els Centres de Localitats

PRINCIPAL PALACE

Companyia de revistes de

MARGARIDA CARBAJAL

Director gerent: **LLUIS CAMPUA**

Avui, el sorollós èxit:

LAS DE LOS OJOS EN BLANCO

Dilluns: Debut de la Companyia **VILA - DAVI** amb l'èxit: **LILI, VOL VIURE**

Teatre Còmic

Gran Companyia de revistes

Avui, tarda, a les 5'15 i nit, a les 10'15. **Butaca platea, 2 ptes.** La grandiosa revista:

LOS MARIDOS DE LIDIA

per **Perlita Greco, Huertas, Murillo** etc. Els dansarins **R. NAYA** i **F. TOMAS**. 30 vice-tiples. Gran presentació.

TEATRE POLIORAMA

Temporada oficial de **TEATRE CATALA**

Avui, divendres, tarda, a les 5'15:

L'huracà

Nit, no hi ha funció — Dissabte, programes extraordinaris.

TEATRE BARCELONA

Companyia de Montiàn - Roses

Director: **Emili Thuillier**

Avui, divendres, tarda, a un quart de sis i nit, a un quart d'onze, el poema escènic de **Marian Tomàs:**

Santa Isabel de España

Teatre Nou

COMPANYIA LIRICA

MARC REDONDO - A. PALACIOS

Avui, tarda, a les 4'30: **LA MARCHA DE CADIZ - LA ALEGRIA DE LA HUERTA - EL DUO DE LA AFRICANA i LA CORTE DE FARAON.**

Nit i cada nit, a les 10:

FRAY JERONIMO

Principals intèrprets: **MARC REDONDO, Vicenç Simón, Cecília Gubert i Eugènia Galindo.**

TEATRE VICTORIA

GRAN COMPANYIA LIRICA

Avui, tarda, 4'30. **Butaques, 2 ptes.: LA DOLOROSA - DON GIL DE ALCALA.** Nit, no hi ha funció per assaig de:

LOS LEONES

Demà tarda, GRAN VERMOUTH

TEATRE NOVETATS

Gran Companyia d'operetes i revistes de **CELIA GAMEZ**

Avui, tarda:

EL BAILE DEL SAVOY

Nit, el gran èxit de l'opereta en tres actes, de **Franz Lehar:**

LA RONDA DE LAS BRUJAS

per **CELIA GAMEZ, PIERRE CLAREL, Càndida Suàrez, Castrito i Joan Riba** — Vestuari de **Max Weldy.**

TEATRE OLYMPIA

CIRC

Inauguració el dia 15 de març

GALA BENEFICA COMERCIAL DE MOSTRES DE BARCELONA

REVUE-RADIO RECLAM

Gran espectacle a profit dels hospitals

Informes i detalls al Passeig de Gràcia núm. 47.

COLISEU POMPEIA

Companyia **VILA - DAVI**

Tarda, a les 5. Butaques, 1 pta. **Seients primer pis, 0'60. General, 0'40: LA MARE.** Nit, a les 10'15. L'èxit de **Lluís Elies: LILI, VOL VIURE** — Demà i diumenge, tarda i nit: **LILI, VOL VIURE.**

Cinemes

Coliseum

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **EL SOCIO** (còmica), per **Charles Chase; REVISTA PARAMOUNT; ISLANDIA** (Documental) i

BUSCO UN MILLONARIO

per **Jean Harlow,** amb **Franchot Tone, Lionel Barrymore i Lewis Stone.** (Producció METRO GOLDWYN).

Fantasio

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10: **PATHE JOURNAL - REVISTA FEMINA - DOCUMENTAL - DIBUIX - Buster Crabbe** en el film esportiu:

Campeones Olímpicos

amb **Ida Lupino.**

CINEMA PARIS

Avda. Pta. Angel, 11 i 13 Telèfon 14544

Sempre el programa més atractiu

Tarda, a les 4'30. Nit, 9'45: REVISTES PATHE - FEMENINA - ALICIA EN EL PAIS DE LAS MARAVILLAS - Exit de la super-revista: EL CRIMEN DEL VANITIES (Es un film PARAMOUNT) -

Diumenge, matinal, 10'30 — Despatx de localitats a la taquilla per a la numerada de diumenge, tarda, 6. - **Dilluns vinent: Imperio Argentina** en el super-film en espanyol: **LA HERMANA SAN SULPICIO,** amb **Miquel Ligero** i.................?

Maryland

Plaça Urquinaona, 5 — Tel. 21966

Tarda (continua): 3'30, 5'30 i 7'30. Nit, a les 10: **NOTICIARI BAVARIA FILMS - LA ISLA DE ROBINSON CRUSOE (dibuixos) - EL PRIMER PARAISO** (documental) i

¿QUE HAY NELLIE?

per **Paul Muni** — Butaca, 2'20. A les 7'30: 1'65.

Metropol

Llúria, 115 — Telèfon 81222

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10. El sorollós èxit de la magnífica producció:

La Dama de las Camelias

per l'admirable actriu **Ivonne Printemps - Direcció de F. Rivers** - Aquesta pel·lícula començarà la seva projecció a la tarda, a les 4'20 i 6'30 i nit, a les 10'20.

Publi-Cinema

Sessió continua. Seient UNA PESSETA: **NOTICIARIS - DOCUMENTALS, VIATGES,** etc.

AVUI Divendres Tarda i nit **2.a setmana**

La Dolorosa

al

Capitol Cinema

Avui divendres: Funcions d'homenatge a la COLONIA VALENCIANA

Para ver LA DOLOROSA vienen, dándose la mano, los baturros de Lorente y los «ches» del gran Serrano.

Varietats

Frontó Principal Palace

Avui, divendres, tarda: URIONA I - ALBERDI contra AREITIO II - GOITIA. Nit: PISTON - UGARTECHEA contra ISIDORO II GUILLERMO.

FRONTO NOVETATS

Avui, divendres, tarda, a les 4: CHIQUITO BILBAO - QUINTANA III contra FERNANDEZ - LEJONA. Nit, a les 10'15: ARAQUISTAIN - PEREA contra QUINTANA IV - UNAMUNO. - Detalls per cartells.

BRAUS -- ARENES

Diumenge 24. Tarda, a les 3'30:

Inauguració de la temporada

GRANDIOSA CORREGUDA

6 magnífics «novillos» Braus del CONDE DE LA CORTE **6**

Niño del Barrio

Torerito de Triana

Solórzano

ENTRADA, 1'75

Espectacles per a avui

TEATRES

Barcelona. — Tarda i nit: Sta. Isabel de España».
Coliseu Pompeia. — Tarda: «La mare». Nit: «Lili, vol viure».
Còmic. — Tarda i nit: «Los maridos de Lidia».
Espanyol. — Tarda: «La reina ha relliscat». Nit: «Adela la mal casada».
Novetats. — Tarda: «El baile del Saboy». Nit: «La ronda de las brujas».
Nou. — Tarda: «La Marcha de Càdiz», «La alegría de la huerta», «El duo de la africana», «La Corte de Faraón». Nit: «Fray Jerónimo».
Poliorama. — Tarda: «L'huracà».
Principal Palace. «Las de los ojos en blanco».
Romea. — Tarda: «Oro y marfil». Nit: «20.000 duros».
Victòria. — Tarda: «La Dolorosa» i «Don Gil de Alcalà». Nit: «Los leones».

CINEMES

Amèrica. — «Tarzán y su compañera» i «La Casa de Rodschild».
Astòria. — «Canción de Cuna» i «Soldados de la tormenta».
Avinguda. — «Canción de cuna» i «El paso del Ocaso»
Barcelona. — «Tres amores», «La aventura del oro».
Bosc. — «Un cierto Sr. Grant», i «Salvad las mujeres».
Bohèmia. — «El negro que tenía el alma blanca» i «La buenaventura».
Broadway.— «Sucedió una noche» i «La mujer de mi marido».
Capitol — «La Dolorosa».
Coliseum. — «Busco un millonario».
Catalunya. — «Crisis mundial».
Comèdia. — «Lo que sueñan las mujeres», «Los 6 misteriosos».
Comtal. — «Hollywood conquistado» i «Amor y cuartillas».
Diana. — «Dràcula», «El altar de la moda», «Carceleras».
Diorama. — «Hombres en blanco» i «Paz en la tierra».
Entença. — «Sola con su amor» i «Compañeros de juerga».
Esplai. — «La princesa de la Czarda» i «El pequeño rey».
Excelsior. — «Los Miserables» i «El huesped desconocido».
Fèmina. — «Señora casada necesita marido».
Foc Nou. — «La Casa de Rodschild» i «Wonder - Bar».
Frègoli. — «No soy ningún angel», «El crucero Emden».
Goya — 12 pel·lícules còmiques.
Intim. — «Sola con su amor», «Tu eres mío».
Iris. — «Amores en Hollywood», «El rey de los Campos Elíseos».
Kursaal. — «El negro que tenía el alma blanca» i «Compañeros de juerga».
Laietana. — «Lo que sueñan las mujeres», «Para siempre mía» i «Dos noches».
Majestic. — «Cleopatra», «Gracia y simpatía» i «Paren la Prensa».
Marina. — «Cleopatra», «Dos corazones y un latido».
Maryland. — «Que hay Nellie?».
Metropol. — «La dama de las camelias».
Miria. — «El lago de las damas», «Hollywood conquistado».
Mistral. — «El pequeño rey» i «Noches moscovitas» i «El dedo acusador».
Monumental. — «Los ex ricos» i «Ahora que?».
Mundial. — «El negro que tenía el alma blanca» i «El paso del Ocaso».
Núria. — «Canción de cuna», «Viudas habaneras».
París. — «El crimen del vanities» i «Alicia en el país de la maravillas».
Pedró. — «El negro que tenía el alma blanca» i «La buenaventura».
Pathe Palace. — «Los Miserables» «600.000 francos al mes».
Principal. — «Un cierto Sr. Grant» «Salvad las mujeres».
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Deslices», «El beso de la muerte».
Royal. — «Los ex ricos» i «Ahora que?»
Select Cinema. — «Terrores microfónicos», «Opera telefònica» i «De Golgorio».
Smart. — «El negro que tenía el alma blanca» i «El paso del Ocaso».
Splèndid. — «Hombres en blanco», «La princesa de la Czarda» i «El tigre del ring»
Triomf. — «Hombres en blanco» i «Wonder - Bar».
Talia. — «El hijo del Carnaval» i «La mujer del otro».
Tetuan. — «El pequeño rey» i «La mujer de mi marido».
Tívoli. — «María Galante».
Urquinaona. — «Mademoiselle Doctor».
Verdi. — «Da. Francisquita» i «El fantasma negro».
Volga. — «Deslices» i «Chucho el roto» «Nevoroutinos»
Xile. — «Maniquíes» «Gracia y simpatía».

la humanitat
EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122
Impremta:
TALLERS, NUM. 48
Telèfon 14446
PREUS DE SUBSCRIPCIO:
Barcelona, un mes 2'50 ptes.
Fora, un trimestre 7'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre 8— »
Altres països un trimestre 18— »

·LA PREMSA·

Un fet interessant

"Itàlia té sempre vint anys"

Amb l'estricta intenció de recollir un fet del màxim interès, que mereix ésser destacat i meditat, traduïm els següents paràgrafs d'un reportatge de la dictadura italiana publicat recentment a París per Gabriel Perreux:

«El detall que més m'ha impressionat de la meva visita a la Itàlia de Mussolini és la sensació de «cosa jove», de joventut, que es tracta d'imprimir a tots els aspectes de la vida del país, almenys de la vida oficial.

Empleats, oficials, funcionaris, diputats, tothom és jove a Itàlia. Les lleis i reglaments són pensats de tal manera que es dóna sempre prioritat a la joventut. Per exemple la nova llei sobre l'oficialitat de l'exèrcit, arranjada per a evitar que s'arribi massa tard als graus superiors, per tal que «en els caps l'hora de la responsabilitat no coincideixi amb la de la fatiga».

El mateix Govern predica amb l'exemple. Els companys del «duce» són joves tots. Grandi tenia trentatres anys quan fou nomenat ministre d'Afers estrangers. Balbo era mariscal de l'Aire a 37 anys; Botai, encara més jove, fou ministre de Corporacions i ara, a menys de quaranta anys, és governador de Roma. Els més vells dels ministres que acaba de nomenar Mussolini no tenen cinquanta anys, i aquests són els vells camarades del «duce». Una de les més grans preocupacions del mateix Mussolini és precisament la de veure voltar inexorablement la roda del Temps, i per això té extremada cura a mantenir-se constantment «en forma».

Itàlia té sempre vint anys»—conclou el repòrter.

«LOS DIVERSOS NOMBRES DE LA GRIPE DE AHORA
—¡La Carioca! ¡La Ceda! ¡El estado de guerra! Todo muy gracioso, pero nada de estado de guerra. ¿Cuándo se ha visto confundir un mal crónico con una enfermedad epidémica...?»
(De «Informaciones».)

«ELS BLANCS DELS DIARIS
—Doneu-me un diari, però teniu en compte que és per a unes noies solteres.
—Preneu el que vulgueu sense por, que ara tots són blancs.»
(De «La Veu de Catalunya».)

«COMENTANDO
—¿Has visto que estàn limpiando el Congreso por fuera?
—¡Se han equivocado!»
(De «La Libertad».)

«EL SEÑOR BACILO PFEIFFER PROTESTA
—¡Eh, señores: hay ciertos motes que ni a la gripe se le deben poner.»
(De «El Sol».)

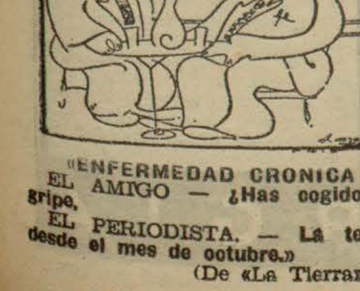

«ENFERMEDAD CRONICA
EL AMIGO — ¿Has cogido la gripe.
EL PERIODISTA. — La tengo desde el mes de octubre.»
(De «La Tierra».)

Volen fer guerra

Els periòdics de dreta es senten animats per un divertidíssim esperit bèl·lic. Divertidíssim si no ens fessin pensar en aquella infecta Marcha de Cadiz *del 98.* El Pueblo, *denunciant aquest esperit, diu:*

«Desde hace algún tiempo, esta campaña chovinista, imperialista, envenenadora, se ha extendido a otros periódicos, lo cual no significa sino que toda la Prensa burguesa, sea del matiz que sea, defiende los mismos intereses y los mismos privilegios.

En este sentido, es «El Debate» quien gana el campeonato. Con frecuencia, no ya sospechosa sino evidente de lo que sus intenciones persiguen, viene publicando articulos y trabajos màs o menos «técnicos» para «demostrar» que debemos aumentar la miseria colectiva dedicando millones y màs millones a construcciones de tipo militar. En su número del domingo último, dedica una pàgina entera a tratar este suavísimo tema: «Un programa de poder naval, al que debe aspirar España».

¿ En qué consiste este programa? Nada menos que en construir a toda prisa **tres acorazados como el «dunquerque», seis cruceros de seis mil toneladas, cuarenta y cinco destructores como los ya existentes, sesenta submarinos, un buque taller, un buque hospital, minadores, cañoneros, doce lanchas cazasubmarinos y treinta y seis «torpederas».** Por si esto es poco, «El Debate» exige también **«bases navales bien defendidas y pertrechadas, estaciones aeronavales y abundantes minas submarinas:**

Ahora bien; el periódico del fascismo vaticanista se apresura a decir que la realización de este programa cuesta poco màs de cuatro cuartos, ya que, según asegura, puede realizarse con sólo el 4 por 100 de los ingresos nacionales.

Es curiosa la coincidencia. En la misma fecha, aparecía en «A B C» —otro diario enteramente consagrado a la defensa de los privilegios de los explotadores—otro articulo encaminado a perseguir los mismos fines, aunque éste, en vez de enfocar directamente el problema de las construcciones bélicas, se reduce a exponer lo que España podría conseguir si las realizara. O, lo que es lo mismo: «El Debate» habla del instrumento imperialista y «A B C» de los objetivos del imperialismo español.

No hay razón—según el órgano de los capitalistas monàrquicos —a que Italia y Francia sean dueñas absolutas del Mediterràneo. El Mediterràneo, «con igual o mayor titulo, es y debe ser español, «aunque, por desdicha y por la lamentable debilidad de nuestras Marinas militar y mercante, **carezcamos de idéntico vigor defensivo y ofensivo.»**

A continuación se explica el articulista: «No pretendemos exclusivismos, que serían ridículos, **pero tampoco podemos consentir que se prescinda de nosotros al tratarse del Mediterràneo.»** «El Mediterràneo constituye una unidad. Sobre todo él tiene derecho a intervenir quien, cual España, està situada en su entrada. **Obra nuestra ha de ser el fortalecernos en todos los órdenes, económico, político, militar y naval, para actuar «cada vez con mayor eficacia», y nuevos y poderosos títulos.»**

¿Para qué todo esto? El autor del artículo lo dice sin rodeos: «Recobraría, de la suerte, España la posición que, de hecho y de derecho, le corresponde como principal potencia mediterrànea».

Y una vez recobrada esta «posición» lo demàs sería coser y cantar: liquidaríamos con Francia los asuntos marroquíes, todavía pendientes; exigiríamos ventajas en una posible revisión del Estatuto tangerino, delimitaríamos mejor «nuestra» zona de protectorado, exigiríamos la libertad del Estrecho de Gibraltar, revisaríamos a nuestro gusto el Acta de Algeciras, obtendríamos concesiones en Argelia por parte de Francia... En una palabra: «al resurgir España como resurgió Italia (no se pierda de vista lo significativo de estas palabras), no tardaríamos en hacernos los amos en el Mediterràneo y todo el mundo boca abajo.

He aquí, pues, cómo coinciden en sus afanes bélicos, en su deseo de lanzar a España a nuevas aventuras guerreras, los monàrquicos y los que se llaman republicanos, los de la extrema derecha y los de un poquito menos de derecha y, cuando llegue el momento oportuno, también los del centro y los de «izquierda».

El juego es claro. Esos periódicos, en nombre de lo que representan, que es toda una clase de explotadores y de negociantes, pretenden arrastrar a los trabajadores españoles a lo que, para los expoliadores, es la única posibilidad de salir momentàneamente de la crisis: hacia la guerra, quieren que, de este modo, se intensifique la producción, se eleven los precios, haya amplio margen para la especulación... y queden suprimidos unos millares de hombres, a los que el régimen actual es incapaz de mantener decorosamente.

Esto es todo. Queda denunciado el propósito. Ante él, no hay otro camino que la lucha incansable contra la guerra imperialista y, de modo màs inmediato, contra la realización del plan de construcciones navales y militares, primer paso del capitalismo español para su entrada en el próximo reparto imperialista del mundo.»

MOBLES BADRINAS
Diagonal, 460

Ningú no hi creu

Ningú no creu en les eleccions, a pesar de parlar-se'n tant. Ho diu El Liberal *en el seu fons:*

«A decir verdad, nadie cree en unas elecciones próximas, y sería ocioso desconocer que abundan los motivos para ello. Sin embargo, el Gobierno sigue hablando de elecciones. El domingo, sin ir màs lejos, el Sr. ministro de la Gobernación comunicaba a un periodista su convencimiento de que hablaràn las urnas en Abril. Y ayer mismo hubo ciertas reuniones atinentes, según se dijo, a cosas electorales... Por tanto, aunque abril se halla un poco lejos todavía y aunque vivimos en época donde los juicios deben limitarse a cosas muy inmediatas, ¿por qué no hablar de algo relacionable con elecciones?

Nosotros, siempre que se las menciona, llevamos el pensamiento al estado de guerra. Porque, real y verdaderamente, creemos que no debería siquiera mencionarse una consulta a la opinión pública sin despejar todos los caminos servibles para que la opinión se manifieste.

El estado de guerra se implantó en octubre para dominar lo que en octubre halló término. Corre ya la tercera decena de febrero y el estado de guerra continúa. ¿Por qué? Vivimos en estado de paz absoluta. Es inalterable el orden en toda España. Existen los requisitos exteriores que reclama la ley de Orden público para tener por restablecida la normalidad callejera. ¿Por qué, pues, no se restablece asimismo la normalidad legal? Lo hemos preguntado varias veces, y es justísimo renovemos la pregunta cuando hablan de unas posibles elecciones. En especial, viendo que desde diciembre de 1933 vivimos en régimen de excepción...

Quizàs se nos argumente que el estado de guerra no impide los actos políticos de propaganda electoral. Y aun cabe se nos arguya con los catorce mítines del domingo pasado, en que las derechas se despacharon a su gusto contra las izquierdas. Pero si advertimos que todos los mítines del domingo fueron derechistas, la sola mención del caso destruye el argumento y aun justifica màs y màs lo que pedimos.»

Aquest número ha estat visat per la censura

Això dura massa

La Veu de Catalunya *comenta l'actual situació política. I del seu comentari sembla que és una situació que ja dura massa:*

«Tothom creia que els repetits episodis polítics i parlamentaris de la setmana passada desembocarien, en començar aquesta, en una solució adequada. Tots els espectadors objectius compartien l'opinió unànime dels caps de la coalició governativa que deien públicament, al Saló de Sessions i als passadissos del Congrés, en llurs converses amb els periodistes, que les coses no podien continuar d'aquesta manera.

S'ha iniciat la nova setmana parlamentària amb les mateixes característiques de les anteriors. Amb ocasió del dictamen sobre extensió de conreus a les terres d'Extremadura hi ha hagut un nou cos a cos entre el ministre cedista d'Agricultura i el president de la Comissió corresponent «cedista» preeminent. ¿Qui representa, doncs, el criteri del Partit, si és que en té? On és el partit? On és el criteri del Partit?

Pot causar una certa sorpresa en l'opinió pública que tots aquests antecedents, repetits amb tanta insistència, no tinguin les conseqüències polítiques que semblarien naturals en aquestes circumstàncies. Però totes les coses del món tenen la seva explicació. I és que si dos no es barallen quan un d'ells no ho vol, els estats de fet es perpetuen per inèrcia quan no sorgeix alguna circumstància externa que els modifiqui.

Hi ha una coalició governativa, constituïda en les condicions que tothom recorda, que durant més de quatre mesos s'ha desenvolupat a base de la necessitat de defensar-se d'un moviment revolucionari i liquidar-lo. L'aglutinant més actiu els vinguél, doncs, de fora i fou determinat per la precisió de defensar-se. Els fets posteriors són prou coneguts de tothom. Com més disminuïa la pressió externa, que cohesionava el Gabinet, amb més claredat es revelava que no tenia aquella disciplina interna que és indispensable per a la funció de govern. Un instint elemental de defensa i conservació el mantenia compacte davant del perill immediat d'una escomesa revolucionària. Però vençuda als carrers i als camps la subversió violenta ben aviat es veié que mancava al Govern aquella coincidència mínima en un programa comú que podia donar-li una unitat d'actuació. De l'acollida clamorosa que tingué el Govern a les Corts el 9 d'octubre a les votacions nominals d'ara en què tantes vegades els diputats de la majoria parlamentària voten passivament, sense convicció, hi ha un abisme. Un abisme, que no ha pogut omplir una actuació de govern, inexistent.

No és, doncs cosa estranya que els mateixos elements de la majoria qualifiquin de colla d'aficionats els elements que integren la coalició governativa.

Es un fet que aquesta situació, que semblava insostenible, s'arrossega i s'aguanta fa una pila de setmanes. Per què? L'explicació és molt senzilla. Hi ha, en primer lloc, els elements del Partit Radical que, per raons prou conegudes de tothom, no tenen cap interès que cessi la situació de privilegi que gaudeixen a favor de les circumstàncies. Hi ha, després, els altres grups ministerials que tampoc no semblen decidits a treure de llur pròpia actitud les conseqüències que semblarien lògiques.

En aquestes condicions, la situació política actual podria perllongar-se indefinidament, per inèrcia, si circumstàncies externes a la composició del Gabinet no venien a donar-hi una solució adequada. Però aquestes circumstàncies externes poden produir-se únicament quan hi ha llibertat perquè es formin els moviments d'opinió.»

Fan anticatalanisme

La Publicitat *saluda amb aquest editorial els hostes que d'un temps ençà ens visiten, i ens diu de què serveixen les seves visites:*

«Els partits espanyols de dreta dediquen els diumenges a festejar-nos; tal com ho farien els pretendents d'una pubilla, s'enfloquen i estenen les gales de l'oratòria més llampant. Catalunya és un bon partit, i per molt que la bescantin els que no la poden haver, bé es mereix algun sacrifici. Catalunya porta molts vots de dot i té hisendes que fan goig a molta gent. Es comprèn que siguin tants els que es daleixen pels seus encisos i que no planyin res per fer-la seva. Tots volen treure-la del mal pas, tots volen ajudar-la i fer-la lluir, tots l'estimen amb bons fins i tots es barallen per heure-la. Aquestes visites dominicals són veritables homenatges a les seves gràcies i als seus béns; cap dels pretendents, però per més que facin, li encertarà el cor, perquè cap d'ells no li sabrà dir mai res que l'emocioni.

La darrera visita dels agraris ha estat de les més pintoresques, tant, que ni ells mateixos estan d'acord amb l'èxit que han obtingut a Catalunya. Mentre el senyor Martínez de Velasco parla encisat de l'estada i el seu optimisme li fa afegir zeros a les xifres dels seus oients, el senyor Royo Villanova reconeix que els expedicionaris van fracassar. Tenim moltes raons per creure que el polític aragonès s'acosta molt més a la veritat que el seu cap salamanquí. Tant se val; ja es posaran d'acord, si els plau; a nosaltres les seves exhibicions oratòries ens fan un servei positiu, perquè, com diu la dita: qui cara veu cara honra, i qui els veu i els sent a Catalunya en fa el cas que es mereixen.

Hi ha coses que vistes de lluny, a través de la calitja dels comentaris tendenciosos i amb els ulls entelats per una il·lusió, poden fer un cert efecte; però quan us les porten a casa i les veieu amb els vostres ulls i les toqueu amb la mà, les trobeu tan diferents i tan tristes que us cauen les ales del cor. Posades aquí, vora la mar o a recés de les nostres muntanyes, situades entre el nostre atrafegament i les nostres preocupacions, aquelles idees i aquelles frases que d'uns quants quilòmetres lluny dringaven a les orelles d'una manera entenedora i potser agradable, sentides aquí prenen un accent tan rar i distant moralment, que la gent s'hi arronça d'espatlles decepcionada. Això és el que no comprenen els Gil Robles, els Royo, els Martínez de Velasco, que volen fer-nos la gara-gara, i si hem de dir la veritat, els desconcerta i els irrita.

Nosaltres, però, no hi tenim cap culpa; són ells els que pretenen conquistar Catalunya i, per tant, són ells qui haurien de trobar la forma de captar els sentiments del nostre poble. Aquest, però, és el problema fonamental de les relacions polítiques amb Catalunya. I no és pas que els catalans siguin sords i impermeables; en altres ocasions el poble català ha escoltat i ha estat sensible a les sol·licituds dels polítics. Recordem l'entusiasme que suscitaven la presència i l'eloqüència sobirana de Salmerón, en temps de la Solidaritat; recordem l'acolliment cordial que es feia als intel·lectuals castellans poc temps abans de l'adveniment de la República, i pensem en la rebuda imponent que es tributava al President de la República.

Podríem retreure altres visites de polítics ... ...que han tingut el do de provocar una efusió popular; aquests homes, però, parlaven un llenguatge molt distint del que parlen els pretendents electorals que ens vénen els diumenges; si hi havia engany, l'engany era dolç, i Catalunya s'abandonava sense reserves a aquells que sentia que la comprenien. En els excursionistes dominicals d'ara no hi ha engany possible; la sensibilitat popular no s'equivoca i en comptes d'amansir-se, reacciona amb més vivesa. Aquest moviment tan lògic i espontani sembla mentida que no el prevegin alguns catalans que fan colla amb els pretendents mal informats. El que no s'equivoca és el catalanisme, que en aquestes visites troba un revulsiu inapreciable. Els discursos dels Royo i dels seus afins polítics han estat sempre la millor propaganda per al catalanisme.»

Les dretes contra la civilització

A París els estudiants fan vaga per un motiu tristíssim: l'odi a l'estudiant estranger. Tot fa creure en una maniobra reaccionària de tipus feixista.

El Día Gràfico *dedica a aquest afer la següent nota:*

«Nuestro ministro de Estado, que ha iniciado la realización de una política exterior española, estamos seguros que sigue, con vigilante atención ese absurdo movimiento xenófobo que mantiene el elemento escolar de las Universidades francesas. No quieren los estudiantes franceses que se den facilidades a los metecos, es decir, a los extranjeros, incluso a los naturalizados, para el ejercicio de sus carreras en Francia.

Esta acción xenófoba està dirigida y encuadrada por los estudiantes monàrquicos y nacionalistas, naturalmente, y creemos, porque es ya preocupación del Gobierno, que esas demandas escolares tendràn efectividad. Francia recibirà, con ello, un daño moral enorme. Son millares los estudiantes extranjeros que cursan en sus Universidades y saldràn de Francia recordando recelos y animosidades. Hay en París una Ciudad Universitaria, pequeña Sociedad de las Naciones, intelectual ¿y cómo podrà existir en ella una interior satisfacción, con reflejos de devoción hacia Francia, si saben que los estudiantes le ponen cerco de desamor?

No pretendemos que Francia sea, todavía, aquella Francia de mediados del siglo XIX, que pensaba màs en lo ajeno que en lo propio. Toda su política, la republicana del 48 y la del Segundo Imperio, estaba basada en el liberalismo universal. Para Alemania, diversa, la unidad y la libertad. Para Italia, dominada por Austria, la unidad y la libertad. Para Polonia, la unidad y la libertad. Contra la Rusia despótica, la guerra de Crimea. No importaba que ello contrariase la tradición de sus reyes y la de sus grandes estadistas, fuesen Richelieu o Thiers, adversarios de crear naciones unidas y fuertes, en las fronteras francesas. La primera República y Napoleón habían querido la libertad de los pueblos para crear los Estados Unidos de Europa, y ésta debía ser la misión de Francia. Después de la Marsellesa nacional, la Marsellesa de los pueblos. La guerra de 1870 y la victoria alemana fueron la consecuencia fatal de aquella política generosa.

No, esto no. Ningún pueblo es ya paladín de otros pueblos. Pero lo otro, tampoco. En Francia, hasta ahora, no han existido aduanas espirituales y no deben alzarse en sus Universidades Y si ese movimiento escolar persiste y es acogido por el Gobierno, los demàs Gobiernos, entre ellos el nuestro —aun cuando a nosotros apenas si nos afectan los efectos de esa xenofobia—, deben insinuar la posibilidad de un trato de reciprocidad.»

Per la concòrdia

De cop i volta A B C *es declara per la concòrdia, i treballa desesperadament per la unió de les dretes.* La Tierra *diu, comentant aquesta actitud:*

«Sigue «A B C» —editoriales en «negritas», llamamientos desesperados a los grupos afines, hàbil exhibición del peligro, para ellos, de un triunfo izquierdista— su desaforada campaña en pro de la unión de todos los grupos derechistas españoles. A sus ataques, a sus arremetidas furibundas contra Acción Popular, contra los agrarios, contra Gil Robles y Martínez de Velasco, ha sucedido, repentinamente, este toque de unión, esta petición de formar cuanto antes un frente único reaccionario, semejante al que, en la forma que todos conocemos, logró una victoria en las elecciones del 19 de noviembre.

Para el «A B C», para todos los periódicos monàrquicos, la unión de los grupos derechistas, es posible e incluso fàcil. Para ellos, al parecer, no representa obstàculo de ningún género que los unos —alfonsinos y tradicionalistas— sean declaradamente monàrquicos, y los otros —agrarios y cedistas— hayan reconocido la República y se hayan comprometido públicamente a respetarla y defenderla. Nosotros, hombres de buena fe, prestos a creer en la buena fe de todo el mundo, no comprendemos cómo pueda llegarse en modo alguno a esa unión. Porque para ello sería condición indispensable que alguno de los grupos renunciara a sus postulados. Que o los monàrquicos dejasen de ser monàrquicos, o que los grupos que reconocieron el régimen no hubieran hecho ese reconocimiento con la debida sinceridad. Y en cualquiera de ambos casos no creemos que la renuncia de unos u otros a sus postulados para ir unidos en una lucha electoral, pudiera ser una garantía para nadie. Ni siquiera para las huestes, màs escasas cada día, que caminan tras las banderas reaccionarias.

Pero, aun reconociendo —porque forzosamente tiene que reconocerla— esta dificultad, «A B C» insiste en su campaña. E insiste a pesar de que los otros grupos derechistas hablan con bastante claridad y acusan —como hiciera Gil Robles en Jaén el pasado domingo— a los primates monàrquicos de haber «salido corriendo en sus automóviles» en abril de 1931. Y la insistencia de «A B C» tiene dos razones y dos motivos.

El primero es que los monàrquicos declarados son menos cada día. Renovación Española no ve aumentar sus fuerzas. El flamante Bloque de la Decadencia ha sido un fracaso rotundo. Unas elecciones a las que acudieran aislados, separados de las demàs derechas, con su significación borbónica, sería para ellos tal desastre que posiblemente no lograsen sacar un solo diputado triunfante.

El segundo motivo tiene todavía màs fuerza para las huestes monàrquicas. El segundo motivo no es otro que una indicación de su señor. Su señor —aquel valiente don Alfonso que con tanta rapidez tomara el camino de Cartagena— les ha dado instrucciones en Roma. Les ha hecho ver que solos y descubiertos no lograràn nada, porque España nada quiere saber de los señoritos de la familia Borbón. Y les ha indicado la conveniencia de la unión con los demàs núcleos derechistas. De ahí la variación radical en la trayectoria de «A B C». De ahí su deseo y su afàn y su empeño de limar asperezas, orillar dificultades y rehacer aquella famosa unión de noviembre del 33.»

GASOLINA
NEUMATICS
OLIS
ACCESSORIS
El millor servei a
Service Station, S. A.
Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfon 11550 i 11559

·EL TREBALL·

DEL MON DEL TREBALL

L'atur forçós i els beneficis industrials, a França

1.750.000 PARATS

Mr. Lucien Monjauvis, diputat comunista francès, pronuncià un discurs a la Cambra de Diputats, el dia 1er. de febrer d'aquest any, sobre l'augment de l'atur forçós a França, i féu ressaltar, com a contrast, els guanys de determinats industrials francesos. Per creure-ho d'interès, traduïm del «Journal Oficiel», de París, les següents dades, llegides al Parlament francès per Monjauvis:

«El meu propòsit, en intervenir en aquesta discussió — digué — és simplement per a demostrar-vos, senyors diputats, amb xifres, com encara existeixen grans fortunes al nostre país. Jo no faig res més que informar-me en la premsa financera. L'oficial de la burgesia.

El senyor Citroën ha realitzat beneficis considerables: el 1926, obtingué un guany de 12.523.000 francs; el 1927, assolí 27.490.000 francs; el 1929, la xifra de guanys fou de 33.209.000 francs; en els anys 1931-32, fou de 32.761.000 francs.

En els anys 1932-33, guanyà 31.737.000 de francs.

Es a dir, que entre els anys 1926-1933 el total de beneficis nets del senyor Citroën assoleixen la xifra de 137.720.000 francs.

Faig esment del cas del senyor Citroën, però no us penseu que sigui sol a acumular riqueses fabuloses. Les grans indústries fan grans negocis; en canvi, els petits industrials acaben en la ruïna.

Ja que un diputat m'ho ha demanat, parlaré de la Societat Gnome et Rhône, propietària de diverses fàbriques installades al 13è. districte de París. Aquesta Societat, en els anys 1931-32, ha realitzat cinc milions de francs de beneficis nets, i sis milions en els 1932-33.

Les Refineries Say, que també posseeixen importants fàbriques a l'esmentat districte de París, han realitzat també beneficis fabulosos: el 1933, beneficis nets, 63.279.000 francs, i 67.815.000, el 1932.

Els magatzems Damoy tancaren l'any 1931 amb 13.918.000 francs de beneficis, i el 1933, el guany fou de 13.172.000 francs.

La Societat d'aplicacions industrials guanyà, en els anys 1932-33, 9.322.000 francs, i en els 1933-34, 2.966.000 francs.

Els alts forns de Chiers obtingueren un benefici de 12.710.000 francs els anys 1932-33, i de 14.049.000 francs els 1933-34.

La Fàbrica d'Automòbils Peugeot, obtingué 35 milions de benefici els 1932-33. I els 1933-34, 38 milions.

Senyors diputats: no he portat a la Cambra més que les xifres més importants, car he d'advertir-vos que si hagués cercat els beneficis de negocis menys importants dels esmentats, la llista fóra inacabable.

Remarquem que els obrers de «L'Esperance», de Louvroil, estan en vaga, car pretenen recuperar el 5 per 100 dels salaris que hom els ha rebaixat. La direcció no acceptà les «pretensions» obreres i s'ha produït el conflicte. Doncs bé; el benefici net de la Societat «L'Esperance» fou, els anys 1933-34, de 8.931.000 francs. En els dotze darrers anys, els beneficis nets han estat de 189.858.000 francs!

Senyors: un ministre digué en aquesta Cambra que el 19 de gener la xifra d'obrers parats inscrits experimentà un augment de 16.370, en relació a la setmana anterior, amb un total oficial de 468.242 obrers parats inscrits.

EL SENYOR LEBAS: En aquest moment, 479.000.

El Sr. MONJAUVIS: Segurament que en la pròxima setmana es produirà un altre augment, car hom pot constatar que, de setmana en setmana el nombre d'obrers parats augmenta, però no us féu il·lusions; els obrers parats inscrits no són tots els que estan sense feina.

Però encara he de llegir més xifres. Les indústries que abans del 1930 ocupaven més d'un centenar d'obrers, a partir del 1931 han disminuït en un 23,3 per 100 el nombre d'aquests.

Les indústries més afectades han estat les mines, amb un 30,7 per 100; la tèxtil, amb un 31,7 per 100; la fusta, amb un 31 per 100; els cuirs i la pell, amb un 26,8 per 100.

Al Butlletí Oficial de la C. G. T. U. es dóna la xifra de 7.500.000 d'obrers ocupats en les indústries, d'acord amb el cens del 1926 i el resultat d'obrers sense feina, dóna la xifra de 1.750.000. En aquesta xifra no s'hi comprenen els treballadors agrícoles.

Però, segons una enquesta feta pel ministeri de Treball, al costat del 1.750.000 obrers en atur forçós complet, n'hi ha 700.000 que treballen setmanes incompletes, i que, per tant, no perceben el salari complet, necessari per al subsidi de la llar.

A base dels càlculs fets, sobre les estadístiques oficials del Ministeri de Treball, la classe obrera de França ha perdut, en el curs dels últims quatre anys de crisi, més de 50 bilions de francs.

ELS TREBALLADORS ITALIANS CONTRA LA GUERRA

El Partit Socialista i el Partit Comunista italians units, han adreçat un manifest als treballadors d'Itàlia, que és una enèrgica crida contra la guerra que Mussolini prepara contra Abissínia, del qual manifest, extractem els paràgrafs més essencials.

EL FEIXISME ITALIA PREPARA LA GUERRA

Ja fa temps que el feixisme italià orienta la seva política vers una nova aventura africana. El mot d'ordre de Mussolini, és, des de fa algun temps, estendre l'expansió territorial a l'Africa, amb mires, diuen els feixistes, de cercar una solució al problema social italià, amb l'annexió de nous territoris, que produeixen treball i riquesa. Abissínia és un país ideal.

La premsa feixista presenta Etiopia com essent víctima d'un misteriós i feudal imperi; «país ric, país d'amor, país de bellesa, que espera de la Itàlia feixista la llibertat i la civilització», escriuen els diaris de Mussolini.

La militarització de l'escola, i l'Església, són dos grans auxiliars dels projectes bèl·lics del feixisme.

LA GUERRA REPRESENTA L'OPRESSIO DELS POBLES I L'ESCLAVITUD D'ITALIA

Els treballadors italians no ignoren el que significa per a ells, per a tot el país i per la civilització, la política colonial del feixisme.

«Recordeu-ho, treballadors; amb la vostra sang volen regar els camps africans com a Adua, lloc del desastre de la primera aventura africana o com a Chara-Chat. Significa la despesa en armes i municions de milions i milions de lires, que augmentaran encara més les contribucions de l'Estat. Significa, una guerra africana, l'esclavitud dels treballadors de color per als quals la Internacional Obrera reivindica la independència i la llibertat, contra tots els esclavatges. Per últim, una guerra que escampa la mort, provoca la misèria i fomenta el militarisme».

LES MASSES TREBALLADORES HAN DE PROTESTAR

«Treballadors italians! Ja veieu com la reacció mundial, l'Església i el militarisme, s'uneixen a l'entorn del feixisme, per a la defensa dels seus privilegis i com, per tal de mantenir-se al govern recorren, unes vegades a la guerra civil i altres a la guerra exterior. No heu de tolerar-ho! Heu de denunciar la maniobra!

El Partit Socialista i el Partit Comunista units, us criden per a donar la batalla. El sacrifici de la nostra lluita, de la lluita per la llibertat, és ben poca cosa en relació a la lluita i als sacrificis que una nova guerra us imposarà.

Heu de proclamar, treballadors italians, la necessitat de la llibertat i la nul·litat de la guerra. Heu de denunciar al món que el que es pretén, és introduir a Etiopia el sistema feixista, alhora que explotar els naturals d'aquell país i exaltar el sentiment de la pàtria feixista entre vosaltres.

No ha d'ésser permesa aquesta nova fetxoria del feixisme i tots, com un sol home, dempeus, al crit d'Abaix la guerra!»

Biblioteca per als obrers parats

La nostra iniciativa ha estat ben acollida. Diàriament rebem noves aportacions d'amics i de lectors, que tots volen contribuir amb el seu donatiu de llibres, a la creació de la Bibiloteca per als obrers en atur forçós. Això és per a nosaltres un estimulant. Cal que prosseguiu la vostra propaganda, ens diuen els amics que ens porten llibres i més llibres. Nosaltres no defallirem i pel resultat obtingut, observem que els nostres amics i lectors tampoc. Endavant, doncs; que aviat sigui un fet la Biblioteca per als obrers parats.

Avui consignem l'aportació de vuit volums d'un lector de LA HUMANITAT: «Europe, ma patrie», de Gaston Riou; «Minuit... Place Pigalle», de Maurice Dekobra; «La Science du Bonheur», de Jean Finot; «Leur Manière», de Raymond Hesse i Lionel Nastorg; «Cashel Byron Gentleman et Boxeur», de Bernard Shaw; «Presentation des Haïdocs», de Panaït Istrati; «El Retorno a Sefard, cien años después de la Inquisición», de J. M. Estrugo, i «Trozos de literatura francesa», d'Emili Blauchet.

Aportacions a la nostra Redacció, Ronda Universitat, 25.

La Delegació del Treball a Catalunya i els mercats i fires tradicionals

Amb relació als mercats de caràcter tradicional que es celebren arreu de Catalunya, el Ministeri de Treball, Sanitat i Previsió ha publicat a la «Gaceta» un decret en el qual es dicten normes en evitació de conflictes.

Es disposa un darrer terme per tal que els Ajuntaments que hagin vist refusada la sol·licitud d'autorització per a celebrar fires i mercats els diumenges, puguin tornar a demanar-ho. Es notifica que les demandes seran resoltes amb el mateix criteri restrictiu de sempre a l'objecte d'evitar les situacions de privilegi. El termini per a les sol·licituds acabarà el primer d'abril pròxim. Es necessari que en la petició hom especifiqui la necessitat i la tradició de la fira o mercat.

La justificació s'efectuarà mitjançant la concessió dels següents informes i documents com a mínim.

a) Informació testifical dels veïns d'edat avançada de cada poble i dels circumdants, que acuden al mercat.

b) Testimoni dels alcaldes dels mateixos pobles.

c) Declaració dels dependents que estan o no associats.

d) Declaració escrita de les societats locals obreres que legalment funcionen.

e) Declaració dels rectors del lloc.

f) Informe de les Delegacions local i provincial del Consell de Treball, si funcionessin.

g) Informes de les Cambres de Comerç i Indústria de la província.

h) Certificacions d'acords Municipals anteriors al 1904.

i) Anuncis, calendaris, diaris, e...

j) Informe del President dels Jurats Mixtos del Comerç de la província, emès prèvia consulta a les representacions patronals i obreres de l'organisme.

La unitat sindical a França

Compàs d'espera?

Hem anat informant els lectors del curs de les negociacions entre les diverses fraccions sindicals de França, negociacions que es realitzaven amb mires a una fusió de les dues centrals sindicals —la C. G. T. i la C. G. T. U.— aspiració unànime del proletariat francès.

Sembla que les dues organitzacions obreres no han arribat a un acord, de moment, i essent el nostre deure informar els nostres lectors sobre el moviment obrer a tots els països del món, ens creiem obligats d'assabentar-los de la dificultat sorgida que no permet, per ara, la unitat d'acció dels treballadors de França.

La informació ens ve de la Federació Sindical Internacional i, segons aquest organisme, la dificultat ha sorgit en abordar el tema de la independència dels Sindicats.

Cadascuna de les dues centrals sindicals nomenaren comissions per a estudiar ço que fa referència a la independència sindical, celebrant reunions, aquestes dues comissions, per tal de presentar i estudiar els punts de mira de la C. G. T. i de la C. G. T. U.

La C. G. T., en el document que llegí, recorda les declaracions fetes per Pianitzky, secretari de la Internacional Comunista, negant la C. G. T. el dret a persones o organismes polítics, d'immiscuir-se en la vida i desenvolupament dels Sindicats, i explica el seu concepte de la independència del moviment sindical d'aquesta manera:

«La garantia i el manteniment de la independència dels Sindicats, respecte els Governs, partits polítics i qualsevol organització aliena al moviment sindical, depèn del deslligament absolut de la més àmplia llibertat d'acció per part del moviment sindical. Es a dir que cap organització sindical no podrà tolerar la creació i el funcionament en el seu si de «fraccions» i grups que es proposin per a triomfar, en el terreny estrictament sindical, consignes dictades des de fora dels sindicats.

Si alguns individus dels Sindicats, utilitzant aquests procediments, mistifiquessin el lliure desenvolupament de la democràcia sindical i posessin en perill la pròpia organització, els Sindicats, les Unions, les Federacions i la Confederació estaran obligats a defensar la unitat sindical i acabar amb semblant actuació pels mitjans reglamentaris.»

Per altra banda, la C. G. T. U. ha declarat:

«Els Sindicats han de viure, desenvolupar-se i actuar amb independència, quant a la burgesia, les seves institucions, partits i Governs. Aquesta independència dóna dret a cada federat a la total i absoluta llibertat de defensar la seva opinió amb relació a tots els problemes que interessin la vida de l'organització sindical i que en totes les assemblees i congressos, no podrà emparar-se més que en la seva qualitat de federat. Les assemblees i congressos seran els únics que podran decidir sobre les qüestions que interessen la vida de l'organització. Els Sindicats, que no tenen perquè immiscuir-se en la vida dels partits polítics, no podran combatre els partits que defensin la classe obrera en la seva lluita com a classe. El Sindicat garanteix a tots els seus membres la llibertat d'afiliar-se al partit que vulguin i de militar, en el partit que s'afiliïn, de la manera més adient a llur manera d'ésser i de pensar. El Sindicat no admet en el seu si més que els organismes creats per ell mateix en les deliberacions regulars de les assemblees i congressos, aplicant estrictament la democràcia sindical.

El Sindicat, com a organisme de defensa de la classe obrera, lluita contra totes les formes d'opressió i d'explotació del capitalisme i combat totes les temptatives que es facin per a desviar-lo de la seva missió. El Sindicat simpatitza amb tot quant tendeixi a suprimir l'explotació de l'home per l'home.»

Després, manifestà la C. G. T. U. que no podia acceptar la definició de la C. G. T. Aquesta, per la seva banda, considerà que el text de la C. G. T. U. no conté les indispensables garanties contra la ingerència dels partits polítics en la vida dels Sindicats.

Reunida el 5 de febrer la Comissió Administrativa de la C. G. T., va aprovar per unanimitat l'actitud adoptada per la representació de la C. G. T. en l'esmentada reunió.

«Le Peuple», òrgan de la C. G. T., escriu:

«Els dos textos han fet que es manifestessin divergències profundes entre les dues delegacions i d'una manera particular en ço que fa referència a l'activitat de les fraccions en el si del moviment sindical.»

Per altra banda, recollim uns paràgrafs essencials de l'acta taquigràfica de la reunió:

«Franchon (de la C. G. T. U.): Hi ha garanties per a la classe obrera i excel·lents idees, però nosaltres estem disposats a suprimir de la resolució la part que al·ludeix les fraccions; és a dir allò que diu que el moviment sindical no té res a veure amb les fraccions, ni té per què defensar-les ni reconèixer-les.

Laurent (de la C. G. T.). — Doncs, nosaltres, les volem condemnar.

Franchon. — Si voleu condemnar un partit, us contestarem que per aquest camí no hi passarem.

Laurent. — Condemnem tots els partits.

Milions (C. G. T.) — Sí; s'ha de condemnar l'activitat de tots els partits en l'organització sindical.»

Com es pot veure, els comunistes no cedeixen quant a llurs activitats com a polítics en el si dels organismes sindicals i els confederats volen apartar els Sindicats de tota influència política.

Esperem més notícies per tal de veure si es confirma el trencament o bé, si davant l'embranzida del feixisme, uns i altres cedeixen en llurs punts de mira. Com a antifeixistes, desitgem que s'arribi a una entesa i la unitat dels treballadors francesos sigui un fet ben aviat. La llibertat dels pobles ho necessita.

· LES LLETRES ·

¿Va ésser el problema irlandès la motivació directa de la mort de Lord Kitchener?

Així sembla despendre's del llibre que acaba de publicar Ernst Carl, irlandès, el qual, durant la gran guerra va estar al servei del «Nachrichts Buro» germànic. Carl exercia tan vituperable professió per odi a Anglaterra, secular opressora de la seva pàtria irlandesa. I, segons la seva pròpia confessió, no va pas ésser el submarí «U-75» el que va enfonsar el creuer «Hampshive», que portava a bord l'aleshores ministre de la Guerra britànic, sinó que fou Ernst Carl en persona el qui va assumir la responsabilitat de procurar-se l'ajut de dos mariners irlandesos i d'un militar especialista en la fabricació de bombes.

Aquest en va confeccionar dues que els mariners varen dipositar al lloc més amagat de la cala del vaixell. Lord Kitchener tenia una missió importantíssima a complir; no menys que la de trasladar-se a Rússia per tal de veure si en aquell front, força ingrat per a les armes aliades, li era donat realitzar aquella frase esdevinguda popular a Anglaterra: *No man but Kitchener could do it* (Ningú, llevat Kitchener, no podria fer això.) Si la realitat confirmava la hipòtesi, anava a crear-se una situació dificilíssima per a Alemanya, la qual xifrava aleshores en la feblesa del «corró» rus les seves esperances. Era imprescindible evitar que el lord es traslladés a l'Imperi tsarista. Com?

Durant la guerra, Alemanya va apellar a tots els recursos lícits o no per a enderrocar el cercle de ferro que la bloquejava. A la distància de vint anys i escaig hom no pot capir com fou de desesperada la resistència alemanya. Els teutons varen ésser mestres en espionatge i hi destinaren, proporcionalment, més milions i més atenció que a la mateixa indústria química, de la qual no és pas l'hora, avui, de rememorar les tristes gestes.

I és que l'espionatge —cal reconèixer que els anglesos també s'hi deixaren anar i li deuen serveis cabdals— ve a ésser també una mena de química que rarifica l'aire i fa estralls espaventables. L'alt comandament de Guillem II coneixia de temps el profit que podia copsar de l'eterna rivalitat entre les dues més important illes britàniques. I, coneixedor el seu «Buro» especialitzat de tots i cadascun dels elements amb què millor podia comptar, va aconseguir atreure als seus interessos diversos patriotes que, per damunt de tot, odiaven Anglaterra i havien jurat donar la vida pel seu exterminí.

Un d'aquests patriotes cent per cent va ésser Ernst Carl. Aquest duia al cor la recordança i la ferida de tants i tants segles d'opressió. Aquesta, de vegades, ha estat tan forta que ha arribat a provocar en molts irlandesos un estat de follia que els impulsa a supeditar tot anhel, lluita, esforç o sacrifici a un lema únic: «La destrucció d'Anglaterra». Amb alguns caracteritzats «sinn-feiners» de Dublín, donaren acolliment i escalf als propòsits de Carl, lliurat ja, en cos i ànima, a la causa dels invasors de Bèlgica. En bona lògica, cap nacionalista intelligent no podia tenir simpaties per als esclavitzadors de la petita gran nació. Però hi havia una qüestió prèvia plantejada: la possibilitat d'inferir a l'orgull britànic —que sempre havia fet semblant de menysprear el nacionalisme irlandès— una ferida mortal que li fes perdre la guerra i haver-se d'ajupir davant la Germània triomfadora. Com hauria pagat aquesta el servei? Possiblement oprimint d'una manera encara més bàrbara la Verda Erín. Però ni Carl ni els seus no pensaren en això. D'antuvi destruir Anglaterra, l'enemiga tradicional. Més tard, si calia, ja es girarien contra ambicions excessives dels imperis centrals. No és gaire versemblant creure que els irlandesos que conspiraven en l'ombra contra Anglaterra estimessin poc ni gaire els teutons, ni aquests a ells. Possiblement es professaven una secreta i recíproca repugnància. Però, abans que tot, «destruir Anglaterra».

I així, quan en una nit negra i tempestuosa el «Hampshire» va fer-se a la mar portant a bord aquell que encara podia precipitar la victòria franco-britànica, els còmplices d'Ernst Carl havien ja dipositat a les seves entranyes de ferro el temible explosiu que havia de destruir-lo. Mentrestant els autors de l'atemptat s'estaven en terra celebrant a la bestreta l'enfonsament del navili. Aquest no es va fer esperar. A l'alcària de les Oriades, dues columnes de foc altíssimes estriparen la cortina negra de la nit turmentosa, i un estrèpit eixordador va assabentar als dinamiters que la seva obra estava acomplerta. Aleshores algú va cridar: «Déu salvi Irlanda»...

Irlanda no es va salvar, però, amb aquesta acció inelegant que en desdibuixa la magnitud heroica. Hauria estat molt més digne que els enfonsadors del «Hamphire» haguessin anat a fons amb ell. Si ho haguessin fet, caldria admirar-los. Tal i com perpetraren la proesa, aquesta perd elevació i adquireix un caire repulsiu. La guerra, però, és la guerra. Altrament, ningú no pot regatejar als irlandesos el dret a titular-se herois. Només l'aferrissada lluita dels anys 1920 i 1921, que culminà amb la mort del batlle de Cork, ja acredita prou d'allò que són capaços. Sense aquest heroisme no tindrien pas la seva estructuració lliure, que és enormement més àmplia, tot i ésser estreta per a ells, que la que desperta les suspicàcies dels Clodoaldos redivius i provoca desguitarrades «Marchas de Càdiz».

El llibre de l'ex-espia té gran valor documental i fa una afirmació concreta, que desfà les versions de submarins i mines. Ernst Carl, patriota irlandès, va fer volar Lord Kitchener amb uns quants centenars d'anglesos; ell i ningú més que ell. El seu llibre —prohibit pel govern alemanya— projecta claror damunt un des sectors ombrívols de la història recent. Cadascú pot blasmar o encensar Ernst Carl, patriota exaltat, que si bé no va poder fer avortar la victòria aliada, va desembraçar el món d'un gran especialista en l'abassegament de països lliures. Ho havia palesat al Sudan contra els dervitxos i al Tranvaal contra els boers. De fet, donava la sensació de menyspreu per als enemics minúsculs que pretenguessin soscavar l'Imperi. I un d'aquests enemics minúsculs va occir-lo a ell i va estar a punt de determinar un giravol decisiu en la guerra.

F.

ECOS

Bernard Shaw és home de poca memòria. Cert dia que estava convidat a dinar a casa d'un respectable senyor admirador seu, no va recordar-se'n fins que ja havien passat trenta minuts de l'hora.

Què fer? Per a un anglès la manca de puntualitat és tara imperdo-

BERNARD SHAW

nable. No anar-hi? Pretextar una indisposició? Impossible, car molta gent l'havia vist al cercle aquell matí. Calia anar-hi i excusar-se, fos com fos...

En trucar la porta del pis un somriure illuminava la seva barbuda fesomia. No tenia ben guanyada la fama d'humorista? Doncs amb un esclat d'humorisme resoldria el problema.

La rossa minyoneta que obrí es va veure interpellada per aquell imposant senyoràs de barba grisa:

Deixeu la còfia i el davantal...

La serventa, estranyada, obeí.

—Apropeu aquella escombra... —afegí, assenyalant-ne una que hi hahia en un recó del rebedor...

Es va calar la còfia, es lligà el blanc davantal al coll i, muntant a cavall de l'escombra, Bernard Shaw imitant a trompeteria de la Cavalcada de les Walquíries, féu una sorprenet entrada al menjador...

—Té, tereré! Té, tereré!

En veure entrar aquella original walquiria, aquella visió grotesca que començà a saltar i a cridar entorn de la taula, la respectable família, que estava sopant, deixà llurs seients i fugí esverada, xisclant...

Bernard Shaw es quedà sol. I, segons ell conta, mai no s'havia vist tan apurat per a excusar-se.

S'havia equivocat de pis!

¡LLIBRES!
AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUAREL-LES
i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
Llibreria vella i Nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

L'èxit del llibre «Homes de la terra»

Ens comuniquen els editors que el llibre de Domènec de Bellmunt «Homes de la terra», de recent aparició, ha obtingut tan gran èxit de venda que, en menys de quinze dies, es troben ja a les acaballes de l'edició. Ho consignem amb plaer per tal que aquells que encara no l'hagin adquirit s'apressin a fer-ho, car sembla que l'autor d'«Homes de la terra» no pensa publicar, per ara, cap nova edició d'aquest llibre.

El llatí, a Turquia, és avui d'ensenyament obligatori

La modificació de l'alfabet turc dictada per Kemal comença a donar lloc a interesasnts derivacions. Una d'elles és que molt aviat apareixerà el primer llibre en llatí que ha estat publicat a Turquia.

Aquest llibre és una gramàtica llatina que el professor Fazil Nazmi, de la Universitat d'Estambul, ha fet per a l'estudi de l'esmentada llengua clàssica pels estudiants de la facultat de Dret de la Universitat.

Per primera vegada també s'ha establert l'ensenyament del llatí a Turquia, i actualment constitueix un ensenyament obligatori, tant per als estudiants de Dret com per als de les facultats de Lletres i Literatura.

«Monografies Mèdiques»

Si decisius per a la Medicina catalana són els fascicles anteriors publicats per aquesta Col·lecció, la seva solvència i suficiència s'augmenta amb l'obra dels doctors Gallart i Pinós (fascicle 83-84).

Una malaltia tan comuna, sobretot a Catalunya, com l'ulcus gastroduodenal, necessita que la nostra bibilografia mèdica hi aporti el fruit de les seves observacions. Si bé els nostres clínics han escrit a bastament sobre la malaltia, no tenim sobre ella monografies importants. A excepció de l'obra del doctor Lentini, publicada anys enrera en la mateixa Col·lecció «Monografies Mèdiques», tots els altres treballs són articles de revista mèdica apareguts en altres publicacions i en els quals s'especula solament sobre un detall d'un tema. Són convenients, per tant, estudis de conjunt que conjuminin i valorin aquesta aportació desglossada.

Sortosament avui s'han encarregat d'aquesta labor els doctors Gallart i Pinós, i el seu estudi és resultat de les observacions i experiències de l'Escola de Patologia Digestiva que el professor doctor Gallart ha arribat a formar a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Escola que avui té un crèdit internacional i a la qual aflueixen alumnes de totes les nacions i on hi expliquen els més anomenats especialistes .

En tota l'obra els autors donen caient altament pràctic. En ella es respira des del primer moment una sinceritat i lealtat amb l'observació pròpia. A part dels símptomes clínics els autors insisteixen en l'exploració radiològica i les trenta-set radiografies que insereixen són estudiades i interpretades d'una manera clara en precisar els detalls del que revelen.

L'obra ha estat presentada pels editors amb tota cura. L'índole dels gravats els ha obligat a canviar de paper per a fer-los destacar més, i els clixés, gairebé tots de plana, reprodueixen fidelment les radiografies sense enterbolir-ne cap dada.

En el Noticiari s'insereix un documentat estudi del doctor Aiguader i Miró, que dirigeix aquesta Col·lecció, sobre la mortalitat a l'Estat espanyol i es continua l'assaig de Montaigne sobre Ramon de Sibiuda, per primera vegada traduït al català.

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

A L'ENTORN DEL PACTE DE LONDRES

A Londres i a París no s'aprecien iguals els efectes de la nota russa

La guerra del Chaco

ELS OBSERVADORS ARGENTINS CONFIRMEN LA RESISTENCIA DELS BOLIVIANS

Buenos Aires, 21. — Els observadors argentins segueixen amb interès el curs de les operacions del Chaco. Estimen que els darrers combats desenrotllats a la serralada d'Aguaragüe són dels més intensos i aferrissats d'aquesta guerra. Estableixen que la posició topogràfica que ocupen els bolivians constitueix un factor important per a la seva defensa, així com també la innegable perícia amb què ha estat distribuït el foc de l'artilleria, que fa infranquejable per als paraguaians dita serralada.

Els bolivians dominen els passos i les altures immediates a propers barrancs, que els paraguaians es veuen obligats a franquejar.

Els vuit atacs paraguaians portats a terme en el curs dels darrers quinze dies, han estat rebutjats victoriosament pels bolivians, els quals han ocasionat més de 5.000 morts als seus enemics.

La posició dels paraguaians és certament inferior estratègicament, si bé compten amb grans contingents d'homes i també amb la possibilitat de tallar les línies bolivianes.

S'augura que si els bolivians aconsegueixen perllongar la defensa de Villa Montes en aquestes serralades, l'esperada victòria paraguaiana quedarà esvaïda i s'allunyarà el restabliment de la pau.

EL GOVERN DE BOLIVIA DONA EXPLICACIONS AL DE L'ARGENTINA

Buenos Aires, 21. — La Cancelleria argentina ha rebut la resposta de Bolívia a la reclamació feta pel Govern argentí arran d'haver estat mort per soldats de l'exèrcit bolivià el paisà argentí Anacleto Quispe, segons es diu de font argentina, per la seva negativa a enrolar-se a l'exèrcit de Bolívia.

La nota, el contingut de la qual no ha estat fet públic, serà examinada pel Govern argentí d'un moment a l'altre.

Els morts de l'incendi de Rosario, són nou

ELS FERITS SON 43 I LES PERDUES DOS MILIONS DE PESOS

Rosario, 21. — Continuen els treballs de recerca entre les runes de les installacions de l'elevador de cereals incendiat el dilluns a aquesta ciutat, i han estat recollits nou cadàvers. Fins ara la llista de morts és de nou i la de ferits puja a 43, alguns d'ells greus.

La Companyia Exportadora de Cereals víctima d'aquest sinistre intencionat, declara que les pèrdues s'eleven a la xifra de dos milions de pesos.

Una altra topada de trens a Rússia

DETENCIO D'EMPLEATS CONSIDERATS RESPONSABLES

Tiflis, 21. — En una topada de trens ocorregut prop d'aquesta ciutat resultaren tres persones mortes i dotze de ferides, nou d'elles greument.

Ensems que la notícia de la topada arribà la de la detenció de quatre persones amb motiu de l'accident ferroviari ocorregut fa pocs dies, del qual resultaren 18 morts.

La vista de la causa per l'atemptat de Venizelos

Atenes, 21. — Avui s'ha iniciat la vista de la causa instruïda contra els suposats autors de l'atemptat contra el senyor Venizelos. La primera sessió ha transcorregut sense incidents.

En la vista s'ha produït un cop teatral, car s'ha presentat espontàniament l'autor de l'atemptat, que ha estat condemnat a trenta dies de presó.

Les lluites religioses, a Mèxic

REBELS MORTS PROP DE LA CAPITAL

Mèxic, 21. — Ha estat mort un rebel i ferits quatre en un combat entre rebels i tropes governamentals, prop d'aquesta ciutat.

EL GOVERN FRANCES EN DEFENSA DELS GERMANS MARISTES

París, 21. — El Govern francès ha tramès una nota completa al Govern mexicà per tal de «cridar-li l'atenció» sobre el tancament d'escoles franceses catòliques a Sant Borja.

La nota protesta contra la proposta de confiscació de les propietats dels Germans Maristes. Es diu ací que el ministre mexicà d'Hisenda és responsable de la planejada confiscació.

França cooperarà al desarmament construint un cuirassat de trenta-cinc mil tones i dos destructors

París, 21. — Un cuirassat de 35.000 tones que costarà prop de 715 milions de francs, farà ascendir el programa naval de França el 1935 a més de mil milions de francs.

El ministre de Marina, senyor Pietri, explicà a la Cambra el programa de construccions navals. A més d'aquest nou vaixell de guerra, el Govern pensa construir dos destructors de 2.170 tones, que costaran 142 milions de francs. Per altra part, les municions i el material de guerra estan pressupostades en 132 milions.

El darrer que es construí, el «Dunquerque», ha originat al pressupost de Marina un dèficit de 600 milions que es cobriran amb un emprèstit.

Deien que l'Exposició de París seria ajornada

EL COMISSARIAT HO DESMENT

París, 21. — El Comissariat General de l'Exposició Internacional del 1937 ha publicat aquesta nit una en la qual declara que ha quedat molt sorprès pels rumors circulats sobre un probable ajornament de dit Certamen fins el 1941, i afirma que prossegueixen tots els preparatius per a celebrar l'Exposició el 1937.

Acaba dient la nota que no existeixen motius adequats per a témer que el 1937 no estigui tot degudament preparat per a l'èxit de l'Exposició Internacional.

Un dels companys de Bird es casa

Dubedin, 21. — Tot just transcorregudes sis hores de l'arribada dels expedicionaris antàrtics, el doctor Tomàs Poulter, segon comandant de l'expedició, s'ha casat amb la senyoreta Helen Grey, a la primera església presbiteriana que han trobat. El prometatge començà a Iowa i la petició de mà la féu el doctor Poulter per ràdio, des de Little Amerika a Dunedin, on es trobava la senyoreta Grey. L'almirall Byrd ha actuat com a primer testimoni de la cerimònia.

Rússia paga deutes a Anglaterra?

Moscou, 21. — La Banca de l'Estat Soviètic embarcarà a darrers del vinent març, amb destí a Londres, mil dos-cents quilograms d'or per al pagament dels deutes.

tafinals enefi- ETOIA ETAO ETA

Durant les negociacions russo-americanes sobre el pagament dels antics deutes russos, s'havia projectat també trametre considerables quantitats d'or als Estats Units, però fou suspesa en trencar-se les negociacions sense que donessin resultat positiu.

La qüestió de la garantia or als Estats Units

Washington, 21. — El Govern pensa publicar molt aviat una nota que esvaïrà qualsevol dubte que existís sobre la victòria obtinguda pel Govern en emetre el Tribunal Suprem el seu veredicte sobre la clàusula-or. Es fa això principalment per als estrangers posseïdors de bons or americans. Aquells seran considerats amb els mateixos drets que els posseïdors americans i hauran de sofrir idèntiques pèrdues en el canvi.

Anuncien la veritable revolució a Cuba

LA POLICIA NO POT DESCOBRIR ELS REVOLUCIONARIS

L'Havana, 21. — Una de les més serioses amenaces de la «definitiva revolució», que fa mesos es vé anunciant com a cosa resolta, és l'organització de l'«exèrcit dels autèntics», nombre que es donen els partidaris de l'ex-President Gran San Martin, que tan violenta oposició fan al Govern actual. El Tribunal d'Urgència número 1 demanà a la policia que investigués tot el que es relaciona amb aquesta organització secreta, i no ha aconseguit cap detall respecte el particular, segons informe tramès a l'esmentat Tribunal.

Solament ha aconseguit saber la policia que l'esmentada organització secreta és un grup del Partit Revolucionari Cubà i que és dirigit per un Comitè gestor.

MENDIETA INDICA LA DATA DE LES ELECCIONS

L'Havana, 21. — Les eleccions per a les Constituents cubanes han estat novament ajornada fins l'estiu. El Govern provisional, que presideix el senyor Carles Mendieta, ha anunciat, en efecte, que les eleccions es celebraran el 30 de juliol i el 25 d'agost.

En dates anteriors havia promès Mendieta que les eleccions constitucionals es celebrarien abans d'acabar-se aquest any; però les complicacions sorgides en elaborar el cens electoral i l'obstrucció de l'oposició, no disposta a col·laborar, han fet impossible que es celebressin les eleccions en la data primitivament fixada.

LA U. R. S. S., PER PRIMERA VEGADA, REGISTRA NOU TRACTATS A LA SOCIETAT DE LES NACIONS

Ginebra, 21. — Per primera vegada des que és membre de la Societat de Nacions, la Unió Soviètica ha presentat a la Secretaria de l'organisme internacional, per al seu degut registre, el text de nou tractats de conciliació, amistat, no agressió, comerç, etc., amb Afghanistan, Turquia, Alemanya, Finlàndia, França i Polònia.

ELS MECANICS DE CODOS I ROSSI, CAP A PORTO PRAIA

Marsella, 21. — Els dos mecànics de Rossi i Codos han embarcat a bord del «Florida» amb direcció a Porto Praia, on procediran a l'examen i reparació de l'avió «Joseph Le Brix».

UN BANC NORDAMERICA D'AMERICA DEL SUD FEIA CONTRABAN D'OR

Buenos Aires, 21. — Els oficials de Correus han descobert un contraban de 126 quilògarms d'or pur procedent de Xile.

Un Banc americà ha declarat que no existeix el contraban perquè el metall preciós incautat era sols una mercaderia en trànsit.

Les dificultats internes d'Alemanya

HI HAN HAGUT SUBLEVACIONS A ERES CAMPAMENTS DE PRESTACIO «VOLUNTARIA» DE TREBALL

Berlín, 21. — De l'agència Deutsches Nachrirchten Bureau (D. N. B.) El diari social demòcrata suís «Arbeiter Zeitung», de Zurich, ha publicat recentment la notícia que havia esclatat una rebellió al campament de servei de prestació voluntària de treball a l'Estat a Syke i Wildeshausen, on setanta membres del servei havien formulat queixes sobre la severa reglamentació militar, l'excessiu treball i la insuficient alimentació.

El diari de referència afegia que successos semblants s'havien registrat al campament d'Obermeuland.

Segons es declara de font autoritzada, en cap de les tres localitats esmentades pel diari suís, no existeixen campaments del servei de prestació de treballs voluntaris a l'Estat. Al campament de Rueten, situat prop d'Oberneuland, regna perfecte ordre i no ha ocorregut ni el més petit incident, la qual cosa demostra que la notícia propagada pel diari suís és una pura invenció.

HITLER DE VIATGE AMB VON BLOMBERG

Franforc, 21. — Aquesta tarda ha arribat Hitler acompanyat del ministre de la Guerra von Blomberg.

TITULESCO DIU QUE ROMANIA VOL LA PAU, I BRINDA PER HITLER

Bucarest, 21. — El ministre de Negocis Estrangers de Romania senyor Titulesco ha ofert un esmorzar d'acomiadament al ministre alemany, doctor Dehn-Schmidt, que recentment presentà la dimissió del seu càrrec.

En el curs de l'esmorzar, el senyor Titulesco ha pronunciat un interessant discurs dient que encara que la permanència del ministre del ministre alemany a la capital romanesa ha estat de poca duració, ha tingut temps per a poder fer-se càrrec del sincer desig de Romania de mantenir relacions de cordial amistat amb Alemanya.

Titulesco ha afirmat que el seu país anhela la pau la qual —ha dit— sols pot aconseguir-se mitjançant la col·laboració internacional.

El ministre romanès ha expressat el seu desig que els actuals negociacions internacionals contribueixin a una intel·ligència general susceptible de garantir la seguretat dels pobles a totes les regions geogràfiques evitant així que Europa es divideixi en parts mútuament oposades.

Al final del seu discurs, Titulesco ha brindat per Hitler.

Agraint les cordials paraules de Titulesco, el ministre alemany ha contestat aixecant la seva copa per la salut del rei de Romania.

El doctor Dehn ha acabat dient que li plau consignar l'excel·lent acollida que havia rebut a totes parts durant la seva estada a Romania.

LES CONDICIONS DE LA NOTA RUSSA

Moscou, 21. — La Unió Soviètica ha decidit prestar ajut al projecte del pla anglo-francès, amb la condició que abasti tots els pactes regionals, àdhuc el LRocarne oriental d'Europa, i declara que la seguretat d'Europa «solament pot aconseguir-se complint els pactes i acords esmentats al comunicat fet públic després de les converses franco-anglesses celebrades a Londres».

ELS ANGLESOS, COMPLAGUTS DE LA NOTA DELS SOVIETS, ANUNCIEN UN POSSIBLE VIATGE DEL TRANGERS A MOSCOU

Londres, 21. — La nota soviètica ha estat objecte d'una acollida extraordinàriament simpàtica als cercles britànics.

Informacions de darrera hora deixen entreveure la probabilitat que els ministres britànics efectuïn un viatge a Moscou, visita que, eventualment, podria estendre's a Varsòvia. En referència a aquesta suposició, als cercles polítics ben informats, s'afirma que si els soviets cursen l'oportuna invitació oficial, la visita es portarà a efecte. En canvi, als mateixos cercles, es diu que no s'ha rebut de Varsòvia la més lleu indicació que permeti anunciar la probabilitat dels ministres britànics a la capital de Polònia.

DESPRES DE LA PRIMERA BONA ACOLLIDA A LA NOTA RUSSA, A FRANÇA COMENCEN A MIRAR-LA AMB DESCONFIANÇA

París, 21. — A darrera hora de la nit està produint emoció als cercles periodístics i polítics la publicació de la nota soviètica. Els francesos l'acullen força malament. Ha estat lliurada a Laval per l'ambaixador rus a les 9 de la nit. Encara que sembla que la intenció de Rússia és bona, indubtablement complica la situació quan estava a punt d'aclarir-se. La nota aprova el Pacte de Londres, i la nota franco-anglesa del 3 de febrer, però ve a reclamar per a Rússia una intervenció en les negociacions, i exigeix que es mantingui el Pacte de l'Est. «Del contrari, diu la nota, el Pacte que es projecta podria més aviat considerar-se com una oberta invitació a violar la pau.»

Aquesta, segons la doctrina russa, és una. Si s'altera a qualsevol lloc d'Europa, s'alterarà a tot Europa.

Laval abans de rebre l'ambaixador soviètic, tingué en audiència el conseller de l'Ambaixada anglesa, en funcions d'ambaixador. Sens dubte, ha donat compte aquest de la decisió del Consell de Ministres britànic, que completa l'acord franco-anglès. Anglaterra resta lliure de negociar amb Alemanya, però aquesta negociació no implicarà de cap manera en el fet que pugui trencar-se el conjunt exposat a la nota del 3 de febrer. Per tant, i com ja s'indicà, el Pacte Aeri no podrà desfer-se del Pacte general.

ELS RUSSOS RECUPEREN UN GLOBUS-SONDA QUE HA ARRIBAT MES AMUNT DELS TRENTA MIL METRES

Moscou, 21. — L'Observatori Aerològic de Moscou llançà a fins del 1934 un globus-sonda per tal de realitzar investigacions científiques. El globus ha pogut ésser recuperat amb els instruments automàtics de què anava proveït i hom ha pogut comprovar que va aconseguir l'altura de 30 quilòmetres solament en una hora i vint-i-dos minuts d'ascensió.

El globus de referència fou deixat anar a 146 quilòmetres de Moscou.

Examinats minuciosament els aparells registradors, hom ha establert que l'altura exacta aconseguida pel globus-sonda fou de 30.600 metres. A aquesta altura, la temperatura era de 51,3 graus contra 9,4 a terra. A 17 quilòmetres d'altura, la temperatura era de 60,9 graus.

Les Arts

*

CLAUSURA

Aquesta tarda a les set serà clausurada a les Galeries Laietanes l'exposició de quadres antics procedents de la col·lecció C. Hidalgo Làzaro, Foren adjudicades per la darrera oferta obres atribuïdes a Ribera, Van Orley, Jordaens, Correggio, Sànchez Coello, etc.

EXPOSICIO PLANAS

El Centre Excursionista de Catalunya amb la col·laboració dels «Amics del Gravat» està preparant una exposició de treballs del dibuixant barceloní Eusebi Planas.

L'exposició serà inaugurada amb una conferència d'un dels nostres literats especialitzats en estudis vuitcentistes.

VEREDICTE

El Jurat del Concurs de Cartells convocat per la Fira de Barcelona, ha emès ja el seu veredicte, i atorgat el primer premi al lema «Madona», del qual és autor En Josep Company i Torras. Els premis segon i tercer s'han concedit als cartells dels lemes «Indústria» i «Barcino XX», dels quals són autors, respectivament, En V. Miralles i Gacià i En Joan Rius i Obradors. El Jurat ha acordat recomanar també l'adquisició del cartell el lema del qual és «Ultramar».

L'exposició dels 232 cartells presentats a aquest Concurs tindrà lloc dintre pocs dies i serà oportunament anunciada.

ACTIVITATS DELS «AMICS DELS MUSEUS DE CATALUNYA

Com a complement de l'obertura oficial de les Sales «Rocamora» i «Damià Mateu» que va tenir lloc diumenge passat al Palau de les Arts Decoratives, el vinent diumenge els «Amics dels Museus», a les onze del matí, visitaran novament aquest Palau, on els funcionaris tècnic senyors Josep F. Ràfols i Josep Gibert, explicaran i aniran donant compte de les especialitats i característiques de cada una de les col·leccions d'indumentària i d'art xinès.

Al mateix temps, els socis adherits podran admirar més detingudament l'exhibició provisional de mantons de Manila de J. Artigas Alart.

* * *

El president d'«Amics dels Museus», senyor Casas Abarca, acaba d'adreçar al de l'Acadèmia de Belles Arts, per tal que ho traslladi al director de l'Escola d'Arts i Oficis, interressant l'exhibició pública en la data i lloc adequat, de totes les obres que forment el preat patrimoni artístic de l'Escola, moltes d'elles fruit de premis o bé bosses de viatge pertanyents avui a prestigiosos artistes i gloriosos avantpassats, que indubtablement constituiria una manifestació d'extraordinari interès.

A LA SALA RENART

Motiu de tota mena de comentaris i elogis és la notable exposició de pintura, composta d'obres de mestres francesos i anglesos del segle XIX, les signatures dels quals tenen un valor universal. L'exposició és cada dia visitadíssima.

Per al pròxim mes de març es prepara a la mateixa Sala Renart, l'exposició de dibuixos colorits del pintor Jacint Olivé, seguida de la de dibuixos retrospectius de l'eminent artista Dionís Baixeras, de temes barcelonins.

EXPOSICIO DE R. RIBAS RIUS

El pintor Ramon Ribes Rius ha reunit un magnífic conjunt de figures i bodegons a l'oli, que exposarà a partir de demà, dissabte, a la Sala Gaspar. Aquesta Exposició ha desvetllat molta expectació entre els medis artístics, tota vegada que encara perdura el record de l'exit que assolí l'any passat i que no dubtem que serà superat.

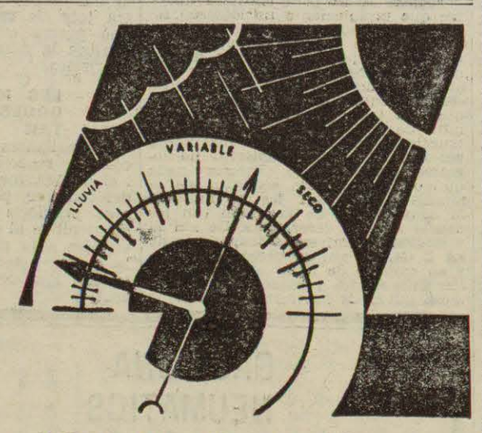

QUAN HI HA CANVIS BRUSCOS DE TEMPERATURA
abunden els catarros. I si un no els cuida de seguida prenent ASPIRINA, poden perllongar-se i tenir greus conseqüències. — Ja sabeu que no és ASPIRINA si no porta la Creu BAYER
BAYER
Aspirina

TEATRE I CINEMA

CONVERSES

On es perfilen dades interessants amb vistes a la imminent temporada de líric català

Per tal de posar al corrent els nostres lectors de la propera temporada de teatre líric català, hem parlat amb el president del Comitè Pro Teatre Líric Català senyor Claudi Castells.

—S'han rebut moltes obres, doctor Castells?

—En aquest moment, diem-ne històric, se n'han rebudes 37.

—I de musicades?

—Solament hi ha deu obres.

—I d'aquestes obres rebudes, creieu que es revelarà algun nou valor?

—Evidentment. Hi ha coses força interessants que cridaran l'atenció del públic.

—I dels autors ja consagrats?

—Alguns d'aquests s'afanyen de valent i preparen coses.

—Definitivament, es debuta el Dissabte de Glòria?

—La data segura no la podem donar en aquests moments.

—Es creu inaugurar-se, tanmateix amb una obra de Segarra i del mestre Martínez Valls?

—Es molt probable; no obstant, però, també podria inaugurar-se amb una obra del concurs, que fos, naturalment, mereixedora.

—Això seria una cosa que plauria l'opinió.

—Cal estudiar molt detingudament aquesta qüestió, i això fem.

—Quan serà fallat el concurs?

—El Comitè de Lectura treballa activament per tal de poder portar a terme el seu comès amb la major brevetat possible.

—Quan pensen donar la llista de les obres rebudes?

—Uns dies abans del veredicte, i aquest es farà públic tan aviat com hagin enllestit la tasca els comitès de lectura i de música.

—Ens podria avançar, doctor, els noms que formaran el jurat qualificador?

—De moment, els puc dir que són personalitats de gran competència.

—Quines entitats són les que més ajuden per tal que sigui un fet el ressorgiment del nostre teatre líric?

—Tant el Sindicat Musical de Catalunya, com l'Associació d'Artistes Lírico-dramàtics, com el Sindicat d'Artistes, l'Associació de Mestres Directors i Concertadors d'Orquestra, Societat General d'Autors d'Espanya i la Societat d'Autors Catalans, totes aquestes entitats són les que integren el Comitè ja esmentat i totes elles senten un veritable entusiasme, igual com el sent el propi Círcol Artístic, per tal que la lírica de Catalunya quedi resoltament cimentada d'una vegada per sempre.

—Tanmateix, serà al Novetats on es farà la temporada?

—Aquest és el nostre desig, però...

—Algun obstacle?

—Obstacle?, cap en absolut. Justament fa poc que acabo d'entrevistar-me amb l'empresari del teatre al·ludit, o sigui el senyor Canals, i de la conversa que hem tingut, me n'he emportat una impressió molt encoratjadora i plena de belles esperances. De totes maneres, però, dintre uns quants dies podré donar-los una nota concreta i definitiva.

—Cal perfilar alguns detalls?

—Sempre en manquen quan es vol fer una obra bona i possitiva.

—I pel que es refereix a la companyia que ha d'actuar, no ens podria facilitar algun nom dels artistes més destacats?

—Dintre pocs dies pensem publicar un manifest i aleshores ja llegireu la llista de l'elenc.

—Es dóna com a cosa certa que Josep Llimona anirà de director de companyia, veritat?

—Sens dubte, és un element gairebé insubstituïble.

—Ens han dit que el tenor Joan Rossich també hi actuarà, no?

—El teatre líric català no podria prescindir d'aquest cantant, que ens ha demostrat manta vegades com sap estimar-lo i àdhuc dignificar-lo extraordinàriament. — J. M.

TIVOLI

Un gran film

i una extraordinària personalitat

TEATRE AMATEUR

*

ESTRENA DE «MARE ALEGRIA»

Diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda serà donada al Teatre Escola l'estrena com a prova d'estudi, de l'adaptació catalana deguda a la ploma del senyor Francesc Payàs Planas, de la comèdia «Madre Alegría».

La interpretació de «Mare Alegria», que aquest és el títol en la seva versió catalana, va a càrrec de la Companyia Amateur de l'Associació Amics del Teatre.

La direcció escènica i artística, a càrrec dels senyors Francesc Grau i Antoni Canela.

VETLLADA SUSPESA

El «Grup Esplai i Muntanya» posa en coneixement dels seus socis i amics que la vetllada teatral que havia de tenir lloc el 24 d'aquest mes a la tarda, queda ajornada, a causa de trobar-se atacats de grip alguns dels elements del quadre escènic, fins el dia 10 del proper març, a la mateixa hora.

FESTIVAL BENEFIC

A benefici de la Caixa d'Auxilis de l'Associaci d'Agents d'Assegurances, tindrà lloc avui, divendres, a tres quarts de deu de la nit, en el Teatre Poliorama, un festival teatral. Es posarà en escena la comèdia en quatre actes dels celebrats autors germans Quintero «La zagala», interpretada per l'agrupació artística «Clamo» que tan encertadament dirigeix el senyor Enric de la Fuente.

Durant els entreactes es procedirà al sorteig de regals entre els concurrents, amb aquesta finalitat s'han rebut en dita entitat valuosos obsequis de diverses cases comercials i particulars.

AGRUPAMENT CECILIA GUBERT

Definitivament, demà, dissabte, dia 23, a les deu de la nit, tindrà lloc l'anunciat homenatge que aquesta entitat dedica al gran artista Antoni Palacios, en la sala de festes de «Casa València», Pl. del Teatre, 2.

Començarà l'acte amb la representació de la sarsuela en dos actes del mestre Serrano, «La Dolorosa», que interpretaran els elements del quadre escènic de l'entitat, amb la cooperació de la notble tiple Adela Gumà. Per a aquesta representació, el soci Ferran Carsellé ha pintat quatre esplèndits decorats.

Seguidament tindrà lloc un gran acte de concert, en el qual prendran part els eminent artistes J. Samsó, Adela Gumà, Domènec Gil, Josep Petchamé, Carles M. Baena, Eugènia Galindo; Jesús Royo, que acompanyat per les formoses vice-tiples del Teatre Nou, interpretarà diferents escenes de les obres de més èxit; Lolita Vila, Amàlia Pardo, Cecília Gubert, Francesc Godayol, Eduard Brito, Antònia Herrero i Marc Redondo, acompanyats pel mestre Manuel Civera.

Acabat el festival, tindrà un xampany en honor d'Antoni Palacios.

FIGURES DE HOLLYWOOD

JUNE LANG

Pròximament

Gustav Fröhlich en EL FUGITIVO DE CHICAGO

Una producció BAVARIA-FILM

«El Nostre Teatre»

LA REIMPRESSIO DE TRES EDICIONS QUE JA RESTEN EXHAURIDES :-: EL CONCURS D'OBRES COMIQUES :-: PLEBISCIT PER A ESCOLLIR L'OBRA QUE CAL REPRESENTAR EN EL FESTIVAL COMMEMORATIU DEL PRIMER ANIVERSARI

Poques vegades s'ha registrat entre les publicacions catalanes un èxit tan falaguer com l'assolit per «El nostre teatre». Dels vint-i-quatre números que porta publicats, ja n'hi ha tres d'exhaurits: el 5, el 19 i el 22, els corresponen a les obres «Madame», de Lluís Elias; «Valentina», de Carles Soldevila, i «Els homes forts», d'Albert Piera i Seris.

Com que els col·leccionistes nous de «El nostre teatre» cada dia són més, l'empresa editora no vol privar-los de tenir la col·lecció sencera, i, per tant, ha decidit procedir a la reimpressió dels números esgotats i dels que s'exhaureixin en el successiu.

A més, cal fer esment de la tasca del tot profitosa que l'empresa editora de «El nostre teatre» realitza, encaminada a redreçar la nostra escena: té convocat un concurs d'obres còmiques, les bases del qual foren publicades per la premsa de Catalunya i en els números 13 i 15 de «El nostre teatre» (l'admissió d'obres destinades a aquest concurs finirà el dia 28 del mes que som); ha convocat un plebiscit teatral perquè els seus lectors, d'entre les obres publicades fins ara per «El nostre teatre», n'escolleixin la que haurà d'ésser representada en el festival que per a commemorar el primer aniversari s'està organitzant (la votació finirà el dia 28 d'aquest mes).

Bo serà fer recordar que entre les obres publicades n'hi ha que foren premiades en concursos on hi actuaren Jurats competentíssims, la qual cosa palesa l'excel·lent qualitat d'aquestes obres, a més d'altres que integren la col·lecció, les quals, en ésser representades, han assolit un èxit esclatant.

En el número de «El nostre teatre» que ha sortit el dia 15 del mes que som, s'ha publicat la reeixida comèdia dramàtica «L'ombra», del prestigiós literat Ambrosi Carrion. Per al número vinent que sortirà el dia 1 de març, anuncia la publicació de «Fortitud», la nova producció escènica del popular autor Florenci Cornet.

Un aclariment

Per un error explicable, en donar compte del festival benèfic celebrat abans d'ahir al Teatre Poliorama, dèiem que hi havia participat la senyoreta Klein.

No és així. Dita senyoreta va negar el seu concurs a l'acte, a darrera hora, després d'haver-se-li fet un reclam gratuit. Cada cosa al seu lloc.

Revistes cinematogràfiques

Tenim a la vista el número de febrer de la revista cinematogràfica Filmòpolis.

A aquesta interessant publicació s'observen grans reformes, les quals diuen molt en favor dels seus editors.

Conte 52 pàgines en paper «couché», o sia que ha sofert un augment de 12 pàgines en relació amb els seus números anteriors.

La informació és immillorable; articles agradables, reportatges, interviús, concursos cinematogràfics, galeria d'artistes, etc., etc.

En fi, una revista digna de veure's per tots conceptes.

Metro-Goldwyn-Mayer presenta DOS GRANDES PELICULAS EN UN SOLO PROGRAMA

Laurel Hardy en UN LIO DE FAMILIA

y Robert MONTGOMERY en EL CONQUISTADOR IRRESISTIBLE

URQUINAONA

AVUI, ESTRENA

COLISEUM

DILLUNS

Es un film PARAMOUNT, inspirat en un rapte, el procés del qual seguim encara actualment

El senyor Pic no pot subvencionar teatres perquè els diners que quedaven els va donar als organitzadors del matx Gironès-Miller

Tenint en compte les diverses peticions que algunes empreses de teatres i diverses companyies teatrals adrecen a l'Alcaldia en demanda de subvenció per part de l'Ajuntament, l'alcalde senyor Joan Pic i Pon ha parlat d'aquest assumpte amb els caps de Seccions municipals que constitueixen la Junta de Caps Lletrats, per tal de veure la manera d'accedir a tals demandes. Com que al Pressupost Municipal no es consigna, per a atencions d'aquesta mena, més quantitat que la de la subvenció per al Teatre Català (Poliorama) i per al Gran Teatre del Liceu, i estant ja exhaurida aquella quantitat i repartit l'escàs remanent que restà, i davant la impossibilitat de transferir a tal fi cap altra de diferent partida pel Pressupost municipall l'Alcaldia, lamentant-ho molt, es veu en el cas de no poder cedir a les al·ludides peticions que li han estat formulades. No obstant, en pren bona nota per a veure si podran ésser tingudes en compte, previ un estudi de la qüestió, en confeccionar el pròxim Pressupost de l'Ajuntament.

Per a commemorar les cent representacions de «Madame», el seu autor, Lluís Elies, donarà una conferència anecdòtica de la seva vida a París

Si més no, aquesta temporada de teatre català haurà valgut per a donar a conèixer un autor inèdit de condicions excepcionals per al cultiu de l'art dramàtic. El lector haurà comprès que ens referim a Lluís Elies, autor de la magnífica comèdia «Madame», representada amb gran èxit al Teatre Poliorama.

L'empresa d'aquest teatre, per tal de commemorar les cent representacions de l'esmentada obra, que s'escaurà en la funció del diumenge a la tarda, a la sessió de les sis especial, ha organitzat un divertit programa a base de «Madame» i la divertida comèdia «La Teta gallinaire». A més, Lluís Elies donarà una conferència anecdòtica de la seva vida a París, explicada amb el fi humor que el celebrat autor posa en la creació dels personatges de les seves comèdies.

Lectura d'una obra

Sota el patronatge del Casal Andorrà de Barcelona (Bòria, 17, principal), dissabte, dia 23, a les cinc de la tarda, tindrà lloc la lectura d'un drama inèdit, en tres actes, original del notable autor novell Josep Macià i Macià, titulat «L'honor». A l'acte, malgrat ésser de caire íntim, queden invitades totes les directrius escèniques i premsa en general.

Telèfons de LA HUMANITAT

Impremta: 14446

Redacció: 22122

RADIO

*

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIVENDRES

7,15: Primera edició de «La Paraula». — Diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8: Campanades horàries de la Catedral. — Discos.

8,20: Segona edició de «La Paraula». — Diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

9: Senyals horaris.

11: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.

MIGDIA

12: Senyals horaris. — Secció Femenina. — Música selecta en discos.

EMISSIO DE SOBRETAULA

13: Senyals horaris. — Programa de discos variats.

13,55: Secció Cinematogràfica

14: «La Paraula». — Emissió de les dues de la tarda. — Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals. — Actuació de Guerrita, cantador, i Miquel Borrull, guitarrista.

14,30: «Butlleti Oficial» de la Generalitat de Catalunya. — Sumari del número publicat avui. — «El fet del dia», per Joan Alavedra. — Continuació de les Actualitats. — Borsa de treball de E A J-1.

15: «La Paraula». — Emissió de les tres de la tarda. — Directament des de Madrid. — Ministeris. — Renistres. — Sessió Radiobenèfica.
sum de la «Gaceta» i Consell de Mi-

16: «La Paraula». — Emissió de les quatre de la tarda. — Informació general. — Informació del Consell de Ministres. — Fi de l'emissió.

TARDA

18: Música «Da Camera»: Tercet núm. 5, en Mi bemoll, J. Haydn; a) Poco Allegretto; b) Andantino; c) Finale (presto). Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violí; Ferran Pérez Prió, violoncel.

18,30: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. — Rondalles, contes, consells útils, etc.

18,45: Conferència en castellà, per Francesc de A. Garriga. Tractarà de la tasca realitzada per la Ponència de Col·locació Obrera de Barcelona.

19: Senyals horaris. — Programa del radioient. — Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

19,15: «La Paraula». — Emissió d'un quart de vuit de la tarda. — Informació de l'estranger, Barcelona, Madrid i províncies. Obertura de la Sessió de Corts. — Continuació del programa del radioient.

19,45: Cotitzacions de monedes.

NIT

20: Noticiari Esportiu de «La Paraula». — Emissió del divendres, a càrrec de la Unió Catalana de Federacions Esportives. — «Quart d'hora de l'Esport Català», a càrrec de la Lliga Oficial de Basebol. — Programa de discos selectes.

20,30: «La Paraula». — Emissió de dos quarts de nou de la nit. — Resum del que s'ha publicat als diaris de Barcelona, glossat pel publicista J. Navarro Costabella. — Continuació del programa de discos. — Cotitzaions de mercaderies, valors i cotons.

20,50: «Excursionisme». — Emissió dedicada a aquest important esport, en col·laboració amb la Federació d'entitats excursionistes de Catalunya.

21: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.

21,05: Cuplets. — Emissió a càrrec de «Raquelita»: «El pirata negro», E. di Lazarro-B. Cherubini; «Justicia baturra», Ruiz de Azagra-Gutiérrez Mota; «Nostres cançons», Tragan; «Bernabé», J. Guerrero-A. S. Carrere.

21,30: Retransmissió des de l'Estudi de E A J-7, Madrid. — Recital de piano per Josep Cubiles, professor del Conservatori Nacional de Música, en commemoració del 125 pin. Executarà: Sonata en Si bemoll menor op 35; a) Grave, Dolpio movimiento; b) Scherzo; c) Marxa fúnebre i Finale, Presto. Tres escoceses op 72, núm. 3.

22: Campanades des de Governació.

22,05: «La Palabra», diari radiat de «Unión Radio Madrid». — Notícies de premsa. Continuació del recital de piano per Josep Cubiles: Scherzo en Si menor, op 20; Estudi en Mi major, op 10 núm. 3; Estudi en La menor, op 25 núm. 11; Berceuse; Impromptu en La bemoll major, op 29; Fantasia en Fa menor, op 49; Balada núm. 3 en La Bemoll, op 47; Preludi en Fa diesi major; Mazurka en Fa diesi menor, op 59 núm. 3; Nocturn núm. 1, op 72 (obra pòstuma); Vals en Mi menor, núm. 14; Andante spianato i gran polonesa, op 22. — Programa de discos.

24: «La Paraula». — Emissió de les dotze de la nit. — Darreres informacions.

FI DE L'EMISSIO

EAJ-39 - RADIO BADALONA

Avui, divendres. — A les 12: Obertura; senyals horaris; música en discos. A la 1: Música d'obres líriques. A les 2: Música selecta. A les 2,30: Fi de l'emissió. A les 7: Obertura; senyals horaris; música simfònica. A les 8: Cotitzacions. A les 9: Notícies locals. A les 9,15: Radiació de pel·lícules sonores. A les 10: «Jazz». A les 10,15: Notícies de premsa des de Madrid. A les 10,30: «Jazz». A les 10,45: Fi de l'Emissió.

el "CEREBRO MAGICO"

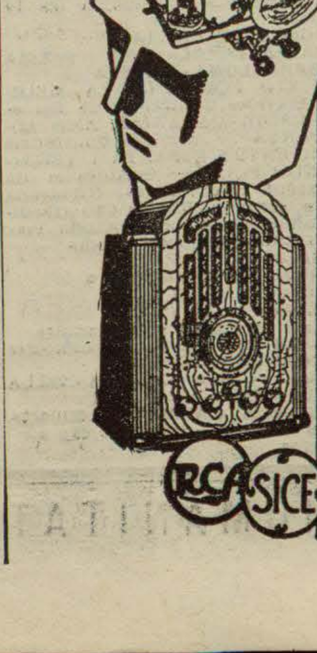

Ja està ací, el portentós receptor per a totes les "ondas"

OCEANIC 1935

"CEREBRO MAGICO" de la RADIO CORPORATION OF AMERICA

Per la seva selectivitat, puresa de so i irreprotxable elegància, es el vencedor absolut en el torneig mundial per la SUPREMACIA EN RADIO

Demani proves i detalls a

S. I. C. E.

PASSEIG DE GRACIA, 29

·LA CULTURA·

AHIR, A L'ATENEU BARCELONES

El doctor August Pi i Sunyer parlà dels Congressos Universitaris i l'Autonomia

Prosseguint el cicle de conferències organitzat per l'Associació Professional d'Estudiants de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials, ahir ocupà la tribuna de l'Ateneu Barcelonès el prestigiós home de ciències i Catedràtic doctor August Pi Sunyer.

El tema que desenvolupà el doctor August Pi Sunyer, fou d'un alt interès per les circumstàncies especials que travessem; pel règim que està sotmesa la Universitat de Barcelona després de la distitució del Rector nomenat pel Claustre, doctor Bosch Gimpera.

L'acte contràriament al que hom digué, no fou radiat.

El conferenciant començà la seva dissertació historiant les diverses manifestacions que els elements universitaris a través dels temps es feren ressò de la necessitat de realitzar Congressos Universitaris per tal d'endagar les coses de cultura de la nostra terra.

El primer Congrés celebrat —digué— fou l'any 1903 el qual es desenvolupà totes les seves activitats sota l'alta direcció de Torres i Bages. L'orador passà a ocupar-se del Congrés Universitari celebrat 15 anys després —l'any 1918— que també assolí igualment que l'anterior un veritable èxit. Ací l'orador dóna lectura d'uns conceptes emesos pel malaguanyat patrici Francesc Layret respecte les elevades funcions que ha d'exercir la Universitat.

El doctor Pi Sunyer examina minuciosament la tasca portada a cap pel VI Congrés Universitari Català, la qual la qualifica d'excel·lent. Entre les moltes coses de què s'ocupà aquest Congrés —digué l'orador— fou suggerir la idea de propugnar d'una manera decidida per l'Autonomia Universitària. També encarnà noves orientacions dintre la vida universitària entre les quals es digué d'esmentar la intervenció dels estudiants en la direcció o Govern de la Universitat.

Parallelament amb aquest moviment la ruta d'Espanya també es mou per a elaborar noves orientacions pel desenvolupament progressiu de les Universitats.

Parla del període de la Dictadura dient que la Universitat tingué una vida latent. Es refereix a algunes disposicions d'En Callejo en les quals es preveu una autonomia molt restringida i amb una lleugera independència jurídica i econòmica.

Tot seguit d'extingida la Dictadura és quan tornà a ressorgir l'esperit —d'una manera injornable— de renovació que ha de bastir la Universitat Catalana. L'orador llegeix un manifest signat per diversos Catedràtics.

El conferenciant s'ocupa de ple a l'etapa en què funcionà el Patronat i s'estén llargament fent remarcar la necessitat que la Universitat de Barcelona sigui autènticament catalana, car sinó s'esdevingués així la Universitat es manifestaria en un òrgan de conquesta i opressió i tota la seva tasca seria ineficaç. Així mateix l'il·lustre catedràtic afirmava que aquesta Universitat Catalana cal que sigui pagada per l'Estat espanyol. Heus ací una afirmació que molts no entenen així... Creu que parlar d'aquesta manera és altament justificat.

A Catalunya —continuà dient el conferenciant— s'ha produït un problema que amb realitat no té raó d'existir. Arreu del món —(l'orador ací expressa exemples d'altres nacions enumerant el cas de cada una de les Universitats)— es tracten els problemes culturals i lingüístic de manera que es fa ací Espanya. Les Universitats d'arreu empren la llengua d'allí on està localitzada la institució. La Universitat no pot ésser viva sinó es nodreix de l'esperit patriòtic...

Es refereix al contingut jurídic que reforma la Constitució espanyola respecte a l'abast de Catalunya quant a la creació d'Institucions docents i emet una sèrie de consideracions analitzant els efectes d'aplicació.

S'ha dit manta vegades que l'obra del Patronat ha estat anticonstitucional. Jo crec —digué— que les activitats d'aquesta organització autonòmica han estat tothora d'acord amb l'esperit de l'article 50 de la Constitució. Parla de l'article 7 de l'Estat de Catalunya i també justifica plenament la seva coordinació quant a la tasca del Patronat.

Els qui diuen que les funcions exercides pel Patronat no responen prou bé amb el que calia, crec, que no interpreten la seva obra. Aquesta campanya d'ofensiva empresa contra el Patronat està fonamentada amb uns interessos determinats.

El Patronat —digué— malgrat totes aquestes manifestacions hostils es resistí patriòticament. El Patronat ajudat per dos únics elements: el Govern de la Generalitat i els estudiants, sabé portar a cap tota la seva tasca i vetllar meravellosament per l'esdevenidor cultural de Catalunya.

El doctor Pi Sunyer acabà la seva brillantíssima peroració explicant els fets del 6 d'octubre que culminaren amb la detenció de quatre vocals del Patronat i el Rector. Aquesta detenció —afegeix el doctor Pi— no porduí la més lleugera protesta ni ningú no es preocupà de la seva sort.

Quina ha estat l'obra del Patronat? —preguntà l'orador—. La seva obra a més de tot l'explicat es concentra en la part de vista social i incorporar el poble a les preocupacions universitàries.

El doctor August Pi Sunyer en acabar fou llargament aplaudit pel distingit auditori que emplenava la Sala de l'Ateneu Barcelonès.

·ELS ESPORTS·

Després del combat de la Monumental

EL QUE ENS HA DIT JOSEP GIRONES ALS QUATRE DIES DEL «KNOCK-OUT» TRANSCENDENTAL

Tot el que podia dir-se del combat de diumenge ha estat ja a bastament comentat; res o molt poc queda per discutir; tot ha estat passat pel sedàs de la crítica.

De tot el que s'ha dit, de tot el que ha estat posat al descobert des del moment que Josep Gironès va caure damunt la lona del «ring», dues coses han quedat: la injusta desconsideració amb què una part del públic va tractar-lo en retirar-se del «ring» i el tracte injust que li han dedicat alguns comentaristes. Aquells, els espectadors, en no capir la magnitud de la tragèdia que acabaven de presenciar, en no comprendre que aquell home que acabava de baixar del «ring», batut, era el mateix que tantes vegades els havia fet fruir moments d'emoció intensa i que ara, després de tretze anys de lluitar victoriosament, havia d'inclinar-se davant un home millor, davant un home que era no menys que el campió del món. Aquests, els comentaristes, en no recordar el que Gironès ha significat, no sols com a boxador, sinó per la popularitat de l'esport de la boxa.

Nosaltres fórem dels pocs que prevèiem una victòria de Miller, i així ho manifestàrem en el comentari aparegut en aquestes columnes el diumenge, dia 17. Durant les dues primeres represes del combat de l'Olímpia, ja vàrem fer-nos càrrec que Miller era un boxador extraordinari, i en constatar-ho el dia del combat, vàrem escriure: «Gironès és el millor pes ploma d'Europa. Ha vençut tots els que han intentat prendre-li el títol i els ha vençut sense cap mena de dubtes. Larsen, Tamagnini, Leperson, Holtzer..., tots han hagut d'acceptar la desfeta davant el nostre campió. Després de l'exhibició feta per Miller davant Gironès, estem, doncs, en situació de poder dir que entre els millors plomes europeus i Miller hi ha una classe de diferència.» La veritat és aquesta i ni dóna motiu per a ensorrar Gironès ni en res no el denigra, car si ell era el millor ploma europeu, ningú amb més dret que ell per a combatre amb el campió del món.

* * *

Avui, però, l'interès periodístic ja no és el comentari. Tot el que del combat pot dir-se ja ha estat a bastament comentat. Avui l'interès estava a poder parlar amb Gironès i oferir al públic el contingut de l'entrevista.

Ho hem intentat amb sort. Angel Artero, el seu mestre, ens ha fet factible el propòsit.

Mentre anàvem amb Artero a casa de Gironès, hem parlat, naturalment, del combat i jo he entrat seguidament al fons de l'assumpte:

—¿No creieu, Artero, que vàreu equivocar la tàctica?

—Quina tàctica?

—Vull dir si no creieu que aquesta vegada va perjudicar Gironès el costum d'iniciar la lluita amb tanta lentitud.

—Es indubtable que sí. Us diré més: crec que aquesta va ésser la causa de l'accident. Moltes vegades havia exposat al meu germà el temor que el dia que Gironès es trobés davant un home que pegués extraordinàriament fort, això podria proporcionar-nos algun disgust, i aquest home ha estat Miller. ¡Què hi farem!

—Llavors, ¿per què no vàreu canviar de tàctica, sabent que Miller és un «puncheur» formidable?

—Senzillament, perquè hi ha coses que no n'hi ha prou amb saber-les per a modificar-les. El cas de Gironès no és qüestió de tàctica, és qüestió de temperament. Tot s'ha intentat i res no ha donat resultat efectiu. Segons els metges, és causa de la seva poca pressió arterial. No hi ha més, Gironès necessita tres represes per a entrar en acció.

—¿Què diu Gironès del resultat del combat?

—No he parlat de res d'això amb ell, ni penso parlar-n'hi en algunes setmanes. El xicot es va afectar molt, va sofrir una grossa decepció.

—¿Creieu que continuarà practicant la boxa?

—Això dependrà del seu estat moral quan arribi el moment de decidir. Jo no penso intervenir quan això sigui; ell és qui ha de decidir lliurement. La meva satisfacció personal és la d'haver-lo portat fins on ha arribat.

Som a casa de Gironès; ens trobem al cor de Gràcia.

Un piset modest, ordenat, tranquil. Gironès està acabant de dinar, acompanyat de la seva muller i la seva filleta. Com que la meva presència allà no té altre justificatiu, enfoco la conversa pel costat que m'interessa:

—Amic Gironès, no cal desanimar-se; les coses s'han de prendre tal com vénen i deixar passar temps.

Gironès està assegut de costat, un braç recolzat al respatller de la cadira, i l'altre damunt la taula. S'entreté fent boles de pa amb els dits. A la fi contesta:

—Què hi farem!

—Un altre dia serà, no?

Gironès beu aigua en un vas, i diu:

—Qui sap!

—¿Es que no esteu decidit a continuar la boxa?

—No parlem d'això, ara per ara. Em dono compte que Gironès segueix l'interrogatori amb certa violència, i canvio de tema. Pregunto a la seva esposa:

—Va veure vostè el combat?

—No, vaig assabentar-me de tot per mitjà de la ràdio. Vaig passar una mala estona. A ell no l'he vist combatre mai, no ho podria veure.

—Llavors es dóna el cas que l'esposa d'un gran boxador no li agrada la boxa.

—No dic que no m'agradi, perquè no puc dir-ho. No he vist mai cap combat.

Gironès m'explica que tampoc ell no va a la boxa. En tota la seva vida no ha vist més que quatre vetllades.

No ens donem compte que tornem a parlar del combat:

—¿Quin va ésser el cop que us va fer caure?

—El que va tocar-me al polç esquerre.

—Molt de dolor?

—De moment, sí. Fou qüestió de dos segons. Vaig sentir el cop, vaig notar tot seguit que la vista se'm quedava entelada i recordo que vaig caure. Res més.

—¿Quants combats porteu disputats?

—Més d'un centenar, no ho recordo precisament.

—¿Quina ha estat la bossa més important que heu cobrat?

—La del dia d'Al. Brown.

—¿Vàreu cobrar més que diumenge?

—Molt més.

—¿Què calculeu que heu guanyat des que practiqueu la boxa?

—Unes tres-centes mil pessetes; descomptat tot, unes dues-centes cinquanta mil.

—Que és el capital que ara teniu reunit, veritat?

—No, actualment no arribo a les dues-centes mil.

—Que amb la vida austera que porteu, en teniu per viure bé.

—Sols per passar-ho mitjanament. La vida és cara i hom sempre té els seus «gastets».

—Si vós no fumeu ni beveu.

—Ja veieu; tot i així, ja se me'n van cinc o sis pessetes a la setmana.

Heus ací el que han dit Gironès i Artero quatre dies després del combat de la Monumental, en el moment que tothom es pregunta què pensa fer Gironès en el futur i què pensa del desenllaç de la lluita.

LLUIS MELENDEZ

Aquesta nit, al «Gran Price»

El Ball dels Esports organitzat pel Sindicat de Periodistes Esportius

Avui, a la nit, tindrà lloc al Gran Price el ja famós Ball dels Esports. L'esplèndida sala ha quedat convertida en un original paisatge dels països nòrdics.

Tot fa esperar, donada la gran demanadissa d'invitacions i llotges per part de les principals entitats esportives i esportmens en general, que l'èxit coronarà els desigs dels organitzadors, i altra cosa no podria ésser, donada la finalitat benèfica del festival, ja que el producte que s'obtingui serà destinat a la Caixa de Socors del Sindicat de Periodistes Esportius.

S'espera, doncs, amb fonament que cap esportiu no deixarà de prestar la seva cooperació a dita festa.

DIUMENGE, A LES CORTS

El partit Betis - Barcelona constituirà l'esdeveniment futbolístic de la temporada

Pot assegurar-se que cap dels partits celebrats aquesta temporada al camp de Les Corts no ha desvetllat l'interès del que tindrà lloc el vinent diumenge entre el Betis i el Barcelona. La posició que ocupa l'equip sevillà, gràcies a les constants i ressonants victòries aconseguides, ha fet que aquest partit sigui considerat com el de més expectació.

No és solament al Barcelona al qual interessa triomfar damunt el Betis. A Madrid i a Bilbao, especialment, el desenllaç d'aquest partit serà esperat amb ànsia, puix que una victòria del Barcelona obriria a aquells dos clubs les portes per a recuperar unes esperances que comencen d'esvair-se.

El F. C. Barcelona ha escollit aquest partit per a celebrar la seva primera mitja diada econòmica, autoritzada per un acord d'assemblea, per la qual cosa els socis de dit club hauran de satisfer l'import de mitja entrada per a presenciar-lo.

Respecte a l'equip que presentarà el Barcelona no es pot avançar res en concret, i caldrà esperar fins el darrer moment disponible per a confeccionar-lo; altra cosa seria si el Barcelona pogués disposar de tots els seus millors elements en aquests moments.

EXCURSIONISME

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

Als Rasos de Peguera: Com de costum, el propvinent dissabte, a les 3 de la tarda, sortirà l'autocar organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya per a anar fins a Castellar del Riu, i estar de retorn el diumenge, a dos quarts de nou del vespre.

Hostalatges a Núria: A fi d'evitar les aglomeracions de darrera hora, fóra convenient, a profit de tots, que no s'esperés el divendres per a anar a retirar les celles al domicili de la Federació.

· LA MAR I L'AIRE ·

VAIXELLS ENTRATS

De Palma, amb correu, mercaderies i 59 passatgers, el motor postal «Ciudad de Barcelona»; de València, amb correu, mercaderies i 102 passatgers, el vaixell postal «Ciudad de València»; de Casablanca i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell francès «Oued Zem»; de Trieste i escales, amb un passatger per a aquest port i sis de trànsit, i amb càrrega general i de trànsit, el vaixell motor italià «Puccini»; d'Algecires i escales, amb dotze passatgers i càrrega general i de trànsit i 314 passatgers de trànsit, el transatlàntic francès «Florida»; de Ceuta i escales, amb passatge i càrrega general i de trànsit, el vaixell espanyol «C. Segarra»; de Marsella, en llast, el vaixell suec «Bernícia»; d'Amsterdam i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell holandès «Mars».

VELA. — De Palma, amb càrrega general, el pailebot «Carmen»; de Castelló, amb garrofes, el laiud «Virgen del Remedio»; de Sant Carles, amb sal, labalandra «Centauro»; de Cartagena, amb càrrega general, el pailebot «Porto Colón»; d'Andraix, amb càrrega general, el pailebot «Patricio Salas».

AL DIC. — El vaixell postal «Rey Jaime II», de la Companyia Transatlàntica.

DISTANCIA NAVEGADA DELS VAIXELLS SORTITS AHIR

Fóra d'horitzó es troben els espanyols coreusr «Motomar», amb càrrega general i de trànsit, cap a Marsella; el «Ciudad de Barcelona», amb passatge i càrrega general, cap a Palma, i el «Ciudad de València», amb passatge i càrrega general, cap València; el «Cabo Huertas», amb càrrega general i de trànsit, cap a Bilbao i escales; el «Deva», en llast, cap a Gijon; els francesos «Saint Elme», amb potassa, cap a Sant Lluís del Ròdano, i el «Florida», amb 314 passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, cap a Buenos Aires i escales; l'alemany «Oliva», amb càrrega general i de trànsit, cap a Hamburg i escales, via València; el motor noruec «Tai Tim» amb sis passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, cap a Oslo i escales; l'anglès «Meta», en llast, cap a Argel; lfitalià «Puccini», amb sis passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, cap a Tarragona, València i Gènova.

VELA. — L'«Antonio», amb càrrega general, cap a Vinaroç; el «Carmelita», amb càrrega general, cap a Palma; el «Malvarrosa», amb efectes, cap a València; el «Pedro Compte», amb càrrega general, cap a Eivissa; el «Virgen Dolorosa», amb càrrega general, cap a Alcúdia i escales; el «Cala Murta», amb càrrega general, cap a Gandia i escales; «Arnaldo Oliver», amb càrrega general, cap a Ciutadella; l'«Abel Matute», amb càrrega general, cap a Eivissa.

AERODROM DE L'AERONAUTICA NAVAL

Procedent d'Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 13'10, arribà l'avió postal alemany «Junkers D-Apar», amb correu, mercaderies i sis passatgers.

Procedent de Madrid, a les 12'40, arribà l'avió postal espanyol «Fokker 10 Ec-Ama», amb correu, mercaderies i sis passatgers.

Sortí, a les 9'05, l'avió postal alemany «Junkers D-Afes», per a Estutgard, amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i sis passatgers.

Sortí, a les 9'45, l'avió postal espanyol «Fokker 14 Ec-Aau», per a Madrid, amb correu, mercaderies i nou passatgers.

BASE AERONAVAL

Procedent de Roma, amb escales a Gènova i Marsella, a les 15'18, arribà l'hidroavió postal italià «I-Fbaa», amb correu, mercaderies i quatre passatgers.

Sortí, a les 15'25, l'hidroavió espanyol «Dornier Ec-Yyy», per a Palma, amb el seu equip (enviatge de prova).

AERODROM DE L'«AIR-FRANCE»

Procedent de Tolosa, a les 8'05, arribà l'avió amb correu, mercaderies i un passatger.

Procedent de Marsella, a les 7'40, arribà l'avió amb correu, mercaderies i passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 12'35, arribà l'avió amb correu, mercaderies i sis passatgers.

Sortí, a les 12'56, l'avió per a Tolosa, amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Sortí, a les 8'15, l'avió per a Casablanca, amb correu, mercaderies i dos passatgers.

CORREU D'AMERICA DEL SUD

L'avió postal d'Amèrica del Sud que sortí de Barcelona el dia 17, ha arribat a Rio Janeiro, el dia 19, a les 20 hores; a Buenos Aires, el dia 20, a les 11'25 hores, i a Santiago de Xile, el mateix dia a les 14 hores, amb correu.

Una querella per injúries al Nunci

Al Jutjat de guàrdia es va rebre ahir una querella del fiscal denunciant l'autor d'un fascicle titulat «Bajo el làtigo de Tedeschini», per injúries al Nunci de S. S. a Espanya. El fascicle esmentat va signat per A. Noguera Lousado.

S'encarregarà de la tramitació de la querella el Jutjat número 9.

Noticiari

*

— En la darrera reunió de la Junta de la Federació dels Sindicats de Turisme de Catalunya, celebrada sota la presidència del senyor Manuel Ribé, entre altres cords d'interès s'ha pres el de celebrar a Tarragona, dintre el pròxim mes de juny, la II Assemblea dels Sindicats Catalans d'Iniciativa.

— «El Casal de les Comarques Catalanes», Passeig de Gràcia, 35, ha organitzat un ball de disfresses per al proper dissabte, dia 23, a la nit. La magnífica sala de festes de l'entitat ha estat escaientment adornada.

— La Secció de Repòrters de l'Associació de Periodistes de Barcelona ha celebrat la reglamentària Assemblea general, la qual, sota la presidència del qui ho és de la susdita Associació, senyor Costa i Déu, examinà i aprovà tots els afers de caràcter ordinari.

Per a formar la nova Junta Directiva foren designats els senyors Manuel Ballester, Josep Aymamí Serra i Celestí Morlana.

— Davant la Disposició publicada al Butlletí de la Generalitat de Catalunya concedint una pròrroga per tot l'any 1935 perquè les Germandats s'acullin a les Lleis de Bases de la Cooperació i de Mutualitats, la Comissió Organitzadora Pro Federació i Foment del Mutualisme Català, fa avinent a totes les entitats mutuals de Catalunya que té les seves oficines obertes, de set a nou, tot els dies feiners, al seu estatge provisional (Bèlgica, 127, prop Wagner), on personal competent donarà les orientacions precises en aquests moments de dubte.

— El doctor Riera Maynegre donarà el pròxim dissabte, a les set del vespre, una conferència a l'Institut de Sant Tomàs d'Aquino (València, 358) referent al tema «Les forces curatives de l'ànima», amb experiències demostratives.

— La Penya Orient celebrarà el proper dissabte, dia 23, a tres quarts d'onze, al Casal Barcelonista (Consell de Cent, 263) el primer ball de Carnaval, anunciat «Ball Rosa». Seran adjudicats valuosos premis a les disfresses que més es distingeixin per la seva originalitat, riquesa i bon gust.

— L'Institut Mèdico-Farmacèutic celebrarà sessions científiques i extraordinàries a càrrec del professor J. Tapie, de la Facultat de Toulouse.

Dia 22. — Institut Mèdico-Farmacèutic (a la sala d'actes del Casal del Metge, Laietana, 31). A les set del vespre. Tema: «La dilatation des bronches: Etude clinique et anatomo-pathologique» (avec projections diapositives et episcopiques).

Dia 23. — Institut Mèdico-Farmacèutic. A les set del vespre. Tema: «La dilatation des bronches: Pathogenie, diagnotis et traitement» (avec projections).

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 36.491, premiat amb 150.000 pessetes
BARCELONA - ALGECIRES - ALCALA

Segon premi, núm. 26.556, premiat amb 70.000 pessetes
BARCELONA - MADRID

Tercer premi, núm. 5.424, premiat amb 40.000 pessetes
BARCELONA - MADRID

Quart premi, núm. 9.157, premiat amb 20.000 pessetes
BARCELONA

PREMIATS AMB 3.000 PESSETES

19.797 València, Vic i Càdiz.
36.139 BARCELONA, Sevilla i Saragossa.
33.890 BARCELONA, Madrid i Santander.
19.126 Madrid, Bilbao i San Fernando.
9.262 BARCELONA, Almeria i Cazalla.
6.067 BARCELONA, Madrid i San Sebastian.
25.988 València.
37.945 Sevilla.
38.862 Saragossa.
24.796 BARCELONA, Bilbao i Pamplona.
25.414 Madrid i Saragossa.
22.822 Madrid.

PREMIATS AMB 500 PESSETES

DESENA
012 033 063

CENTENA
111 185 186 18[illegible] 204 250 271 323 333
358 364 390 403 417 420 421 521 547
5[illegible] 629 670 697 706 707 741 776 792
804 807 822 833 838 840 876 894 936
939 964 975

MIL
004 021 047 121 138 141 158 187 201
212 223 274 302 303 337 358 368 396
402 424 440 473 474 493 494 527 583
595 606 623 661 676 679 683 684 698
710 782 812 826 836 909 930 940 942

DOS MIL
023 031 071 082 099 107 125 172 174
214 260 265 267 299 326 356 363 372
415 434 467 558 582 606 632 634 645
676 703 743 787 800 825 835 876 903
908 919 930 934

TRES MIL
008 025 047 086 098 143 153 163 168
185 189 237 286 288 291 315 354 387
421 446 456 518 536 566 571 605 631
643 709 726 738 767 797 810 812 813
820 827 843 863 885 889 904 921 945
967 978 981 991

QUATRE MIL
030 044 064 080 109 119 121 133 146
166 212 216 230 269 270 273 308 342
363 381 387 389 398 505 521 539 590
607 626 643 649 686 701 705 718 810
859 891 990

CINC MIL
041 084 108 143 148 149 186 190 212
247 274 290 322 324 372 397 425 451
493 501 505 525 551 560 561 563 585
588 597 618 626 632 653 662 675 702
764 768 769 771 774 807 814 831 863
898 903 920 926 937 969 972

SIS MIL
002 053 065 068 103 147 152 203 213
282 300 305 327 328 341 407 409 410
424 426 427 477 541 560 572 586 600
640 655 660 661 672 730 751 791 848
866 887 917 937 977 982

SET MIL
001 030 037 039 058 077 101 108 200
254 292 294 322 328 336 379 399 413
428 438 502 519 522 556 557 561 606
615 726 739 751 759 779 911 923 970

VUIT MIL
019 044 095 124 180 200 267 268 329
330 340 356 364 391 393 407 412 450
479 560 561 569 593 602 648 712 757
765 827 857 863 878 902 943 955 964

NOU MIL
017 037 057 059 113 149 177 183 215
218 287 298 361 362 418 468 564 567
596 599 652 659 677 683 735 739 754
760 771 844 845 848 877 881 893 894
919 942 954 977 984

DEU MIL
005 052 086 087 132 133 149 167 192
213 238 244 268 272 312 382 406 450
457 507 508 581 597 610 658 667 669
671 689 701 712 727 744 797 822 885
887 897 899

ONZE MIL
006 007 011 031 042 071 098 229 286
305 339 373 375 387 403 411 426 456
468 604 645 677 696 774 775 802 824
860 877 885 893 895 901 950 978 995

DOTZE MIL
012 025 029 032 036 113 246 272 288
289 333 350 398 444 466 474 485 487
493 515 519 523 530 569 604 641 654
663 671 672 705 811 865 867 947 953
981

TRETZE MIL
022 027 096 097 152 213 226 227 282
285 323 338 360 509 517 533 541 590
600 678 825 868 883 885 902 930 972

CATORZE MIL
010 035 052 055 073 142 254 176 202
213 305 348 355 360 362 399 403 423
448 449 457 458 463 476 520 530 534
585 601 611 617 624 677 679 710 717
720 787 826 855 884 893 894 896 902
956 966

QUINZE MIL
021 033 155 258 276 277 310 317 321
325 360 385 386 442 534 539 548 615
650 653 697 714 772 773 795 815 849
864 867 883 899 901 905 916 923 936
970 978

SETZE MIL
027 037 040 048 057 067 081 099 129
134 184 186 230 246 283 384 387 406
422 448 476 496 535 563 564 579 665
674 681 697 726 741 743 748 758 779
799 838 864 933 976 978

DISSET MIL
018 033 061 076 127 236 237 253 260
273 274 320 327 364 403 442 469 473
496 508 526 538 555 607 623 633 659
660 691 694 722 750 752 797 805 850
875 938 976 978

DIVUIT MIL
001 012 018 055 074 113 131 139 151
184 189 201 206 223 252 278 299 315
327 351 398 402 411 419 449 478 494
503 505 556 564 583 588 609 661 694
717 725 728 748 765 794 845 889 963
990

DINOU MIL
000 007 026 050 059 069 090 130 131
138 226 233 235 280 325 380 381 420
473 496 528 551 565 636 653 700 732
738 758 778 814 830 835 863 878 947
959 967 992

VINT MIL
016 150 154 160 170 184 187 196 202
224 225 226 270 307 350 363 365 394
422 423 428 455 464 473 475 520 522
537 575 592 607 632 635 686 687 699
715 740 791 484 880 925 980 981

VINT-I-UN MIL
024 038 045 075 089 116 149 173 183
190 199 225 264 286 301 411 431 538
540 626 640 647 671 690 746 751 820
823 827 829 832 833 939

VINT-I-DOS MIL
053 061 084 127 135 142 154 197 233
252 267 298 307 308 311 312 330 345
410 429 432 445 449 497 503 512 514
576 616 630 655 695 725 736 741 759
814 859 960

VINT-I-TRES MIL
002 038 097 100 126 154 165 166 184
188 241 249 255 303 319 332 350 386
417 456 494 510 553 578 591 665 684
753 838 854 897 935 939 978 997

VINT-I-QUATRE MIL
030 037 059 130 138 184 286 316 350
355 370 434 438 449 463 472 505 537
541 626 627 700 724 731 746 753 767
807 838 842 853 873 912 929 931 938
960 974 979

VINT-I-CINC MIL
001 017 032 043 066 100 107 152 172
191 218 258 263 325 370 391 401 407
430 462 477 478 523 526 556 559 571
580 582 595 607 612 637 639 664 675
698 749 773 858 987 889 901 938 964

VINT-I-SIS MIL
029 032 072 081 085 116 133 137 162
186 214 266 303 328 329 331 368 370
386 434 440 494 514 528 531 563 570
610 613 622 623 648 667 668 671 689
700 704 717 746 754 802 886 896 913
947 981 982 983

VINT-I-SET MIL
019 030 090 167 170 216 371 392 395
402 441 452 453 456 474 490 495 538
552 559 590 610 692 704 708 712 753
824 842 852 861 869 870 907 920 959
996

VINT-I-VUIT MIL
016 036 045 054 078 094 104 119 122
176 212 225 240 269 283 302 307 326
350 386 422 442 484 542 580 722 730
731 835 864 884 925 931 933 960

VINT-I-NOU MIL
010 047 053 057 133 152 153 175 202
203 233 246 304 309 373 375 405 512
525 531 533 539 550 567 568 573 598
607 610 637 661 782 788 795 901 977
993

TRENTA MIL
005 085 102 107 113 126 131 142 160
167 236 240 252 264 274 286 295 298
335 377 384 386 424 457 458 470 477
484 496 504 509 540 541 565 585 602
626 638 644 677 678 679 696 710 714
744 768 771 787 789 810 812 829 842
848 850 854 870 880 926 939 984 994

TRENTA-UN MIL
015 026 035 043 053 087 088 100 118
170 248 285 299 311 338 393 407 428
430 443 477 484 509 515 529 571 578
589 596 628 641 657 698 749 766 785
811 823 847 861 874 880 984 958 975
982 986

TRENTA-DOS MIL
110 118 155 168 191 123 158 167 208
218 225 229 247 281 284 304 350 409
412 422 454 487 510 523 554 599 614
626 644 651 653 654 672 677 756 774
837 853 863 964 970 977

TRENTA-TRES MIL
020 022 023 066 129 139 151 154 184
188 220 260 267 272 298 320 344 373
408 421 474 483 494 514 532 550 551
559 564 585 592 595 687 707 708 717
733 796 799 843 871 879 920 921 930
935 952 958 961

TRENTA-QUATRE MIL
013 024 030 044 079 082 148 166 216
238 278 296 304 317 335 338 354 435
448 470 486 513 523 616 650 682 687
707 710 731 793 834 876 887 905 933
936 963 996

TRENTA-CINC MIL
006 042 043 051 066 093 095 103 257
284 291 292 305 325 429 458 489 493
585 604 624 628 643 665 667 672 698
734 741 750 771 788 824 844 900 936
948 958 960 971 981 997

TRENTA-SIS MIL
007 011 105 164 181 201 235 249 251
270 285 303 333 381 383 393 413 419
454 476 545 552 590 704 711 715 736
764 794 814 820 823 828 839 854 859
930 939 954

TRENTA-SET MIL
033 044 081 104 132 146 149 152 156
199 267 295 337 338 343 409 411 535
554 559 567 568 599 602 612 615 631
699 736 749 769 841 848 862 864 879
894 996

TRENTA-VUIT MIL
050 052 090 112 184 190 193 197 204
263 267 296 300 315 350 366 368 384
399 415 421 427 489 519 537 593 600
634 675 698 711 716 742 774 788 842
843 885 900 909 920 924 961 996

L'ORDRE PUBLIC

*

UN DETINGUT AL QUAL ES CONSIDERA PERILLOS

Ahir ingressà incomunicat als calabossos del Jutjat de guàrdia, Frederic Ester, al qual la policia considera com a perillós.

RECOMPENSA A UNS AGENTS

A la Direcció de Policia ha estat facilitada la següent nota oficiosa:

«L'excellentíssim Governador General de Catalunya, ha concedit un premi en metàllic de 100 pessetes, a cada un dels funcionaris que componen el grup de persecució d'autors d'atracaments i atemptats, com a recompensa als serveis que aquests agents vénen realitzant. Aquesta quantitat serà abonada de la manera que mensualment lliuren diversos veïns d'aquesta població, amb destinació a premis per serveis realitzats per la policia.»

ELS EXPEDIENTS D'UNS PRESOS

A les dependències de la Brigada d'Investigació Social, a la Prefectura Superior de Policia, s'ha començat a examinar els expedients dels detinguts governatius que porten més de quatre mesos de presó.

DE LA RATZIA DE LA MATINADA D'AHIR

Dels inidvidus detinguts en la ràtzia efectuada en la matinada d'ahir, al districte cinquè, han estat posats tots en llibertat, a excepció de quatre que tenien antecedents.

DETENCIO D'UN SUPOSAT EXTREMISTA

Ha estat detingut per agents de la Brigada d'Investigació Social, i posat a disposició de l'autoritat militar, un individu anomenat Narcís Vaquero Lacrus, junt amb diversos efectes que li han estat ocupats.

Sembla que es tracta d'un extremista d'acció.

UN NEN MORT EN CAURE A UN PATI

Ahir a la tarda, al terrat de la casa núm. 119 del carrer de Tarragona, el nen de 13 anys, Josep Piqué domiciliat a Consell de Cent, 65, estava manipulant una antena, i estava enfilat al pal, quan de sobte va perdre l'equilibri, i caigué al pati d'una taverna installada a l'esmentada i s'ocasionà tan greus ferides, que morí als pocs moments.

DETINGU[illegible] A LA DISPOSICIO DE L'AUDITOR

Avui seran posats a la disposició del capità jutge instructor senyor Manuel Montesinos els detinguts Jaume Ticó i Miquel Palau, reclamats per coaccions, ambdós vaquers d'ofici.

Com hom recordarà els esmentats individus foren detinguts com a suposats autors de les coaccions que es feren en una vaqueria.

Ahir s'efectuaren diverses diligències.

El Ball de la Premsa

El Jurat qualificador del ball de disfresses de la «Maja de Goya», que està cridat a ésser l'esdeveniment més fort d'aquest Carnaval, estarà format pels senyors Carles Capdevila per «La Publicitat»; Rafael Benet, «La Veu de Catalunya»; Alexandre Plana, «La Vanguardia»; Josep M.ª Francès, LA HUMANITAT; César Salvador, «El Noticiero Universal»; Modest Sabaté, «L'Instant»; Marius Gifreda, «Mirador»; Miquel Utrillo, «El Día Gràfico»; Eduard Matos, «Las Noticias», i Francesc Aldaz, «El Diluvio», com a crítics d'art. Els senyors Pere Casas Abarca i Nicolau Sant Tous, per la Junta de Propietaris del Gran Teatre del Liceu. Els senyors Paulí Díaz de Quijano i Manuel Rodríguez Carré, com a crítics de salons; i els senyors Alfred Romea, Josep Pomés, Enric del Castillo i Josep Millan González, com a repòrters.

Entre molts d'altres, la Comissió organitzadora ha rebut de la fàbrica de perfumeria R. Roldós sis elegants capses de sabó per a tocador; de la fàbrica de joguines i articles de Carnaval «Iris», de Lleó Gonzàlez, dues valuoses nines de drap representant personatges de la pintura goyesca; de l'agent comercial Josep Calero, trenta-sis bronges d'afaitar; de la casa Crdús, un ventall de carei amb paisatge pintat a ma per Emili Ferrer; de la rellotgeria de Manuel Torrents, un magnífic despertador; de la casa Uniba, de Frederic Tannahauser, una làmpara portàtil amb pantalla de pergamí; de la casa Prat i Vaca, un mocador bufanda de seda; de Rius Rubert Laporta, una luxosa ombrella de fantasia; de la «Sala [illegible]arcino», un bust imitació bronze; de la casa E. Furest, una ampolla de bacarà, amb perfum creació de la casa; de la modisteria «M. Cuadras», un val per a la confecció d'un vestit de nit a mida de la que en resulti premiada; de la senyora vídua de Santiago Segura «Falanç Català», una riquíssima nina làmpara de porcellana i seda.

A més, la fàbrica espanyola de perfumeria «Myrurgia» ha ofert com acostuma en altres balls de la Premsa, perfumar el saló de festes i altres dependències, amb extracte del seu perfum «Jungla».

La Justícia

*

AUDIENCIA

SECCIO PRIMERA

Condemna d'un xofer. — Ocupà el banquet Francesc Vilarrasa, xofer, que conduint un auto per la carretera de Mataró topà amb un pal i causà ferides als passatgers.

La pena sollicitada pel fiscal fou la d'un any de presó i la indemnització per als lesionats que passen de vint mil pessetes.

SECCIO SEGONA

Contra un altre xofer. — Lluís Gómez, xofer, atropellà, al carrer de Fontanella, un transeünt, al qual causà ferides de poca importància.

El fiscal demanà a la sala que el condemnés a la multa de 125 pessetes i el defensor senyor Sanjuan demanà l'absolució.

SECCIO TERCERA

Suposat incendiari d'un cotxe, en llibertat. — Davant el Tribunal del Jurat comparegué Elias Martínez en causa per incendi i danys. Aquesta vista ha estat suspesa tres vegades per diversos motius.

S'acusava el processat que el dia 15 de juliol del 1932, arran la vaga dels obrers de la fàbrica de pastes per a sopa de Magí Quer, incendià una camioneta per tal que no portés el repart del que fabricaven els esquirols.

Pel fet que els testimonis foren favorables per al processat, el fiscal retirà l'acusació que pesava sobre el processat.

SECCIO QUARTA

Sobre un atropellament. — Per la carretera de Sant Just Desvern, el processat Antoni Subirana, amb l'auto que conduïa atropellà un transeünt, i el matà.

El fiscal, després de les declaracions dels testimonis, retirà l'acusació per haver-se demostrat que no era culpa de l'acusat l'atropell.

Diligències de reconeixement. — El Jutjat número sis ha estat a la presó per tal de verificar un nou reconeixement, en roda de presos, dels detinguts Josep Martorell Virgili i Josep Serrano Castrovieja, en l'atracament a la Companyia d'Aigües.

Els testimonis empleats de l'esmentada companyia no reconegueren a cap dels detinguts pel temps transcorregut des que succeí el fet.

AJUNTAMENT

*

CONCURS PER A POSAR UN RELLOTGE AL MERCAT DEL NINOT

Es fa públic per tal que arribi a coneixement dels industrials als quals pugui interessar, que fins el dia 25 del corrent, a la una de la tarda, podran els qui ho desitgin, presentar al Negociat Administratiu de Proveïments, llurs proposicions per tal d'optar al concurs anunciat oportunament per a l'adjudicció i collocació d'un rellotge al Mercat del Ninot, en virtut del concurs obert a tal efecte.

EL SENYOR PIC SERA L'ARBITRE DE LA MODA FEMENINA PER A L'ANY 1935

L'alcalde senyor Joan Pic i Pon ha estat complimentat per la Comissió Organitzadora del Saló de la Moda, que tindrà lloc del 30 de març al 14 d'abril propvinent.

Després d'haver canviat impressions i ultimat detalls, el senyor alcalde ha delegat la seva representació en el cap de Cerimonial senyor Manuel Ribé, per tal que, d'acord amb la susdita Comissió Organitzadora, el Saló de la Moda pugui tenir la transcendència i presentar-se amb l'esplendor que cal a la vida industrial de la ciutat de Barcelona.

DELEGACIO D'HISENDA

*

PAGAMENTS PER A AVUI

Josep Comet, 500 pessetes; Alfred Forn, 1.600; Pere Garcia, 15.183'17; Indústries Casanovas, 6.711'60; enginyer director Viticultura Vilafranca, 15.000; Sementals de l'Hospitalet, 1.750; Josep Joan Riera, 308'43; vídua Joan Sudà, 4.884'80; J. Mamplet, 1.347'26.

Ha mort la mare política del senyor Anguera de Sojo

Al seu domicili d'aquesta ciutat va morir ahir, després d'una penosa malaltia, la senyora mare política del ministre de Treball, senyor Anguera de Sojo.

Pel domicili de la finada desfilaren nombrosos amics particulars i polítics del ministre de Treball, per a testimoniar-li el seu condol.

El senyor Anguera de Sojo, afectat per una lleugera indisposició gripal, va veure's obligat a ficar-se al llit.

MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES EN ELS ARTICLES D'HIVER

D'UN VELL ATRACAMENT

Ha estat detingut «El Fotògrafo»

La policia ha posat a disposició del Jutjat número 11 a Pasqual Almergue Montel. Ha estat detingut com a suposat complicat en l'atracament al corredor de finques del carrer de Sants, Ramon Aramon, el dia 14 de maig del 1934.

Com es recordarà, el detingut aconseguí escapar en el tiroteig que hi hagué en descobrir-se l'atracament, i és conegut pel «Fotògrafo».

Pel procediment d'urgència, i davant el Tribunal, fou vista la causa per aquest fet, i foren detinguts aleshores quatre individus, que foren condemnats a diverses penes, que oscillen entre 28 i 22 anys de presó, per haver mort una dona i ferit altres persones.

El Jutjat, en declarar aquest detingut en rebellia, designà un ram separat per al qual serà ara tramitat aquest sumari.

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES - PEL-LICULES - PATHE-BABY - MAQUINES - FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc., etc.
JOIES - BRILLANTS
TOT DE VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA I CANVI
CASA BAGUÉS
Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Rambles)
Telèfon 14237 BARCELONA

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 BARCELONA

Mobles López
Carme 44

Preguem als nostres lectors, que, en fer llurs compres, donin preferència als establiments anunciats en aquestes planes

Bigues de ferro noves
VENEM BARATES
Garcia i Vidal
Clot, 1 al 9 Telèfon 54998

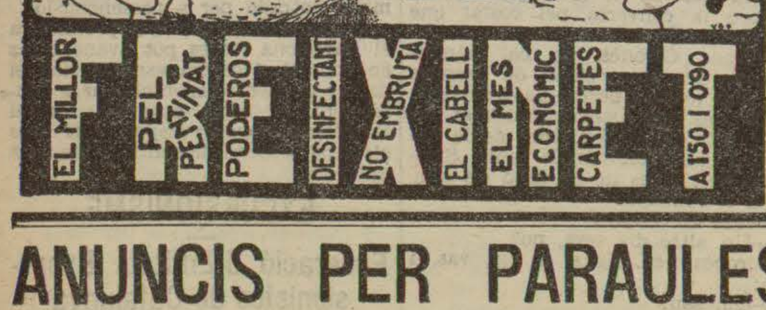

CAMISERIA
Ferrer Batlles
36, BOQUERIA, 38
TOT EL MES DE FEBRER REBAIXES IMPORTANTS
en tots els articles, motivades per balanç
VEGEU PREUS

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més...... 0'30 »

HOSTES I PENSIONS

PENSIO «LA COMERCIAL» — Sagristans, 7 Abonaments setmanals i mensuals. Tiquets, 30 coberts. 50 ptes. Telèfon i Bany.

ESTUDI AMOBLAT. - Llogaria. Escriure a LA HUMANITAT al número 497 indicant condicions.

CASA PARTICULAR. Desitja 1 o 2 joves a tot estar, inútil sense bones refer. Elisabets. 5. 3er. 1a.

PENSIO FAMILIAR - Esplend. habitac. c. bany i telèfon Consell de Cent 239, pral. 2a.

CASA PART. D. MAT. o 2 amics. tot est Pelai. 46, 3er.

ESPLENDIDA HABITACIO, balcó carrer a tot est. per a dos amics. Menjar sa, net, abund., acurat. Borrell, 148, 1er. 2a.

BONA FAMILIA, desitja jove tot estar, prop de la Plaça d'Espanya. Tracte familiar. Esc. LA HUMANITAT núm. 79

HAB. 25 PTES. senyor Avinyó, 34, 2on 1a.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17 - Telèfon 75352 Barcelona.

S'OFEREIX bonica habitació carrer Viladomat 73, 3er 1a.

REGOMIR, 13. - Habitació amb pensió o sense.

DESITJO DISPESERS. Menéndez Pelayo, 43, pral. primera.

DIVERSOS

DESPATX complet venc a preu molt reduït per traslladar-me a fora. Escriure a LA HUMANITAT núm. 535.

MITJA BOTIGA cèntrica desitjo, per a establir-me. Condicions raonables. Escriure a LA HUMANITAT núm. 539.

MENJADOR, per vendre estil modern, Balmes, 171 - Ebenisteria (Junt Diagonal.

MODES, confecció acurada de vestits i abrics per a senyora i nena. Preus moderats Rocafort 154, pral. 1a.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per aparadors. Mercaders, 36.

PERDUA: 20 Obligacions Hullera Espanyola 6 per 100 hipotecàries. Emissió 1932. Números 4.509/28. BANCA NONELL - Rambla Centre, 16 - gratificarà la seva devolució.

COMPRO màquina fotogràfica per a placa 61 1/2 per 9 i accessoris. Escriure preu i marca a LA HUMANITAT núm. 79.

OFERTES I DEMANDES

MOSSO O COBRADOR, desitja collocació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm 534.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1a.

JOVE TAQUIMECANOGRAF, pràctic treballs oficines s'ofereix mig dia Escriure a LA HUMANITAT núm. 538.

JOVE DIBUIXANT desitja collaborar en revistes i cases editorials. Escriure a LA HUMANITAT núm. 540.

COMPAÑIA TRASMEDITERRÁNEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les dotze. Efectuaran el servei les motonaus
«CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges), de Barcelona i Palma, a les 19 hores, per les motonaus
«CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA MALLORCA, BARCELONA - MAO | BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Alacant (facultativa), Cartagena (facultativa), Càdiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Río de Oro (facultativa), Monròvia o Freetown (facultativa), Santa Isabel de Fernando Poo, Bata (facultativa), Kogo i Río Benito (facultativa), pels vapors
«PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores
«CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduïts amb escala a tots els ports de la Península. Sortides de Barcelona els dimecres
SERVEI QUINZENAL MEDITERRANIA - CANTABRICA
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA - VILLA ALHUCEMAS - CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les vuit hores; d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres, d'Oran cap a Alacant els dimarts, i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

VENDA I CLINICA
D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - Tel. 13651

EL MOMENT POLITIC

Segueix en primer pla d'actualitat l'expedient Alarcón

Interessantíssims comentaris de la Premsa madrilenya

EL SOL

«Esperamos que se nos permita poner unas apostillas al acta de acusación que ha suscrito la minoría de la Ceda contra los señores Azaña y Casares Quiroga, después de estudiar el testimonio del sumario sobre el alijo de armas que el juez especial señor Alarcón envió a las Cortes.

La lectura de dicha acta nos ha producido, y suponemos que lo mismo les ocurrirá a cuantos la lean, gran extrañeza. No discutimos la veracidad de los hechos que se imputan a los señores Azaña y Casares ni el fundamento jurídico de la acusación, ni si sobran o faltan motivos ni si sobra o falta pasión política. Todo esto es cosa que se irá viendo màs adelante, y a nosotros no nos va en ello màs que el deseo, por el bien de España, de que triunfen en este asunto, como en todos, la verdad y la justicia.

Nuestra extrañeza proviene, no de las acusaciones que hay en el acta, sino de las que faltan. Se acusa al señor Azaña por lo que hizo en el verano de 1931 en favor de los revolucionarios portugueses y por su intervención en el contrato de venta de armas y municiones celebrado entre el Consorcio de Industrias Militares y el señor Echevarrieta en el mes de octubre de 1932 y en enero de 1933. Según el acta, en esta fecha concluyen las responsabilidades del Sr. Azaña (las del Sr. Casares son también del mes de octubre de 1932) y todas las responsabilidades, puesto que no se alude a nadie ni a nada màs con posterioridad a esa fecha.

Nosotros no sabemos si las hay o no las hay, pero nos extraña que un asunto que dió su pleno juego en agosto de 1934 se cerrara y sellara año y medio antes.»

LA LIBERTAD

«¿Merece todo esto llamarse «acta de acusación»?

¿No es notoria la desproporción entre la causa y el efecto?

Aún no se ha oído la voz de la defensa, y ya vuelve sobre ella misma la de la acusación. Si durante el tiempo que gobernó el señor Azaña no hizo cosas de mayor gravedad, todo induce a pensar que sus enemigos han perdido una excelente ocasión para estarse quietos.

Han vuelto ha tropezar en la misma piedra que tropezaron al acusarle de haber tomado una parte muy activa en la sublevación de Cataluña.

Luego resultó que no había tenido parte ni arte en aquel disparate.

Pero, en fin, sea de ello lo que fuere, conviene esclarecerlo.

La proposición acusadora estará ocho días sobre la Mesa. Después, se iniciará el debate.

Y con luz y taquígrafos, nos enteraremos de todo.

En régimen republicano, no se echa tierra a nada. La ley es igual para todos. Todos los poderes son responsables.

Y aunque sólo sea para acreditar esto, debemos sentirnos complacidos al saber que ya está en la Mesa del Congreso nada menos que el «acta de acusación».

¿Han meditado los acusadores en la trascendencia que tiene para ellos el paso que han dado?»

EL LIBERAL

«Ayer, en la reunión de los jefes de las minorías parlamentarias, convocada por el Sr. presidente del Congreso para tratar de la comunicación pasada por el Tribunal Supremo al ministro de Justicia y enviada por éste a la Càmara con motivo de la reclamación que ésta hizo de los expedientes originales instruídos por el juez Sr. Alarcón con motivo de los alijos de armas de San Esteban de Pravia y en Bilbao, se planteó un problema de altísimo interés constitucional.

Es la primera vez que en el régimen republicano surge un conflicto entre el Parlamento y la Justicia. Dos criterios en pugna; dos maneras de interpretar los deberes constitucionales.

El caso es este: La Càmara reclamó unos sumarios que están, alguno al menos, en período secreto. El juez instructor, de acuerdo con el fiscal, se niega a remitir los sumarios pedidos. Para oponerse al requerimiento, no sólo invoca el artículo 301 de la ley de Enjuiciamiento criminal y el 198 del Código penal — que señalan los deberes de secreto y guarda del sumario —, sino que se definen los derechos y deberes del Parlamento cuando ha de tramitar una acusación, conforme a lo que establece la ley de Garantías.

La Presidencia de las Cortes, dàndose cuenta de la importancia del problema, hizo que informasen los letrados oficiales de la Secretaría, donde existe un personal competentíssimo. El dictamen de la Secretaría, conciso, profundo y substancioso, fija con claridad los delicados y graves problemas que plantea la negativa del Juzgado especial al envío de los sumarios originales que le han pedido.

Con estos antecedentes a la vista han discurrido y razonado los jefes de las minorías. No hemos de entrar hoy en la narración de los puntos de vista que en esta interesantísima reunión se sostuvieron. Lo que primordialmente nos obliga a trazar estas líneas es el problema mismo de las relaciones entre las Cortes y la Justicia.

Cuestión de vitalísimo interés, de excepcional importancia, que nos limitamos por ahora a señalar. prudencia estàn impuestos por la índole del asunto y por el momento en que surge. Andan demasiado sueltas las pasiones partidistas para que da ser desnaturalizado por nosotros negocio de tanta significación pueo por nuestros adversarios.

Esperamos a que hablen todos los que han de hablar. Después opinaremos; antes, no. Por parte nuestra no habrà motivo ni daremos pretexto para que nadie diga que lo hemos empequeñecido.

El text dels articles del Codi Penal als quals fa referència l'acta de la «Ceda»

Madrid, 21. — En l'article 1er. de la proposició acusatòria presentada per la CEDA, hom considera el senyor Azaña incurs en un delicte de malversació de fons públics i els senyors Casares Quiroga i Azaña en els delictes que assenyalen els articles 134 i 136 del Codi Penal.

Aquests articles diuen així:

«Artículo 134. El que, con actos ilegales o que no estén autorizados co competentemente, provocase o diese motivo a una declaración de guerra contra España por parte de otra potencia o expusiere a los españoles a experimentar vejaciones o represalias en sus personas o en sus bienes, serà castigado con la pena de reclusión menor, si fuere funcionario del Estado, y no siéndolo, con la de prisión mayor. Si la guerra no llegara a declararse ni a tener las vejaciones o represalias, se impondràn las penas respectivas en su grado inmediatamente inferior.»

«Artículo 136. El funcionario que abusare de su cargo comprometiere la dignidad o los intereses de la nación española de un modo que no esté comprendido en este capítulo, serà castigado con las penas de prisión mayor o inhabilitación para el cargo que ejerciere.»

L'article 401 del Codi Penal diu:

«El funcionario que, con daño y entorpecimiento del servicio, aplicare a usos propios y ajenos los caudales o efectes puestos a su cargo, serà castigado con las penas de inhabilitación especial 1 multa del 20 al 50 per 100 de la cantidad que hubiere distraído.

No verificàndose el reintegro, se le impondràn las penas señaladas en el artículo 399. Si el uso indebido de los fondos fuere sin daño o entorpecimiento de servicio público, incurriría del 5 al 25 per 100 de la cantidad substraída.»

L'article 402 diu:

«El funcionario que diere a los caudales o efectos que administrase una aplicación pública diferente de aquella a que estuvieren destinados, incurrirà en las penas de inhabilitación especial y una multa del 50 al 50 por 100 de la cantidad substraída, si de ella resultare daño o entorpecimiento del servicio a que estuviera consignada, y de la suspensión si no resultare.»

L'article 399, a què fa referència el 401, diu així en els seus casos segon, tercer i quart:

«Segon: amb la presó menor en el seu grau mig i màxim si excedís de 100 pessetes i no passés de 5.000. Tercer: Amb la presó major en els seus graus mig i màxim si excedís de 5.000 i no passés de 100.000. Quart: Amb la de presó major en el seu grau mig i màxim si excedís de 100.000.

En todos los casos, con la inhabilitación especial y absoluta.»

El Tribunal Suprem es reuneix per a examinar la petició de les Corts

Madrid, 21. — Al Tribunal Suprem s'han reunit els magistrats amb el jutge especial senyor Alarcon per tal d'examinar la petició que sigui portat a les Corts el sumari original pel contraban d'armes.

LLEGIU CADA DIA
LA HUMANITAT

Sales d'Art

Galeries Laietanes
Corts, 613

Cardona	Pintura
Santiago Soto	Pintura
Agustí Antiga	Pintura
Rafael Arenyas	Pintura
Col·lecció C. Hidalgo Làzaro	Pintura

Fins el dia 22

SYRA
Diputació, 262 — Telèfon 18710
Art i ornamentació
Objectes per a present
Exposicions de
JOAN COLOM i MANOLO HUGUÉ
dibuixos i escultures, respectivament
Fins el dia 22 de febrer

IMPORTANT
Gran venda de CALÇATS de qualitat a preus baratíssims
Exposició i venda de tota mena d'articles
Sempre veritables ocasions
SUBHASTA
Cada dia gran variació d'articles de 4 a 7 tarda
HOTEL DE VENTAS
PELAI, 8 - TEL. 14370

AHIR, AL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

La discussió de la llei d'autoritzacions bladeres i la proposició d'urgència del dictamen sobre el règim d'alcohols, provocaren dos debats moguts

CINC DIPUTATS AL SALO DE SESSIONS

Madrid, 21. — Ha estat oberta la sessió a dos quarts de cinc, sota la presidència del senyor Alba.

Hi ha cinc diputats als escons i les tribunes estan desertes.

Al banc blau, els ministres d'Estat i Agricultura.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior.

Aquesta queda pendent per manca de nombre de diputats.

LES AUTORITZACIONS BLADERES

Es reprèn el debat sobre el projecte de llei d'Agricultura relatiu a les autoritzacions per tal de resoldre el problema plantejat al mercat blader.

El senyor VENTOSA intervé. Posa exemples de l'estranger i expressa el seu temor que, amb les autoritzacions demanades a la Cambra hagi bladers privilegiats amb la protecció de l'Estat i bladers que no tinguin cap privilegi.

Estudia el règim de taxes assenyalant les seves avantatges i inconvenients. Rebat les argumentacions del ministre d'Agricultura, i, referint-se a la segona de les autoritzacions, diu que no és d'aplicació immediata i que, a més, és bastant perill. Es tracta de l'adquisició de 600.000 tones de blat per a l'Estat. Es per tal de conservar-lo? Es per a descongestionar el mercat i retirar-lo de la circulació? De qualsevol manera, es tracta d'una especulació de l'Estat que no ha d'existir. Hi ha que reflexionar sobre aquest punt, especialment pel que es refereix als mitjans que s'indiquen per a adquirir l'esmentat blat. Això té grans inconvenients.

El senyor VENTOSA continua el seu discurs i compara el monopoli del blat amb el de la Campsa, i diu que aquest es féu per tal d'importar un article exòtic i perquè assegurava una renda a l'Estat. La del blat seria el contrari.

Les autoritzacions als ministres tenen que ésser molt clares, perquè ningú no sap quins van a ésser els que utilitzin, el dia de demà, aquestes autoritzacions. L'actual ministre d'Agricultura sembla la garanta de tots, però ningú no pot saber qui pot substituir-lo en el càrrec el dia de demà.

El MINISTRE D'AGRICULTURA li contesta.

Explica l'assumpte de l'entrada de blats castellans a Catalunya i de la intervenció de la Generalitat, i diu que la mesura adoptada pel Govern regional ocasionà l'absolut enderrocament de preus al mercat blader castellà. El fet que el blat català es pagués religiosament al peru de taxa, ha fet que s'hagi augmentat la superfície de cultiu de l'esmentat cereal a Catalunya.

Defensa la conveniència de crear una entitat monopolitzadora de la compra de moresc i blat. En el dictamen es prenen les garanties necessàries per tal d'evitar qualsevol intent de negoci perjudicial per a l'Estat.

Acaba dient que, amb la fiscalització del Parlament i l'aprovació de la seva consciència, no l'importa res.

El senyor VENTOSA rectifica. Afirma que la seva minoria no té res a veure amb les disposicions que pogué dictar la Generalitat de Catalunya. El que he sostingut ací és que aquest projecte, tal com està redactat agreujarà el problema en comptes de resoldre'l. A més vull fer constar la meva protesta contra el fet que el ministre que ens parla de l'aplicació del Dret canònic a l'economia agrícola, en ocupar-se d'un problema de caràcter nacional, ha al·ludit Catalunya, com si ésser català fos un estigma o com si ho fos l'haver nascut en aquella regió. (Rumors d'aprovació en algunes minories i protestes en els monàrquics.)

Segueix dient que no s'ha oposat a que es protegeixi els bladers. El que no volem és que es resolgui malament amb la creació d'aquest Monopoli, que pot originar contactes inconvenients.

El MINISTRE D'AGRICULTURA: Jo no he volgut emprar com a estigma l'allusió als catalans, ni he intentat agreujar ningú, car els considero com als altres espanyols. El que jo voldria precisament és que el mateix sentit econòmic que tenen els catalans el tinguessin la resta dels espanyols. (Rumors i protestes dels monàrquics.)

Assegura que quan es refereix a una regió dóna el nom d'aquesta als seus naturals i després, en referir-se a la resta, els anomena espanyols, sense que això vulgui dir que negui la nacionalitat als primers ni vulgui establir diferències.

Afirma que comparteix l'opinió favorable a l'emprèstit i diu que no té interès a que s'aprovi aquesta llei, que és una complicació més. S'ha de tenir en compte, senyors diputats, que ahir vaig estar cinc hores al banc blau suportant els atacs de diversos sectors de la Cambra i que avui segueixo igual. Tant es punxa que pot esclatar la bomba.

Acaba la discussió de totalitat.

Queda aprovada l'acta de la sessió anterior, que quedà pendent per manca de nombre.

EL MERCAT DE BLAT

S'entra a discutir l'articulat del projecte de llei regulant el mercat del blat.

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC defensa un vot particular en el qual demana que s'anulli l'autorització vuitena consistent a impedir l'augment de terres dedicades al conreu del blat.

El MINISTRE D'AGRICULTURA diu que no té inconvenient a acceptar la proposta del senyor Lamamié de Clairac si la Comissió l'accepta. Estima, no obstant, que ha de quedar aquesta autorització, que no és més que una autorització.

El senyor CASANUEVA diu que la Comissió havia acordat acceptar el vot del senyor Lamamié de Clairac, però després d'oir el ministre d'Agricultura ha de rebutjar-lo.

Es suspèn aquesta discussió.

LA LLEI D'ARRENDAMENTS

Es passa a discutir la Llei d'Arrendaments de finques rústiques.

Es procedeix a la votació de tres esmenes del senyor Daza, pendents en la sessió anterior per manca de nombre. Les dues primeres són rebutjades en votació ordinària, i la tercera, que es refereix a l'article 29 i en la qual es demana una modificació al paràgraf que diu que es deixen sis anys per al pagament de les finques arrendades que hagin sofert dany, en el sentit que sigui un any, és acceptada en votació ordinària per la Cambra. Han votat a favor la Ceda, els agraris i els monàrquics.

Es suspèn aquesta discussió.

EL REGIM D'ALCOHOLS

Es dóna lectura a una proposició demanant que es declari d'urgència la discussió del dictamen de la Comissió d'Agricultura sobre el règim d'alcohols.

El senyor BOSCH MARIN la defensa.

El MINISTRE D'HISENDA intervé dient que si bé veu la importància d'aquest assumpte, no veu la necessitat de declarar-lo d'urgència, sinó que ha d'entrar en torn. Creu que la proposició que té presentada resol el problema.

El senyor RUBIO CHAVARRI estima que amb el projecte del Govern es dóna satisfacció al grup vitivinícola. No veig la necessitat que es discuteixi amb urgència la proposició si bé tots estem d'acord en la necessitat de la solució del problema. (Protestes.-

El PRESIDENT tracta d'imposar ordre.

El senyor RUBIO CHAVARRI segueix dient que considera millor base de discussió el projecte del Govern, i que s'ha de discutir aquest primer perquè al Govern correspon la iniciativa.

El MINISTRE D'HISENDA intervé novament i manifesta que no té la pretensió d'atreure al seu camp els elements contraris. Estima que no hi ha dret a enfocar el problema tal com s'ha fet, puix que és enfocar-lo en l'aspecte fiscal. Creu que la proposició ha d'ajornar-se per a discutir-se el projecte del Govern amb tota serenitat. La urgència la reconec jo, però entenc que ha de respectar-se al Govern la facultat d'iniciativa. Així la discussió es farà amb vistes a l'interès general i no als particulars d'una comarca. Acaba dient que si s'aprova la proposició el Govern es sotmetrà a l'acord que recaigui.

El senyor BOSCH MARIN diu que la proposició és necessari discutir-la, si bé hom sap que el ministre no creu trobar en ella la solució, perquè ja ho digué a la Comissió. Ara el ministre diu que té un projecte. Nosaltres li diem que ho discutirem amb molt de gust, però no podem retirar la proposició, perquè seria retardar la solució.

El PRESIDENT crida l'atenció de la Cambra arran de la votació que es sollicita i amb el Reglament a la mà, diu que necessita ésser aprovada per la meitat més un dels diputats en exercici.

El senyor GUERRA DEL RIO intervé per a dir que es podria donar a la proposta una interpretació que permetés obrir tres torns en pro i tres en contra.

El PRESIDENT: Això no es pot fer-se i que cada minoria exposi la seva posició.

El senyor CIRIL DEL RIO: Que es llegeixi l'article 77. (Rumors).

El senyor ROYO VILLANOVA: Afirma que així es reconeix a totes parts. Així resulta que aquesta és la República més parlamentària. (Rumors).

El senyor ALBA: Tracta novament d'imposar l'ordre.

El senyor ROYO VILLANOVA acaba el seu discurs sense que es sàpiga que es diu pel fet del continu aldareull. Es concedeix la paraula al senyor Gil Robles, però protesta el senyor Comin, el qual diu que l'havia demanat abans.

El senyor GIL ROBLES, en vista de l'ambient de la Cambra, em permeto sotmetre una solució. Pregunta al ministre si té inconvenient que comenci avui la discussió de la totalitat del problema, per tal de donar temps que es discuteixi el projecte i vingui ací per a seguir la discussió.

El senyor MARRACO diu que està disposat a tota fórmula de transigència i s'estranya que solament per sis dies d'espera és doni tanta importància a l'assumpte.

El Govern no limita els acords de les Corts, encara que siguin contraris als seus desigs; però, no obstant, és ell el que ha de portar la iniciativa.

El senyor BOSCH MARIN diu que accepta la fórmula proposta.

El PRESIDENT indica que és inútil continuar la discussió en la forma que es fa. Pregunta si la Cambra està conforme que es discuteixi demà la totalitat.

El senyor VENTOSA intervé. Diu que no sap a quina situació parlamentària se'ns vol portar amb l'acord que es proposa. Tem que solament es tracti de perdre el temps.

El senyor ALBA: En la discussió amb els sis torns, la Cambra podrà obtenir els elements de judici necessaris per a decidir.

El senyor VENTOSA: Això no és una solució. El que succeeix és que el Goevrn no té iniciatives.

El senyor VENTOSA: Reconeix que al Govern no el mouen més problemes que aquells que són produïts pel propi interès. Assegura que ells haurien votat, en tot cas, la proposta com a una censura al Govern, per no haver portat la solució abans que es presentés la proposta que ara es vol eliminar. (Forts rumors).

El senyor CHAPAPRIETA es nega a tot ajornament.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: Prometo portar demà a discussió l'indicat.

MOLTES VEUS: A votar, a votar.

El senyor PEREZ MADRIGAL i DIAZ AMBRONA discuteixen amb el senyor Slazar Alonso.

El senyor GIL ROBLES diu que l'urgència de la discussió té l'abast que es discuteixi deseguida, però no vol dir que la discussió continuï sense interrupció. Encara que es votés la proposta i aquesta obtingués el quòrum, no s'aconseguiria altra cosa que el que ha ofert el senyor Alba.

El senyor COMIN: Del que es dedueix que no hi ha Govern.

El senyor ALBA: Si el que es preté és que es discuteixi, jo ofereixo que serà demà, però no amb caràcter d'exclusivitat, sinó de forma normal. Si és una altra cosa el que es preté, això escapa a la facultat presidencial.

El senyor MONDEJAR insisteix en la urgència.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: Està oferta. Una altra cosa és dubtar de la Presidència.

La proposició és retirada.

El senyor ALBA: En la sessió d'aquesta nit es podrà tractar, a més de la llei d'arrendaments, la relativa als blats.

Seguidament s'aixecà la sessió a les 8'25 de la nit per a reprendre-la a les 10'30.

El Consell de ministres d'ahir

ACORDA TRAMETRE A EXAMEN DEL SUPREM, QUATRE SENTENCIES DE MORT

Es nomenada una Comissió que revisarà els serveis traspassats a la Generalitat

Es desestimat un recurs de queixa del general López Ochoa i nomenat el nou Comissari General d'Ensenyament a Catalunya

Madrid, 21. — El Consell celebrat avui a la Presidència ha començat a les onze del matí i ha acabat a la una i trenta minuts de la tarda.

El cap del Govern es limità a dir que el Consell havia estat purament administratiu i que per a res s'havia tractat de política, i que el ministre de Comunicacions donaria referència d'allò tractat.

El ministre de Comunicacions digué que el Consell havia conegut les quatre sentències de mort arribades a poder del Govern i que es refereixen a Teodomir Menéndez, Lluís García Alonso i Anibal Roces, aquests tres d'Astúries i Manuel García López, de Sevilla, que fou qui matà un guàrdia civil. El Consell no ha vist la necessitat d'examinar-les, sinó que s'ha limitat a portar-les a examen del Suprem.

El president del Consell ha donat compte del decret relatiu al nomenametn d'una Comissió encarregada de revisar els serveis traspassats a Catalunya.

També s'ha tractat de la necessitat de declarar nulles totes les disposicions que amb caràcter dictatorial estan en pugna amb la Llei, i declarant que restin aquelles sense força legal.

El ministre de Finances s'ha ocupat del problema dels alcohols i ha anunciat al Consell que té un projecte de llei, que ha llegit, que està solament a falta de dictamen, en el qual s'han recollit tots els elements de judici que afecten a aquest problema i es donarà a conèixer oportunament per tal que puguin emetre la seva opinió sobre aquest totes les persones interessades.

També en la reunió s'han aprovat alguns expedients de la Presidència, relatius al Patronat dels béns de la Companyia de Jesús; figuren en els esmentats expedients, nombroses reclamacions que han estat desestimades, entre aquestes una de l'Associació de Pares de Família, que allegava un dret d'arrendament sobre l'edifici del carrer d'Albert Aguilera.

El ministre de la Governació ha portat a nou examen del Consell la suspensió que pesa sobre «Heraldo de Madrid». El Govern ha cregut que no era oportú tractar en aquesta ocasió d'aquest assumpte.

Ens hem ocupat novament de l'angoixosa situació en què es troben els veïns d'Ayamonte, que constitueix una veritable calamitat pública. S'ha acordat enviar amb tota urgència una persona que porti de moment cinc mil pessetes per alleugir la greu situació d'aquell poble i estudiar ràpidament les obres que puguin escometre's, sense perjudici que el Govern després les sotmeti a la seva aprovació. No podem determinar en què han de consistir aquelles obres. També a Meneris està mal la situació i de la mateixa manera veurem el mitjà de solucionar-la.

El ministre d'Agricultura ha parlat novament de la conveniència d'activar la discussió del projecte que té presentat sobre incrementació de les àrees de conreu a la província de Badajoz. A l'efecte presentarà un projecte de llei sobre aquell problema.

El president ens ha parlat del projecte de construcció d'edificis públics i per a això s'ha tingut en compte que com que l'organisme que ha d'assessorar, és el Consell de l'Economia Nacional; cal portar la reorganització de l'esmentat Consell.

També s'ha acordat enviar una inspecció a la província de Jaén per tal que comprovi els termes de les denúncies que ha fet al Govern el diputat socialista senyor Alvarez Angulo, sobre major o menor aplicació del tasqueig forçós.

S'ha parlat també del lamentable estat en què es troba la gestió de la ponència ministerial que entén en l'aplicació dels fons recaptats amb destinació a la força pública. El ministre de Justícia i jo, tenim acabat el nostre estudi, però ens falta judici tan important com el que es refereix a la comandància de la guàrdia civil d'Oviedo. El ministre de la Governació interessarà la tramesa telegràfica de totes les dades de l'esmentada comandància.

Jo he portat dos projectes al Consell, dels quals ja en teniu notícies i han quedat per a una propera reunió en la qual s'examinaran a fons. Es tracta de la qüestió dels auxiliars del restabliment del Consell de vilància i d'administració a les Caixes postals d'estalvi.

Un periodista li preguntà si en la reunió s'havia tractat quelcom de política, i el senyor Jalón, contestà:

—De política no crec que fos precís, ni hi hagi res.

—Es que aixecà gran revol la proposició acusatòria de la Ceda tota vegada que en aquesta havien signat tres diputats radicals, encara que dos d'aquests la retiraren després.

—I quins diputats eren?

—Els senyors Ramos Serviño, Prieto Rivas i Pérez Madrigal, que és el que la mantingué.

—Car no he tinupsm tg— e— t

—Car no he tingut temps per llegir la premsa; per tant no estic assabentat i insisteixo que per a res s'ha tractat de política.

El ministre d'Agricultura en abandonar el Consell fou preguntat si en la reunió s'havia tractat de l'atur obrer camperol, i el senyor Jiménez Fernàndez, digué:

—S'ha parlat en general de l'atur obrer.

—¿I no heu tractat sobre el projecte que té en estudi i del qual és autor el senyor Rodríguez Torres?

—No ens hem ocupat d'això perquè el projecte exigeix una sèrie d'exempcions de tributs que fan necessari un projecte de llei.

La nota oficiosa del Consell diu, entre altres coses, que es desestima un recurs de queixa del general López Ochoa. Sabem també que el Consell ha acordat demanar el Premi Nobel per al senyor Miguel de Unamuno.

També és nomenat Comissari general d'Ensenyament a Catalunya, el senyor Josep Vicente Alvarez Rodríguez Villamil.

SOTA L'ESTAT DE GUERRA

CAUSES SOBRESEGUDES

Han estat sobreseguades definitivament les causes que es seguien contra Joan Alavedra, Manuel Companys, Dalmau Costa, Rafael Gubern, Melcior Font, Víctor Godàs, Llorenç Perramon, Carles Sentís, Eduard García, Ramon García, Lluís Aymamí, Eduard López, Enric Soler, Antoni Vilanova, Francesc Castells, Heribert Vilos, Daniel Panicello, Sebastià Fiol, Joan Pau Oliver, Alexandre Torruella i Joan Vives.

MANIFESTACIONS DE L'AUDITOR

En rebre els periodistes ahir al migdia, l'Auditor de la Divisió manifestà que algun diari ha donat la notícia no facilitada per l'Auditoria, que el fiscal senyor Corbella havia cridat l'atenció del Consell de Guerra per la negligència de l'Administrador de Correus d'aquesta capital senyor Aureli Goñi, i dita crida d'atenció no fou recollida en la sentència per no haver estat pertinent perquè hom deduí que l'esmentat senyor no mancà a l'estricte compliment dels seus deures.

Per la nostra part hem de manifestar que el nostre redactor es limità a reproduir totes aquelles incidències que es varen produir durant la celebració de l'esmentat Consell, sense que en cap moment haguem manifestat si la reserva feta pel ministeri fiscal s'havia estimat o no pertinent pel Tribunal.

MES CONSELLS DE GUERRA ASSENYALATS PER AQUEST MES

Dia 25, a Barcelona. — A les deu, a Dependències Militars, contra el paisà Josep Ramos Herro, per sedició.

A les setze, Consell de Guerra d'oficials generals, a Dependències Militars, contra Josep Soler Ortense i altres, del poble de Pau (Girona).

Dia 26, a Figueres. — A les deu del matí, contra els paisans Joan Turé Salomó i altres, per coaccions.

Dia 27, a Lleida, contra Daniel Gil Marquès, per tinença ilícita d'armes i contra Josep Farran Farran, per rebellió militar.

PRESO ATENUADA PER AL SENYOR AIGUADER

El jutge militar que instrueix la causa instruïda contra l'ex-alcalde de Barcelona senyor Aiguader, ha accedit a la petició d'aquest i, atenent el seu delicat estat de salut, li ha concedit la presó atenuada al seu domicili.

NOTIFICACIO DE PROCESSAMENTS

El jutge instructor tinent coronel senyor Martínez estigué a la presó per tal de comunicar l'aute de processament a l'alcalde de Súria, senyor Florenci Claret.

També decretà el processament dels senyors Josep Solé, Manuel Saló i Baltasar Santacreu, encartats pels fets d'octubre a Manresa.

SOBRESEIMENT

Pel jutge senyor Peñalver, ha estat sobreseguda la causa 53 del passat any, per ensibornament, contra autors desconeguts.

MOVIMENT DE CAUSES

L'Auditor va donar compte als periodistes del moviment de les causes seguides a la seva jurisdicció, que és el següent:

S'eleven a plenari la causa contra Jaume Sala, la de Joaquim Serrano i la dels successos de Puigcerdà i la de Primitiva Escuder.

Són sobreseguades les seguides contra Manuel Solé.

Es autoritzada la vista i veredicte de la que es tramita pels successos del poble de Vallfogona.

S'arxiva la seguida contra Francesc Sànchez per no ésser trobat aquest i haver desaparegut, i s'arxiven les 474, 475, 931 i 1.020 del passat any i les 23, 120 i 128 de l'any que som.

La causa número 105, que és la dels successos de Girona, s'eleva a plenari i és sobreseguda per a molts dels encartats. Hom nomena el tinent coronel Combelles perquè intervingui com a jutge i ha passat al fiscal dita causa per a la seva qualificació.

CONTRA UN SOLDAT PER DESERCIO

A la caserna del regiment d'Infanteria número 34 s'ha vist un Consell de Guerra de Cos contra el soldat voluntari Josep Gardàn Vergen, acusat de deserció i furt per haverse emportat unes mantes de la caserna.

La pena sollicitada pel fiscal fou la de dos anys de reclusió militar per la deserció i sis mesos i un dia pel furt.

La sentència recaiguda absol el processat pel delicte de furt i el condemna a dos anys de presó militar pel de deserció, si bé no serà fermà fins que l'aprovi l'Auditor.

CONTRA UNS PAISANS A MATARO

A Mataró, tingué lloc un Consell de Guerra contra Miquel Colomer i tres més, acusats d'auxili a la rebellió pels successos de Masnou.

La prova practicada ha estat favorable als processats, els quals han estat absolts pel Consell.

REQUISITORIA

A l'Auditoria, han pregat la publicació de la nota següent:

Lluís Tonde Lloveres, veí d'aquesta localitat, habitant a la carretera Catalana, núm. 4, el qual no ha estat trobat al seu domicili, haurà de comparèixer en el terme de vuit dies, de 10 a 13, davant el capità jutge senyor Francesc Urenda, al despatx del Jutjat del Parc Divisionari número 4, caserna de Santa Madrona, per tal de declarar en la causa 163 del corrent any.

CONSELLS DE GUERRA PER A AVUI

A la Sala de Consells de l'edifici de Dependències Militars, tindrà efecte demà, a les deu, el Consell de Guerra de plaça que ha de veure i fallar la causa instruïda pel jutge eventual senyor Pere de Hoces i Olalla contra el paisà Joan Cano Cano, pel suposat delicte de tinença ilícita d'armes. Defensarà el processat el senyor Josep Medina.

* * *

Una hora més tard de l'anterior, tindrà efecte un altre Consell de Guerra al saló biblioteca de la Comandància Militar per tal de veure i fallar la causa instruïda pel comandant jutge eventual Sr. Bernard Gonzàlez Rizo contra el paisà Joaquim Navarro Quintanel pel suposat delicte de rebellió militar. Defensarà el processat el capità senyor Josep Alvarez Cerón.

* * *

A les quatre de la tarda, tindrà lloc al saló d'actes de l'edifici de Dependències Militars el Consell de Guerra de plaça que ha de veure i fallar la causa instruïda pel jutge eventual comandant Genar Urrutia Arriola contra els paisans Josep Margarit Bonastre i un altre pel suposat delicte de rebellió militar. Defensarà els processats l'advocat senyor Miquel Soler Bastero.

DARRERA HORA

La sessió nocturna

Continua la discussió de la llei d'arrendaments

Amb assistència de pocs diputats, continuà la discussió del projecte de llei d'arrendaments.

Entorn dels articles 52 i 53 s'originà un llarg debat. Va suspendre's la sessió a tres quarts d'una de la matinada.

Mort a conseqüència d'una caiguda

Ahir morí a l'Hospital de Sant Pau Martí Colomé Mañosa, que havia ingressat el dia 7 de gener passat arran d'haver caigut a les escales del Metro de la Plaça de Catalunya.

Schussnigg ha arribat a París

París 21. — A les 21,20, per l'estació de Neuilly, han arribat a aquesta capital, el president del Consell austríac, doctor Schussnigg i el ministre d'Afers Estrangers, senyor Belg-Wakdenegg

A l'esmentada estació, que està situada als afores de París, esperaven els ministres austríacs els seus collegues francesos, senyors Flandin i Laval.

Aquesta mateixa nit s'han iniciat les importants negociacions que porten a París els ministres austríacs.

* * *

París, 22 (matinada). — Durant tota la nit han tingut lloc diverses manifestacions de protesta per part dels elements socialistes i comunistes amb motiu de l'arribada a París del canceller austríac. La policia ha intervingut en nombroses ocasions i ha efectuat més de 500 detencions.

Robatori al Sindicat de Cecs de Catalunya

El president del Sindicat de Cecs de Catalunya, senyor Roc Boronat i Font, presentà una denúncia a la policia manifestant que de l'estatge de l'esmentat Sindicat establert al Passatge de la Pau, 7, baixos, els lladres s'emportaren 2.889 pessetes que hi havia guardades dins un calaix.

MARGARIDA XIRGU ES OBJECTE D'UN HOMENATGE

Madrid, 21. — La Comissió Municipal de Governació es proposa rescindir el contracte amb el Teatre Espanyol, al·ludint a l'incompliment d'una sèrie d'actes, especialment el celebrat anit passada durant l'homenatge a Garcia Lorca i a Margarida Xirgu, que es convertí, segons la Comissió Municipal, en un acte polític.

Efectivament, a la matinada se celebrà al Teatre Espanyol l'homenatge a Margarida Xirgu.

Avui el senyor Rivas Cherif ha estat a l'Ajuntament per tal d'explicar l'ocorregut.

L'ACTITUD D'ITALIA

El Consell de Defensa Nacional, diu que Itàlia està preparada per qualsevol guerra

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Per excedir, de molt, el nombre de subscriptors que diàriament ens lliuren el seu donatiu als que a cada llista podem publicar, els noms d'aquells surten amb el retard d'alguns dies.

Ho advertim per a coneixement d'aquells que s'estranyin no haver vist encara relacionades les seves aportacions. Tots els donatius figuraran en les llistes per rigorós ordre de lliurament.

	Ptes.
Suma anterior ...	35.667'45
Grup de metal·lúrgics de Bàscules Caixes «A. A.», tercera vegada ...	12'50
Eugeni Cascarra ...	2'—
Jaume Garcia ...	2'—
Marcel·li Soler ...	2'—
Antoni Ortiz ...	2'—
Joaquim López ...	1'—
Fèlix ...	1'—
Ignàsia Estradé ...	1'—
Vicenç Sabroso ...	1'—
Josep Batlle ...	2'—
Josep Curto ...	1'—
Antoni Ariño ...	1'—
Família Claparols ...	5'—
Dolors Pastallé ...	2'—
Jacint Albiol de Godall ...	10'—
GRANOLLERS:	
Dolors Vilarrasa ...	1'—
Una noia de Granollers ...	1'—
Un amant de la llibertat ...	2'50
Una mare a la memòria de Francesc Layret ...	4'—
Dos petits ciclistes ...	2'—
Albert Francàs ...	3'—
Josep Munarriz ...	3'—
Elionor Palau ...	1'—
Roser Gallen ...	1'—
Josefina Fabregat ...	1'—
Ramona Mestres ...	1'—
Manuel Tubert ...	5'—
Callol ...	3'—
B. Llàcer ...	5'—
J. Mariano ...	5'—
S. R. i R. ...	1'—
Un mestre ...	1'—
Un de tants ...	1'—
Un de Sarrià ...	5'—
P. Vegué ...	4'—
Un convençut ...	1'—
A. Barcoms ...	4'—
Carme ...	1'—
J. Guillermo ...	5'—
Quadrat ...	5'—
Subils ...	5'—
S. ...	1'—
A. Comas ...	5'—
San Julián ...	5'—
Comas ...	1'—
Martí Serra Molins ...	5'—
Escarpentier ...	5'—
Ferrer ...	5'—
Saltabarranc ...	5'—
X. ...	2'—
Lluís Pagès ...	5'—
D. F. ...	2'50
B. C. D. ...	2'—
J. C. ...	2'—
Banyuls ...	4'—
E. V. ...	1'—
P. C. D. ...	2'—
Lluís Julià ...	1'—
Martí Arenas ...	1'—
Josep Segura ...	1'—
Evarist Palos ...	1'—
Jaume Moral ...	1'—
Josep Flores ...	1'—
Isidre Mayné ...	1'—
Un company ...	1'—
Cristòfor Pipo ...	1'—
Miquel Crespi ...	1'—
Joan Raich ...	1'—
Eudald Cots ...	0'50
Josep Sànchez ...	0'50
Manuel Gascono ...	0'50
Vicenç Serrano ...	0'40
Joan Alarcón ...	0'50
Josep Coves ...	1'—
Josep Molet ...	1'—
Antoni Martín ...	1'—
Paulí Escobar ...	1'—
Joan Solà ...	1'—
Josep M. Alemany ...	1'—
Josep Sistach ...	1'—
Martín ...	1'—
Ramon Bernadas ...	1'—
Joan Valls ...	1'—
M. N. O. ...	1'—
P. M. Q. ...	1'—
Antònia Mestres ...	1'—
Joaneta Gumbau ...	1'—
Manuela Martínez ...	1'—
Vicenta Sales ...	0'50
Pilar Montserrat ...	0'50
Joaquima Badosa ...	0'75
Josefa Bardagí ...	0'50
Francisca Farrés ...	0'50
Mercè Valls ...	0'85
Teresa Muné ...	0'50
Enrica Campderrós ...	0'50
Antònia Morell ...	0'50
Teresa Ribas ...	0'50
Maria Ribas ...	0'50
Teresa Castañera ...	1'—
Peracams ...	0'40
Carme Bert ...	0'50
Rosa Martí ...	0'50
Julita Romero ...	0'50
Concepció Benavent ...	1'—
Família Ramon Gargante, de Guissona ...	8'—
Grup l'Espiga, de Castellvell	
Vicenç Sugranyes ...	3'—
Josep Valls ...	2'—
Joaquim Valls ...	2'—
Ramir Sugranyes ...	2'—
Felip Cavallé ...	3'—
Sebastià Martí ...	2'—
Josep Valls i Nolla ...	2'—
Antoni Massagué ...	2'—
Lluís Nolla ...	1'—
Josep Tosses ...	1'—
Joan Martí ...	1'—
Frederic Ribes ...	2'50
Joan Massaguer ...	2'50
Francesc Martí ...	2'—
Antoni Nebot ...	1'—
Josep M. Valls ...	2'—
Bonaventura Rosselló ...	1'—
Martí Martí ...	1'50
Marian Bové ...	1'—
Vicenç Nolla ...	1'—
Joan Vilaltella ...	1'—
Joaquim Cabré ...	2'—
Sebastià Barriach ...	2'—
Ramon Monné ...	2'—
Josep Sugranyes ...	1'—
Josep Nolla ...	2'—
Jaume Siré ...	1'—
Josep Solé ...	2'—
Josep Martí ...	1'—
Josep Soiré ...	1'—
Antoni Sugranyes ...	2'—
Agustí Sugranyes ...	2'—
Un funcionari de l'Ajuntament de Santa Coloma de Queralt ...	3'—
Bartomeu Acedo ...	1'—
Miquel Vaquer ...	2'—
J. S. ...	1'—
F. Diví ...	1'—
Joan Ayats ...	0'50
Ramon Pedrola ...	0'50
A. Solé ...	1'—
F. D. M. ...	0'50
Jaume Padró ...	0'50
E. Matamoros ...	1'—
Montes ...	2'—
Ferran Fors ...	0'50
Francesc Turull ...	0'50
Modest Pié ...	1'—
Juli Santeulària ...	2'—
F. Gelabert ...	1'—
Lluís Garús ...	0'50
Vicenç Cornellas ...	0'50
Puig ...	0'50
CALELLA:	
Un grup de dones d'esquerra ...	5'—
Pau Feliu Nualart ...	5'—
Josep Font Dios i família ...	5'—
Josep Comas Batlle ...	3'—
Daniel Herrero ...	2'—
Joaquim Colomer ...	1'—
F Grau ...	1'—
Llorenç Soms ...	1'—
Un ex-empresonat del 1908 ...	2'—
Sebastià Mons ...	5'—
Llorenç Subirà ...	1'—
Climent Pla ...	1'—
Emili Bosch ...	1'—
Llorenç Granata ...	1'—
Ll. Casola ...	2'—
Joan Llacuna ...	1'—
Joan Cardó ...	1'—
Joan Subirana ...	1'—
Joan Cànovas Prats ...	2'—

Martí Grau ...	1'—
Emili Tomàs ...	1'—
Joan Anglada ...	1'—
G. R. ...	1'—
Joan Feliu ...	1'—
Ramon Castelos ...	2'—
J. Vilà ...	1'—
Salvador Albó ...	1'—
Família Padrós ...	5'—
Pau Feliu Molins ...	2'—
Joan Casola ...	1'—
Tomàs Pérez, ex-exiliat del 1908 ...	1'—
Pere Bagó ...	1'—
Joan Ferrer Gay ...	2'—
Andreu Martínez ...	1'—
Martí Coll ...	1'—
J. Basart ...	1'—
J. Turà ...	2'—
Joan Rocafort ...	1'—
F Heras i família ...	5'—
Un cafeter de Calella ...	1'—
Josep Villaret ...	1'—
Joan Torroella ...	1'—
Pere Diez Lobo ...	1'—
Josep Codina ...	1'—
Josep Gallart ...	1'—
S. Villaret ...	1'—
Antoni Duch ...	1'—
Maria Carbonell ...	1'—
O. P. B. ...	1'—
Tomàs Pagès ...	1'—
Victorí Pedemonte ...	1'—
Josep Duch ...	0'50
Ferran Villaret ...	0'50
Venanci Padrosa ...	1'—
Encarnació Carbonell ...	1'—
Elionor Aguiló ...	0'50
Dolors Maresma ...	0'50
Un matrimoni d'esquerra, Domènec Benet i A. Salichs ...	5'—
Joan Morales i família ...	5'—
Lluís Pla ...	1'—
Ramon Costa ...	1'—
Enric Melchor ...	1'—
Camil Reixach ...	1'—
Josep Ribot ...	1'—
J. S. ...	3'—
Ricard Font Jacobí ...	1'—
Pere Gras ...	2'—
Joan Vidal ...	2'—
Joan Ferré Cànovas ...	2'—
Jaume Gay ...	2'—
Esteva Balart ...	1'—
Barangó ...	1'—
Dídac Flores ...	1'—
Joan Vila ...	3'—
Juli Herrero ...	2'—
Moisès Rigola ...	5'—
Llorenç Pla ...	2'—
Josep Llopart ...	2'—
Jaume Rigola ...	2'—
Nicomedes Sanz ...	2'—
Castany ...	2'—
J. Planeta ...	2'—
Salvador Oliva ...	2'—
Josep Oliva ...	2'—
Jaume Rangel ...	2'—
Jaume Roig ...	1'—
Antoni Tramujas ...	5'—
Bartomeu Viudez ...	2'—
Joan Plademunt ...	3'—
Manuel Calvache ...	2'—
Joaquim Nogueras ...	3'—
J. Surís ...	1'—
Amadeu Armijas ...	1'—
Jaume Pujades ...	2'—
Joan Galceran ...	1'—
G. Pla ...	1'—
Domènec Sanz ...	1'—
Lloren Matas ...	0'50
Joan València ...	2'—
Antoni Teixidó ...	2'—
M. Méndez ...	1'—
F Mons ...	1'—
F. Prats ...	1'—
Salvador Valls ...	1'—
Venanci Tenas ...	2'—
Un esquerrà ...	1'—
J Dausà ...	1'—
Soter Valdivieso ...	1'—
Joan Basart ...	1'—
Josep Casillanes ...	5'—
Miquel Mir ...	1'—
Joan Tosses ...	1'—
Elies Tallardà ...	1'—
Enric Sacrest ...	3'—
J. Torras ...	2'50
Josep Bansells ...	1'—
Carme i Concepció Pérez, a la memòria de Macià ...	2'—
Esperança Bagó ...	2'—
Evarist Casas ...	2'—
Josep Mulà ...	2'—
R. E. V. ...	2'—
Josep Duch ...	1'—
J. A. A. ...	2'—
Martí Ferrer Gay ...	2'—
Jaume Planxart ...	2'—
Pere Bosch Paytuví ...	2'—
Jaume Comas ...	2'—
P. Soler ...	1'—
Emili Pi ...	1'—
N D. ...	2'—
Ramon Pedemonte ...	1'—
Ramon Brunet ...	1'—
Joan Arnijas ...	1'—
Martí Cornellà ...	1'—
Narcís Blanxart ...	2'—
Gumersind Llobet ...	2'—
Castelos ...	1'—
Lorente ...	0'50
Gallart ...	0'25
Salichs ...	0'25
Casola ...	0'25
Martorell ...	0'25
E. García ...	0'50
Tarrats ...	0'25
Buscató ...	0'25
Raig ...	0'25
Bansells ...	0'25
Ginesa Piña ...	0'25
Ponce ...	0'25
Roca ...	0'25
Fors ...	0'50
Codina ...	0'25
Sinteta ...	0'25
Burguera ...	0'25
Josep Castelos Dios ...	2'—
Catà ...	0'25
Margarita Martí ...	1'—
Maria Font ...	1'—
Josefa Font ...	1'—
Emèrita Font ...	1'—
Fca. Matas ...	1'—
Joana Moreno ...	1'—
M. D ...	0'50
S. G ...	0'50
Lluïsa Pérez ...	0'50
L. N. ...	0'50
M. J. ...	0'50
E. Gispert ...	0'50
E. Diviu ...	0'50
E Corbera ...	0'50
M. Ribot ...	0'50
E. Fugassot ...	0'50
M. Monràs ...	0'50
C. Geis ...	0'50
J. Sanchon ...	0'50
E. Soler ...	0'25
Jerero ...	0'25
P. Monràs ...	0'25
Calvache ...	0'25
C Teixidor ...	0'25
Un parat ...	0'25
Un sense feina ...	0'25
Un pescador de canya ...	0'50
Enric Morató ...	1'—
Joan Comas ...	1'—
J. Catà ...	1'—
Josep Pere ...	1'—
Josep Sarquella ...	1'—
Enric Maresma ...	1'—
Joaquim Costa ...	2'—
Josep Castelos Brull ...	4'—
Martorell ...	0'50
Arnald Vidal ...	2'—
J Hernando ...	1'—
Pere Pous ...	2'—
Joan Terrades ...	1'—
Pere Andreu ...	1'—
Joan Comas Nualart ...	2'—
P. S. F. ...	1'—
J. B. E. ...	1'—
Josep M. Vergés ...	1'—
Xena ...	1'—
Joana Flores ...	1'—
Fidel Rius ...	1'—
Josep Cànovas ...	2'—
Joan Vergés ...	1'—
Jacint Riera ...	2'—
Suma i segueix ...	**36.245'85**

UN ARTICLE INTERESSANT

Els fets del sis de febrer de l'any passat a París

Per l'interès humà que conté reproduïm el següent article publicat a «La République» de París, en vigílies de l'aniversari del 6 de febrer. L'article va signat, Monsieur Guillotin.

«Sopava l'altre dia a la mateixa taula en què sopava un tinent de la guarnició de París. La conversa va derivar cap als fets del 6 de febrer, l'aniversari del qual s'havia de celebrar al cap de pocs dies.

L'esmentat tinent, el dia dels fets, es trobava destacat comanant un escamot de soldats, a la banda de darrera dels Invàlids, bastant lluny del teatre dels fets. Hom havia cregut, amb encert, al meu entendre, que l'exèrcit no havia de participar en la repressió i únicament havia d'estar a la reserva pel cas en què les coses prenguessin derivacions inesperades. El meu tinent no tenia cap ordre concreta; sentia el brogit de la lluita, però ignorava quins eren els elements que s'havien lliurat a actes de violència.

En un moment féu un ràpid examen de consciència i arribà a una conclusió sobre quina havia d'ésser la seva conducta en el cas que hagués d'intervenir en els fets amb la seva força. Primerament hauria fet un reconeixement per tal de saber contra quins facciosos se les hauria d'haver. Que es tracta d'elements d'esquerra, foc immediatament. Que són els elements «nacionalistes»; llavors dissol la força que comanda i deixa fer.

No em negareu que és una solució simple, expeditiva i radical. Un oficial en servei, amb forces sota el seu comandament, encarregat de defensar el Parlament, decideix per si sol preterir les seves ordres al seu criteri polític personal. No serveix a l'Estat, serveix les seves conviccions i els seus amics contra l'Estat. És ell mateix el qui decideix quina ha d'ésser la seva conducta.

I no obstant, ell acceptà l'obligació de romandre en un lloc en el qual el seu uniforme pot enganyar els que sembla servir. Hom confia tropa a un oficial, però resulta que aquest oficial pertany a una lliga «patriòtica» qualsevol i amb l'excusa dels seus galons, aquest membre d'una lliga mana forces. No és gens difícil d'explicar-se el desagradable que ha d'ésser per a un oficial el que se li encarregui una tasca de policia pels carrers; és el drama íntim de l'home que en el seu interior té el dret de pensar com vulgui i es pot trobar davant l'obligació d'atacar als seus mateixos amics. En altres temps hem fet experiències d'això mateix, però havíem pogut veure oficials que si bé es lliuraven a l'enemic, ho feien abans d'actuar, prenent tota la responsabilitat dels seus actes, arribant fins a perdre els seus mitjans de vida. El seu gest podia ésser discutit, però era noble.

Ara, però, ens trobem davant d'un altre cas ben diferent. Res de problemes de consciència, cap drama íntim ni tampoc cap mena de risc. L'honor militar ho soluciona tot. Res de lliurar l'espasa. És millor guardar-la per a posar-la al servei dels amics. Primer polític, després, si és possible, oficial. Aquestes lligues que diuen lluitar per a restaurar l'autoritat de l'Estat, minen la disciplina dels quadres d'oficials de l'exèrcit, que hom sap són el darrer reducte de la disciplina, en profit propi aprofitant l'equívoc que ells mateixos han imbuït en alguns caps calents.

Davant de la seva declaració, vaig preguntar al facciós fracassat, què hauria fet en el cas que els seus homes, aplicat el mateix dret de lliure examen, s'aguessin negat a fer foc contra els enemics de l'oficial.

—En tal cas, no hi cap dubte. Es tractaria de mals francesos indisciplinats i se'ls hauria fet Consell de guerra. No podria haver-hi pietat!

Per la seva part, en el cas que hagués ajudat uns rebels contra els quals la disciplina l'hagués obligat a tirar, no temia cap conseqüència. No li hauria pogut passar res de mal. Els revoltats haurien guanyat i encara n'hauria tret profit. «Aquella mena de rebels, haurien guanyat sempre, ja que ni un sol oficial de l'exèrcit francès s'hauria atrevit a barrar-los el pas, em digué l'oficial.»

Tinc l'esperança que el tinent exagerava, però temo que de totes maneres tenia massa raó. Jo voldria saber com raonen els que pensen com ell —i formen legió— quan en un Consell de guerra han de jutjar i condemnen algú que ha tingut més en compte la seva manera de pensar que no pas la disciplina militar.

DIU QUE DIUEN...

Manuel Brunet ha rebut cent pessetes d'uns ciutadans per a les obres de la Sagrada Família.

De la crisi dels hospitals, de l'atur forçós, no en parlem.

* * *

Els fejocistes estan molt contents que siguin en gran nombre els pobres que cada diumenge van a combregar...

Però no diuen, per un descuit, que a cada pobre que va a combregar li donen esmorzar i dinar...

Una manera com qualsevol altra d'assegurar-se l'èxit.

* * *

Diumenge el senyor Cambó parlarà a Tarragona.

I el senyor Gil Robles ho farà a Tortosa.

Una desgràcia no ve mai sola.

* * *

L'Institut de Sant Isidre ja s'ha posat enfront del senyor Pic.

El senyor Cirera ha fet públic que s'oposarà per tots els mitjans legals al fet que prosperi el propòsit del senyor Pic de gravar els vins i licors...

Un bon auguri d'harmonia per a la futura Comissió Gestora.

* * *

Corre per Barcelona el Sr. Duelo. Se'l veu per l'Ajuntament. Freqüenta la Generalitat...

Sospitem que tenim Duelo per temps.

* * *

El Royo ha reconegut que si es fan eleccions a Catalunya guanyarà l'Esquerra i que els agraris faran un trist paper.

Bé... Però això per què no ho deia al Parc?

Hauria tingut un èxit.

* * *

Es troba a Barcelona el diputat senyor Pérez de Rozas.

Encara no ha fet declaracions.

Esperem.

* * *

La maniobra contra la Federació de Municipis Catalans empresa per la Lliga ha reeixit completament.

El senyor Roda Ventura s'ha desquitat del fracàs de la Federació esquirol apoderant-se de l'autèntica...

Sense col·laborar amb els que manen, naturalment.

* * *

Això de la francmaçoneria és cosa de recent creació, pel que es veu.

En temps del senyor Calvo Sotelo no n'hi devia haver...

Perquè el ministre de la dictadura, que ara s'esvera tant, mai no va protestar-ne.

Cal prendre als catalans tot el que se'ls ha donat

Copiem de «El Sol», de Madrid, les següents ratlles:

«Don Antonio Royo Villanova conversó con un grupo de periodistas y volvió a hablar de su discurso de Barcelona.

—Yo se lo he dicho a mis amigos —dijo—: a los catalanes, lo mismo que les hemos quitado el Estatuto hay que quitarles todo lo que se les ha dado. Porque si no, no habría tiempo de hacer nada pràctico ni eficaz, porque si mañana hubiera unas elecciones, habría un triunfo rotundo de la Esquerra para las mayorías y de la Lliga para las minorías.

Un diputado de la Ceda, que estaba presente, le preguntó:

—¿Y nosotros?

Entonces respondió el señor Royo:

—Lo que nosotros. Nada.»

El senyor Royo és, decididament, un ingenu.

Com s'ho farà?

El senyor Bau farà unir les dretes a la força

Cambó parlarà a Tarragona. Gil Robles havia de parlar a Tortosa. I el senyor Bau, cap dels tradicionalistes, no ha volgut ésser menys, ha demanat l'oportú permís per a donar una conferència pública a la Plaça de Braus.

Un diari de Madrid comentant aquesta decisió del senyor Bau, diu el que segueix:

«Se sabe que el citado diputado impondrà a todo trance, por la fuerza de su gran organización, la màs estrecha unión entre todos los partidos de derecha.»

Com s'ho farà?

LA BATALLA DE LES DRETES

La Lliga, la Ceda i l'Institut Agrícola de Sant Isidre

L'Institut Agrícola de Sant Isidre celebrarà assemblea general el pròxim dia 27. «El Debate», el diari dels amics del senyor Cirera, hi fa el següent comentari:

«Es la Lliga el partido catalanista que màs parece preocuparse ante esta desviación que ellos llaman «santimiento patriótico catalàn» y procuran a todo trance refrenar sus consecuencias. El primer ataque a fondo contra la Ceda lo intentarà el miércoles de la semana próxima en la junta general del Instituto Agrícola Catalàn de San Isidro; con el pretexto del obligado apoliticismo de la entidad se pretende impedir que el presidente, Sr. Cirera Voltà, siga figurando al frente de Acción Popular Catalana, i que el vicepresidente, señor Torrents, continue desempeñando el cargo de delegado del ministro de Trabajo en Cataluña.

La junta general del Instituto promete ser, pues, un espectàculo interesante, porque los amigos de la Lliga que fueron desplazados de la junta anterior tropezaran en su empeño con la gratitud de aquellos cultivadores que consideran que el señor Cirera Voltà y sus amigos, así como otros grupos nacionales de derechas nacionales, promovieron la anulación de la inicua Ley de Contratos de Cultivo, y que la Asamblea del Instituto Agrícola Catalàn de San Isidro en Madrid fué el màs eficaz movimiento contrarrevolucionario que icició el derrumbamiento de la Esquerra, y, por último, que la anulación de la ley llamada de Conflictos del campo, que constituía una absurda pesadilla para los agricultores catalanes, se debe a la obra personal del señor Cirera Voltà.

El Instituto Agrícola Catalàn de San Isidro, persistiendo en la política de resignada mansedumbre anterior a la actual junta directiva, no hubiera realizado, ni mucho menos, la eficacísima labor conseguida en favor del agro catalàn. Y por si fuera poco, la junta del Instituto tuvo el acierto de aconsejar a los propietarios que tratasen a los «rabassaires» con la màxima consideración y les diesen facilidades para la devolución de frutos y renta.

Por todo ello tendrà esencial interés la junta general en que se veran en pugna las habilidades políticas contra el Sr. Cirera Voltà y los que defienden a todo trance su gestión presidencial, considerándola beneficiosa para los payeses socios del Instituto.»

Per altra part «El Noticiero» publica la següent informació:

«Para el próximo día 27 del corriente ha sido convocada la junta general ordinaria del Instituto Agrícola Catalàn de San Isidro, en la cual serà presentada una interesante proposición que suscriben los calificados y antiguos elementos de dicha entidad señores Luis Desvalls (marqués de Alfarràs), Epifanio de Fortuny (barón de Esponellà), Juan Girona y Vilanova, Antonio de Puig y Conill, Ricardo de Capmany (conde de la Vall de Canet), Javier Calderó y Coronas, Alberto Lleó y de Puigguriguer y Pablo Juny y Vila.

La citada proposición està redactada en los siguientes términos:

«Los que abajo firman, creyendo llegado el momento de dar efectividad a las repetidas declaraciones que se han hecho en todas partes y por todos de que el Instituto Agrícola Catalàn de San Isidro para ser una entidad económica defensora de la clase representada por la propiedad rústica, debe mantenerse alejada de toda actividad política y condensando esta aspiración tan honradamente sentida en el lema: «Todos los partidos políticos al servicio del Instituto y no el Instituto al servicio de ningún partido político». En uso de las atribuciones que nos concede el Estatuto vigente y teniendo presente el espíritu de su artículo primero.

PROPONEMOS:

a la junta ordinaria se acuerde como criterio general de aplicación del citado artículo:

Primero: La presidencia y vicepresidencia del Instituto Agrícola Catalàn de San Isidro deben ser ocupadas por personas que se encuentren completamente alejadas de la dirección o comité de acción de partido político. El ejercicio de estos cargos se declara incompatible con lugares de gobierno de corporaciones públicas o como funcionarios del Estado que sean retribuídos.

Segundo: El Instituto Agrícola Catalan de San Isidro debe moverse únicamente en las àreas de defensa de los intereses de la propiedad rústica de Cataluña y de los intereses agrarios generales de España, acudiendo siempre para conseguir estos fines a todos los partidos políticos sin singularizarse en ninguno.

Tercero: Debe la junta de gobierno guardar las màximas consideraciones a los otros organismos que con ella comparten la dirección del I. A. C. de S. I según los preceptos del Estatuto, eliminando todos aquellos que no se avengan estrictamente.»

Quatre mil italians més a Somàlia --- Els feixistes es presenten voluntaris --- Els negres de Nord-Amèrica es solidaritzen amb Abissínia i declaren el boicot als italians

Roma, 21. — Més de 4.000 soldats es dirigeixen cap a Abissínia, mentre continuen les negociacions per a l'establiment d'una zona neutral en el conflicte italo-abissini.

Hi ha més tropes preparades, per, si cal, emprendre el viatge.

Als cercles oficials s'afirma que s'han ofert per a prestar servei a la regió abissínia més de 10.000 camises negres, i s'afegeix que les ofertes van augment a cada moment.

Segons informes, hom diu que Itàlia ha acceptat algunes de les condicions esmentades en les negociacions d'Addis Adeba, i que ha rebutjat altres clàusules.

Mentrestant el Consell de Defensa Nacional ha fet saber que el país estava en excel·lents condicions per a mantenir qualsevol classe de guerra. S'ha dit que hi ha abundor de material, municions, matèries primes, etc., per tal suplir qualsevol falta.

ELS ABISSINIS CEDEIXEN EN LES NEGOCIACIONS I ELS ITALIANS EXIGEIXEN CADA VEGADA MES

Londres, 21. — Les negociacions italo-abissínies continuen en Addis Adeba. Itàlia havia sol·licitat la creació d'una zona neutral a la regió d'Ual Ual. Abissínia es manifesta d'acord en principi, però posa condicions, de les quals, algunes, com la de l'accés dels nòmades als pous situats dintre la zona neutral, eren acceptades per Itàlia, mentre que les altres les ha rebutjat per inacceptables. Itàlia demana, abans d'arribar a cap acord, l'evacuació d'aquesta zona per les tropes abissínies.

Un missatge tramès des d'Addis Adeba al «Times» confirma la notícia anterior. Segons aquest despatx els italians no accepten que Abissínia inclogui en la seva delegació oficials estrangers al servei d'aquest país, i, en canvi, Abissínia, insisteix a incloure'ls. Per altra banda, la qüestió de l'accés a la zona neutral i la del pas lliure dels nòmades es deixen per a la discussió dels negociadors.

Pel que fa referència a l'acord de Ginebra, segons l'esmentat missatge, els italians afirmen que aquest acord obliga els dos Governs a entaular negociacions directes per tal de determinar sobre els incidents d'Ual Ual. Els abissinis pretenen que, segons l'al·ludit acord, en les negociacions s'ha de fixar el procediment de conciliació o d'arbitratge a l'article cinquè del Tractat d'amistat italo-abissini del 1928.

ELS IUGOSLAUS NO ESTAN COMPLAGUTS DEL PLANTEJAMENT DEL CONFLICTE

Belgrad, 21. — En relació al conflicte italo-abissini, els diaris iugoslaus fan avinent el fracàs de la primera campanya italiana a Abissínia, en el passat segle, encara que, en general, es limiten a reproduir els comentaris de la Premsa estrangera només.

La notícia de la mobilització parcial italiana ha estat acollida per la població iugoslava amb molt poca simpatia.

La Premsa fa remarcar, també, de manera ben ostensible, que el Govern italià ha cridat a files nombrosos reservistes eslovencs els quals cas que esclati la guerra, es veuran obligats a lluitar en territori africà, per tal de defensar interessos italians.

* * *

Londres, 21. — Gran part del barri negre de Harlem, a Nova York, ha ofert els seus serveis a Abissínia, per si aquest país els necessita en el conflicte que sosté amb Itàlia. Entenen que és indigne que els blancs tractin de destruir el darrer Imperi negre d'Africa.

El pilot negre coronel Herbert Julià, conegut pel sobrenom del «Aguila de Harlem», ha declarat als periodistes que, al comandament de dos avions de combat, que portarà amb rapidesa cap a Aden, volarà acompanyat dels seus millors pilots negres cap a Addis Adeba. Portarà bombes i material de guerra.

A Harlem s'ha organitzat un «boicot» contra tots els venedors de gel italià i contra els restaurants de «spaghetti».

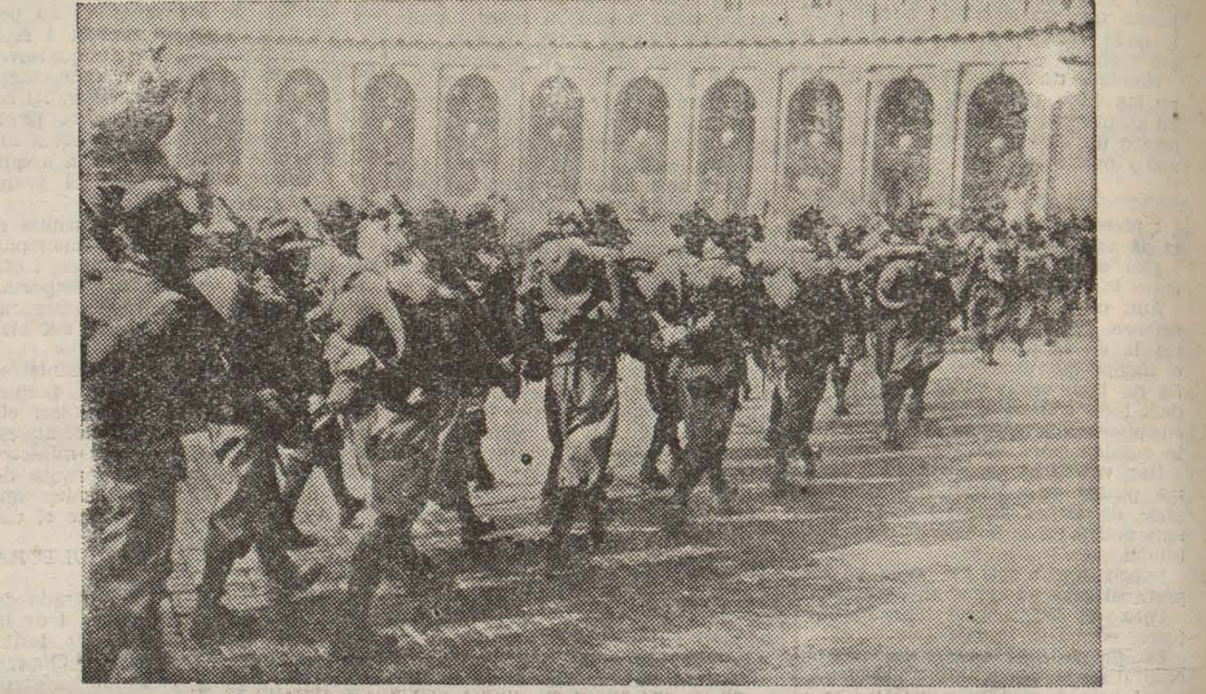

Després d'haver estat passats en revista pel senyor Mussolini aquest batalló pertanyent a la milícia feixista, es dirigeix a l'estació Terme, de Roma per tal de sortir en direcció a Etiopia

Una insospitada aplicació dels ministres

Llegim a «El Debate»:

«El Ayuntamiento de Sevilla ha acordado solicitar que un ministro asista a las fiestas de primavera. Se ha recordado que el año anterior la presencia de un ministro contribuyó mucho a que no se perturbara el orden.»

Heus ací una insospitada aplicació dels ministres.

Augmenten els naixements a Alemanya

«Si l'Estat vol criatures, que les pagui», diu un professor francès

Segons una informació de procedència francesa Alemanya ha publicat el seu balanç demogràfic del 1934, que és el següent: Augment de nascuts en el 1934, comparats amb 1933, 215.000 Total de nascuts l'any passat, 1.170 mil; excedent dels naixements sobre els descensos, 450.000.

França, amb sentiment, no pot oposar unes altres xifes més optimistes: naixements, escassament 675.000 o sigui amb prou feines el 57 per 100 dels naixements registrats al Reich. Xifra que marca una minva de 50.000 unitats en el 1934, comparats amb el 1932.

Aquesta impressionant comparació —diu un periòdic— demostra que és hora d'adoptar una política de la natalitat. No pot atribuir-se el fenomen als efectes de la crisi econòmica, perquè un dels països més afectats és Alemanya.

Segons el professor Jean Louis Faure, de l'Institut de França i de l'Acadèmia de Medicina, autor d'una sèrie d'investigacions i publicacions sobre demografia, cal que la República francesa modifiqui completament la situació. D'altra manera, el nombre de naixements no augmentarà en una sola unitat. Caldria que l'Estat es mostrés més generós en el socors a les famílies nombroses i que compten amb escassos recursos.

Esmenta el professor que als tallers de la Casa Michelin, a Clermont Ferrand, a partir del 1916 cada operari es veu beneficiat amb un augment de sou de mil francs anuals per cada nou fill. Resultat: que allí a Clermont Ferrand la mitjana de la natalitat és de 32 per 1.000, en tant que la mitjana general francesa no passa del 18 per 1.000. En aquesta proporció augmentaran els naixements a tota la França en 550.000 unitats. Molt bé. Però no tan bé les deduccions.

Cent mil soldats cada any, calcula el professor Faure, girant els ulls cap al fantasma de la guerra, i dos milions en vint anys, per a les vint classes mobilitzades.

El pla —afegeix mirant el pressupost— costaria, anualment, 8.500 milions de francs.

A pesar de tot això —del que costen i del destí que els espera— el professor Faure ha desplegat la seva bandera: «Si l'Estat vol infants, ha de pagar-los».

Un accident mortal a la base aeronàutica

A la base aeronaval, mentre s'estaven efectuant exercicis de metralladores, ocorregué una sensible desgràcia.

Un dels que prenia part en els exercicis era el mestre mecànic d'Aeronàutica, senyor Josep Ribera, el qual rebé una ferida per rebot de bala que li causà la mort als pocs minuts.

L'accident, com hem dit, ocorregué al moll del contradic i el cadàver fou traslladat a l'Hospital Militar, on avui li serà practicada l'autòpsia.

No s'entenen!

«El Siglo Futuro» contra «Acción Católica»

«El Siglo Futuro», diari arxicatòlic, desautoritza aquella «Acción Católica», tan recomanada pel senyor Irurita. També ho fa, menys cruament «La Epoca». Caldrà compadir als submissos creients que no sabran per quin costat decantar-se.

«El Siglo Futuro» darrerament arribat a Barcelona, publica el que segueix:

«A nosotros nos han preguntado muchos amigos qué debían hacer con respecto a la tarjeta de Acción Católica.

No tenemos autoridad para dar consejos; pero diremos lo que hemos hecho. Desde luego no hemos tomado ni tomaremos esa tarjeta, porque estimamos que de ello no tenemos ninguna obligación de conciencia, y la cantidad que en ella habíamos de invertir, la dedicamos a las indispensables limosnas para sostener el culto y el Clero, las escuelas católicas y tantas obras de celo y de caridad cristiana, muy necesitadas de recursos.»

Mentrestant, «El Debate» i el bisbe de Barcelona recomanen el que no aconsella l'òrgan del tradicionalisme pur! No s'entenen!

La reposició de funcionaris a la Generalitat

Sota aquest mateix títol, el nostre col·lega «El Diluvio, en una passada edició, publica un article que parla de la reposició dels funcionaris periodistes de la Generalitat, del qual extramtem els següents paràgrafs:

«Nos place haber visto estos últimos días la reposición de algunos funcionarios de plantilla de la Generalidad que fueron despedidos a raíz de los sucesos del 6 de octubre. Siempre da ópimos frutos, y en estos momentos más que nunca, una política de tolerancia. Es un sedante necesario en estos tiempos de agitación política. Por eso no nos duele el aplauso cuando vemos que el señor Portela Valladares, después de estudiar la conducta del funcionario declarado cesante sin formación de expediente, lo reintegra a su empleo.

Por tratarse de compañeros en la Prensa, recogemos el comentario de «La Humanitat», y ya que dos — Molins y Vilà — de estos tres periodistas barceloneses a que se refiere nuestro colega han sido repuestos en sus cargos por orden del señor Portela Valladares, veríamos con gusto la reposición del tercero, nuestro compañero Pedro Foix, antiguo colaborador de EL DILUVIO, ex redactor de «El Pueblo Gallego», de Vigo, y actualmente redactor de nuestro colega «La Humanitat».

Sabemos que la Associació de Periodistes y la Associació de Funcionaris de la Generalitat están haciendo gestiones cerca del señor Portela Valladares a favor del periodista y funcionario Pedro Foix, que, junto con José M. Massip, creó el archivo de Prensa de la Generalidad.

Nos adherimos a estas gestiones por ser de ellas merecedor Foix, esperando un franco éxito para nuestro compañero en la Prensa, puesto que no está pendiente de proceso alguno, ni tan sólo ha sido detenido».